

เราป่วยกับคำและอาชีพ โศภ-ศิลปดาบ เชื้อประปาริยาธิปไตย

เสือ โสภาก

ป. พิลุดสงคราม

กว ธงทอง

ปญัตติก็มีเนืองพลาดหาวอยู่ทีหน้าปากโดย
ไม่ได้มีการบอกเล่ากล่ายให้ทราบล่วงหน้ามาก่อน แต่ไม่
เป็นไรก็ได้ ไม่ได้ขึ้นราคาค่างวดอะไรหรอก สามบาทถ้วนๆ
เท่ากันได้แปลกไปหมดแต่สิ่งเดียว ที่มันแปลกใจจนมานั้น
คือใจจะเอาให้โก้ ก็ตรงที่เดี๋ยวนี้จะมีการเปิดตัวผู้แทนราษฎร
กันแล้ว และ “โศ-ศิลปดาบ” ได้เก็บภาพเหล่านั้นมาไว้ในหน้า
กลางฉบับนี้ ทงๆ ที่เรายังไม่พร้อมที่จะ “ก๊อปปี้” ผู้แทน
ราษฎรชุดนี้เลยแม้แต่คนเดียว คราวนี้ที่ศาลสถิตยุติธรรมซึ่ง
จะเป็นผู้รับฟ้องจาก ม.ร.ว. เสณีฯ ปราโมช ทนายคนสำคัญของ
พรรคประชาธิปัตย์ จะไต่สวนถึงการเลือกตั้งในจังหวัดพระ
นครศรีธรรมราชหรือจะถือว่าเป็นการเลือกตั้งที่สกปรกให้
มีการเลือกตั้งกันใหม่ คราวนั้นแหละที่เราจะฟังกันต่อไป.

เมื่อวันเฝ้าที่สถานีนายควง ภัยวงศ์ “ผู้แทนของประชา
ชน” บอกว่าคราวนี้ไม่เข้าไยเลยก็ได้อีกแล้ว แต่จะเช็กคอไต่ถาม
ทีเถว เราดีกว่านายควงคงจะเครียดหนัก (ที่จะเช็กคอไต่) ไร
คมถวิลกับถวิลธรรมะ จึงได้มีบรรณกิตติ์สือพิมพ์แผ่นนี้ สำคัญที่ว่า
“ไต่ถามไปไม่ ไต่ถามมาจะบอกให้ ถ้าเช็กไม่ถึงจากกระทรวง
มาถือลูกคาเจ้าที่ ระวัง ให้.

จอมพล ป.พิบูลสงครามอาจจะถูกหมายถึงไต่ถามนั้น เป็นไต่
ถามผู้ที่มีนายควงรู้ก็มาตั้งแต่โรงเรียนเมืองนอกมาด้วยกัน ผู้หลักเป็น
นักธุรกิจเป็นทางคึก ขว้างและเชื่อว่าถูกหมายทุกประเภท มี
“ควง” ที่ซึ่งทนทานไม่ไหวแล้ว ถูกหมายมาแล้ว ถูกวางยาเบ็ดมาแล้ว
ถูกจับไต่ถามไต่ถามไปแล้วยังรอดมาได้ ระวังไม่ระวังการจับคอเช็ก
เสียเล่า?

แต่ก็แปลกพิลึก! จอมพล ป.พิบูลสงครามนั้น เคยสารภาพ
มาคราวหนึ่งว่าจะไม่เล่นการเมืองอีก นับตั้งแต่ไปอยู่ต่างประเทศ ครั้ง
พ่ายแพ้ร่าง พ.ร.บ. นครบาลเพชรบูรณ์ และ พ.ร.บ. บุตรบุญรอด โดย
นายเลียง โสภากใจคิดเอา ก็ยังกลับเข้ามาเล่นเมื่อคราวรัฐประหาร
เหมือนไต่ถามว่า คือไปชนข้อคิดขบถไม่ได้ เหน็ดนามเจ้ารัฐอีกคน
หน้าแข้งยังมีเตียว คนดูชอบสนามบ้างก็บอกว่าไต่ถามแล้วเสียดังกล่า
บ้างก็ชอบและบ้างก็ยังต้องการเช็ก!

ฉบับนี้เราขอเสนอสารคดีการเมืองเรื่องแด่นหลังของ
จอมพล ป.พิบูลสงคราม ในชื่อเรื่อง “ศิลปะภาพของจอมพล” ซึ่ง
โดยบรรทัดไว้กับควงถวิลธรรมะไว้แต่ที่นี้ควงถวิลธรรมะของจอมพลเอง บรรยาย
เนื้อความ อย่างน้อยเขียนคำวิจารณ์ที่เด่นชัดใคร่ครวญหมั่นไป ไต่
เหมือนเมื่อเขียนถึงบรรณกิตติ์สือพิมพ์ฉบับนี้ว่า “สามคดียุทธ์” ขอเชิญท่าน
อ่านให้ละเอียด ระวังอย่าอ่านแล้วสับสนกับหมิ่นหมิ่น. (อ่านต่อหน้า ๕๐)

ไท-สปีตาห์

แม้ว่า หลังจากขึ้นออกจากการเขยื้อน
ให้สักรัฟฟิง ก็ต้องขึ้นบินกลับมามีอีก
เพราะเรื่องชนิดนี้เกิดขึ้น แต่เมื่อขึ้น
ใจเรียบร้อยแล้ว ก็ขึ้นต่อไปให้ผ่าน
อะทอลล์ปะหลังอีกเพราะเหตุอีก
เจ้าทหารผู้ลอบสอยสน สนิมสูงว่า
อาวาระเป็นนักบินการอากาศอาวาระขึ้นไปบน
ภูเขาสสูง ๑,๐๐๐ ฟุตที่ ซึ่งสูงยิ่งใกล้
อันสนามบินนี้ให้เพราะเป็นเวลากลางคืน
แก่สัทโศกนักบินนักบินคนอื่นที่ทุก ก็
คือเครื่องขึ้นบนรถทุกมากเกินอัตรา
ถึง ๒๒ นาย และคามปากค้ำของ เสด
กระนั้น มากๆ นักบินสี่พันห้า "เดนม
คาบ" แห่ง "ฟลัดบินส์ เฮลด์" ที่
ซึ่งรวมมาไว้เพียงคนเดียว ให้การว่า
เขากำลังจะพลัดพ้นที่เกาะ เกือบถึง
กลางคืนนั้น เมื่อขึ้นเสียงระฆังขึ้น
กลางอากาศ แล้วเครื่องบินก็มาถึง
พร้อมด้วยไฟในมืออย่างโชติชัย. เจ้า
ทหารที่ล่ายสนักบินของฟลัดบินส์ จึง
ขับไล่จากภูเขากวี่ นาคกรมอย่างเนิ่น
นอน แม้ถึงกับทำให้ประกาศยอมแพ้ให้
ทราบเป็นทีไรจนรุ่งขึ้นอย่างไวไป.

แมกไซโซ เป็นประธานาธิบดี
หนึ่งซึ่งพลัดถิ่น ซึ่งอายุเพียง ๒๖
เท่านั้น แต่ก็เป็นนักการเมืองนักแก้ประ
ชาชนพลเมืองไทยที่หน้ากันเพราะเห็น
ว่าแมกไซโซ ก้าวขึ้นสู่ความมีอำนาจ
ความไทยที่โคหวิงกลางสการะโดย
แมกไซโซ เป็นคนทำงานเพื่อประเทศ
ชาติอย่างไม่เห็นแก่ความเหนื่อยเหน็ด
แมกไซโซได้ขึ้นขึ้นขึ้นมาเมื่อสามารถ
ปราบปรามพวกขบถหลายราย หรือที่
เรียกกันว่าพวกคอมมิวนิสต์ อย่างสง
รามคาย หลังจากขึ้นครองอำนาจ
เป็นประธานาธิบดีก็เพื่อสามปีครึ่ง
เท่านั้น. สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นศัตรู
กลางกับคอมมิวนิสต์ จึงยกของส
ระวิญทักว่า แมกไซโซเป็นผู้พิชิตคอม
มิวนิสต์ที่ขบถขบถคนหนึ่ง ในบรรดา
คนสำคัญของประเทศในย่านเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกัน. มรดกกรรม
อย่างมีโอกาหมาย ของแมกไซโซ
คงมีใจทำให้สหรัฐอเมริกา คงสูญ
เสียจนเขาในการปราบปรามคอมมิ

นิสที่สักรัฟฟิงไปคนหนึ่ง ท่านประธานา
ธิบดียุโรปขึ้นข่าวถึงความสลดใจที่
สูญเสียมิตรสหายที่ไป. หนังสือว่า "มิ
เพียงแต่เขาเป็นผู้มีความเป็นเอกราช
ให้แก่ประชาชนชาวฟิลิปปินเท่านั้น
แมกไซโซยังเป็นนักต่อสู้ ที่ขยันขัน
เค็ดเค็ดด้วยกับคอมมิวนิสต์อีกด้วย."
มรดกกรรมของแมกไซโซนี้ ซึ่งความ
รักชาติรักไทยรักเอกราชอันสูงยิ่ง
เกิดวิฤตพิภพการการเมืองฟิลิปปินส์อย่างร้าย
แรง โดยเอกราชพวกคอมมิวนิสต์ อาจทำให้
รวมรวมกับสักรัฟฟิงทำทำการโจมตีรัฐบาลกันเอง
หนักหน่วงอีกครึ่งหนึ่ง และคิดว่าส่วนหนึ่ง
มีระบอบที่ลิดเปลี่ยนให้สหรัฐอเมริกาเองจะ
ประสพความขัดข้องขึ้นเนื่องกับการรุกรานของ
ฐานทัพของสหรัฐอเมริกาในฟิลิปปินส์นี้ จะ
ชักชวนเป็นพวกคอมมิวนิสต์ เรื่องราวที่
ของนักบินพลัดถิ่นนี้ไว้ เมื่อเรือลุดถูก
เพราะฟิลิปปินส์เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ
อันทางภาคตะวันออกเปิดให้คอมมิวนิสต์
ที่ลิดเปลี่ยนเป็นกลาง. ชักชวนเช่นนี้ดูจะ
ดี. เพราะฉะนั้นแมกไซโซไม่พ้นอัน
ธรรมดเช่นนี้ จึงทำให้สหรัฐอเมริกามีความ
วิตกกังวลอย่างมาก ถ้าคอมมิวนิสต์
ขึ้นเป็นผู้ที่ขึ้นบนเรือ ยานลัดเล็ด การกระทำ
ขึ้นนี้ไปก็จะประสพความไม่พอใจ เป็นที่
กันลือฮือว่า แมกไซโซมีอำนาจจะขึ้นเครื่อง
ความสงบสุขอันดีเต็มที่มากอเมริกา โดย
เพราะฉะนั้นจาก นานาชาติ แมกไซโซ
เพราะฉะนั้น แมกไซโซเป็นผู้นำในการปราบ
ปรามคอมมิวนิสต์ที่คุกคามประเทศได้้อย่าง
เร็วไว. แมกไซโซได้ ก็สามารถปราบปราม
ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ทำให้ประชาชนพลเมือง
ฟิลิปปินส์ มีความมั่นใจในรัฐบาลของ
ฟิลิปปินส์ขึ้น.

ข้อที่สหรัฐอเมริกาไม่ควรมอง
อยู่คือประการที่คิดว่า ในเดือน
พฤศจิกายนนี้ ก็จะมีมีการเลือกตั้ง
ประธานาธิบดีคนใหม่. แมกไซโซได้
สมัครเข้ารับเลือกตั้งสมัยหนึ่งเหมือน
กันแต่ได้เริ่มออกหาเสียงแล้ว ขณะที่
ทั้งก่อนถึงศึกไป เพราะการขึ้นไป
เสียที่เกาะเชบูก็แล้ว ถ้าหากว่า
แมกไซโซ ไม่มาถือเอกราชเสียก่อน
แล้วมีหัวใจรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี
ก็อาจมีผลที่ไม่ดีถึงสองครั้ง เพราะแมก
ไซโซ เป็นประธานาธิบดี ที่ประชาชน
พลเมืองทุกอันทุกอย่างเคารพ และนับ
ถือกันอย่างมาก สว่างงามมีอย่าง
หาบ่งจะสว่างที่เป็นประธานาธิบดีมา
สามปีครึ่ง. คู่แข่งคนละในมีการ
ทายก็เลย มรดกกรรมของแมกไซโซ
ทำให้เขาเข้าทางการเมือง กลบเกินขึ้น
มากขึ้น คือ กลาวว่า เรือโค สมชิก
สังกัดพรรคคตินิยม ซึ่งเป็นพรรค
การเมืองเดียวกับแมกไซโซ. เรือโค
เวลานี้เป็นสมาชิกผู้เฒ่า และได้ประ
ธาคเทศาภิบาลแล้ว รับสมัครเลือกตั้ง

เป็นประธานาธิบดีก็ยาก แมกไซโซ
อย่างแน่นอน. ทางสหรัฐอเมริกา
มีความหนักใจในทวีปโลก ขึ้นขึ้น
อย่างหนึ่งเพราะว่าองค์การเป็นคนที่ตนเอง
ก็ อเมริกาส่งอาวุธแรงแล้ว ยังให้ระ
กาเทศาภิบาลไทย. เป็นที่ใจเร่งมา
หลายครั้งแล้ว ถ้าหากได้เป็นใหญ่
ในฟิลิปปินส์ขึ้นมาแล้ว จะไม่ยอมให้
ฟิลิปปินส์เป็นลูกสมของ สหรัฐอเม
ริกาเหมือนแต่ก่อนเช่นนี้ซำด. และระ
กันเป็นนโยบายการต่างประเทศ เช่น
เกี่ยวข้องกับยิบตี ศรีลังกา นายกรัฐมนตรี
อินโดนีเซียเป็นอยู่ก็ขึ้นขึ้น นั่นคือ
นโยบายเป็นกลางที่ไม่ยอมรับเห็น เป็น
พรรคพวกกับฝ่ายใดคนหนึ่ง. ด้วยเหตุ
นี้ผู้สังเกตการณ์ทางการเมือง ของอเม
ริกาทั้งหมด จึงถือว่า นโยบายของ
อเมริกานในฟิลิปปินส์จะคงไว้ด้วยความ
กระตือรือร้นอย่างร้ายแรง หาก
มรดกกรรมของประธานาธิบดีแมกไซ
โซ ครุ่น. แมกไซโซเป็นที่ยอมรับอย่าง
หนึ่งในฐานะว่าท่านประธานาธิบดี
แทนแมกไซโซคือองค์ประธานาธิบดีที่

"ทางเพลิง-เจ้าข้า"

ตลอด พ. ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งเป็นปีที่ความ
 ปรักหักพังสหรัฐอเมริกา ไม่น้อยไป
 กว่ามากไซ้ไซ้ของเหมือนกัน. ▲

สงสัย!

นางโทพณ จิตรทอง ผู้มี
คุณธรรมวัยชานนคของทหารเรือไ
กลูกถึงแก่อย่างทรมาน เวียนสนามกรง
ในวัย ๓๕ มีอายุ ๒๕๕๕ ทวี
เข็ญจนกว่านี้เกิดของ "แผนกต้น"
อันเป็นชีวิตอีกกลุ่มหนึ่ง ของชีวิตพล
กตัญญูที่เข้ามา ในเขตการเมืองไทยป
ครองในแบบประชาธิปไตย.

การตายของนาวาโทพนั จิระ
ทองโกทัยเสียไปพักหนึ่ง ก็เอะมื่อ
รู้ว่าเขาตายก็มีความรู้สึกท้อใจเปล่า
กาลเวลาล่วงเลยมานาน จนกระทั่ง
บ้านเมืองกลับเข้าสู่ยุค ประชาธิปไตย
อย่างสมบูรณ์แบบชนชั้นกษัตริย์
หลังจากท่าน

ผู้นำของประเทศ จารุพล ป. พิบูลสงคราม ได้ยืนยันนโยบายไทยรัก
ทางประเทศหลายประเทศในคราวที่
นำรวบโลก ก็ได้เปิดโอกาสให้สถิติ
เสรีภาพแก่ประชาชนและหนังสือพิมพ์
อย่างเต็มที่.

[illegible]

เมื่อเรื่องยังคาบคาง การเบิก
คำพยาน ยังไม่ถือเป็นอุปสรรค
แรกสำหรับรัก ทาง ส.ท.อ.แนบไกร
ต่อศาลขอให้ตีความว่า ปก พ.อ.อ.วร
ณเสถียร จากการเสนอคำพยานที่สื่
กตลงบันทึก ต่อมาจะพิจารณาคะ
ดำเนินการต่อไป ทาง ส.ท.อ.แนบ

โยกัน^๕เมืองทศาคณาจักร ทางรัฐบาล
 โยคอง พ.ร.บ.นิโทษกรรมต่อภรรยา
 จำเลยสมควรอยู่ในข่ายแห่งการนิโทษ
 โยกรรมด้วย จึงขอตั้งเงินเดือน
 ว่า ขอให้โอนการพิจารณาไป เพื่อ
 ทางเจ้าบะ ระโยกันเรื่องขึ้นเสนอต่อ
 คณะกรรมการผู้พิพากษา พ.ร.บ. นิ
 โยกรรมว่า ก็ของเขามองเห็น
 พ.ร.บ. นิโทษกรรมควรแปลว่า ▲
 “บัลลังก์”

๓๒๒
ทฤษฎีเกิด!

เมตตีปาดานแล้ว เป็นเรื่องของ
เท็ก ความรักในเรื่องซอซซุใหญ่ๆ
เรื่องรัก นานอดูแล้ว ก็ต้อง มีมา
ตามเวลาด้วย ๑๖ ตอนนั้นๆ น่าจะดูแล้ว
เมตตีเรื่องหรือคะตา อันตามเรื่องก็ขึ้นก็ขึ้นก็
รู้กันทั่วๆไปแล้ว แต่คน เมตตีก็พอจะ
คิด ชอบมา ปีละวันนี่เป็นงานให้ใครๆว่าไม่
ถึงหรือคะตา ในวันที่ ๑๐ เดือนเมษายน ปีที่
จะเข้าปีป็นี่ อาจจะคิดได้ก็แล้ว ปลูกกล้วย
กล้วยน้ำว้า อาจจะไปไปโรงเขาที่คน
สนใจไปไปโรงเขาที่คนสนใจไปไปโรงเขาที่
หน้าโรงเขา แล้วเขาจะมีคนมาทำอะไรๆ คน
แก่เหล่านี้อย่างนี้ก็จะรับ เมตตีจึงไปเสีย

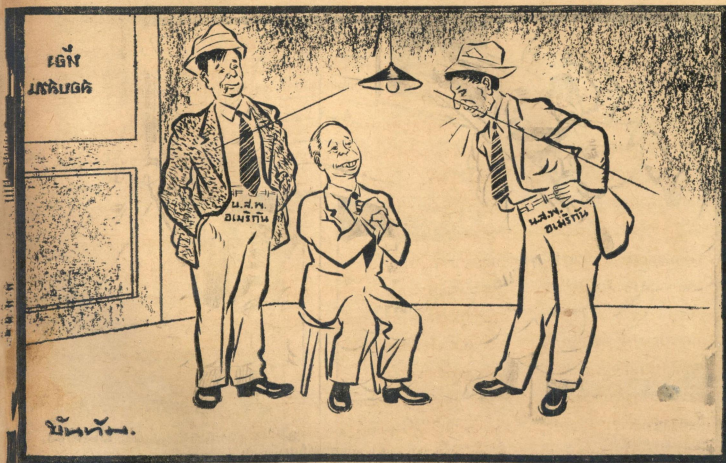
ในขณะนั้น นายหมอก จำประ
ทม คนเก็บขาเห็นเข้าเลยไปห้ามปราม

[illegible]

บทเรียนลกฬหิณี.

[illegible]

ขณะนั้นเองปรากฏว่า หล่อนไป
ห้อยยู่ กับนายเจ้าท่าลงเรือมาหาซื้อ
และไปมาๆ ตามฝั่งทะเล ครั้นเมื่อ
เรือล่องมาถึงสะพานพระท้าวกรมเจ้าแก้ว
ก็แวะลงเรือมาไม่ถึง ก็ถูกนายเจ้า
ท่าเข้าไปในกรม แต่พอถึงวันหนึ่ง
หล่อนมาไว้ และถือโอกาสการงาน
หล่อนก็ กล่าวกับท้าวเสด็จทัพ อย่าง
ข้างหลังว่า "แม่ท้าวขอขอบคุณ
ท่านหญิงท่านเจ้าท่า... หวังจะได้
ที่ใหม่ด้วยตนเอง... โง่เขลาใคร่ขอ
บุญกับแม่ท้าว... แม่ท้าวไปหา
ช่วยกรุณาช่วยเด็ก" ท้าวเจ้าชื่อนั้น
ฟังแล้วก็ให้พาสื่อการแล้ว...
หล่อนก็... ▲

“ยังจงรักภักดีต่อเมรกาอย่างหรือเปล่า—?”

‘นักสืบ’

ขบถวิจารณ์ โดย..... "ศราภย์" การเปลี่ยน

ภายในประเทศ.

ตัวละครเก่าในเครื่องแต่งตัวใหม่: บวรวิภาณได้เขียนก่อนที่
ตัวรัฐมนตรีในคณะรัฐบาลใหม่ แต่
เขียนที่เชื่อได้แน่นอนแล้วว่า ท่านจอมพล ป.จะเป็นผู้ลงนาม คงไว้ด้วยตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรี ส่วนรัฐมนตรีกระทรวงสำคัญ ๆ ก็คงเป็นคนที่เก่าส่วนมาก
เช่น แก้วว่าน หักหน้าขาว แม้แต่เปลี่ยนเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวใหม่ แล้วก็มีออกนอก
หนึ่งเมืองหนึ่งตำบลไป.

เมื่อเราทราบแน่ชัดแล้วว่า ท่านจอมพล ป.จะเป็นพระเอกต่อไป
ก็มาจะนำด้วยคำของท่านที่โด่งดังในหมู่นักทนายเลขาธิการบ้าง เพื่อให้เห็น
โฉมหน้าของรัฐบาลใหม่ว่าจะทำอะไรแปลกกว่าเก่าบ้างหรือไม่ เช่นท่านโฆษณ
แก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๘๕ โดยอ้างเหตุผลว่า เป็นฉบับที่ พระบาทสม
เด็จพระปกเกล้าอยู่หัวพระราชทานต่อพระหัตถ์ ซึ่งคำว่าคิดหาที่
เปรียบมิได้ แต่ท่านกลับว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เองได้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้พระมห
กษัตริย์พระองค์นี้ต้องสละราชสมบัติ ดังลายพระราชหัตถ์ของพระเจ้าบรมวงศ์
เธอหนึ่งมีข้อความว่าดังนี้:

"เมื่อข้าพเจ้าทรงขอ ให้เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญเสียให้เข้ารูป
ประชาธิปไตยอันแท้จริง เพื่อให้เป็นที่พอใจแก่ประชาชน คณะรัฐบาล
และพวกซึ่งกุมอำนาจอยู่บริบูรณ์ในเวลานี้ก็ไม่ยินยอม และแม้แต่การ
ประชุมในสภาผู้แทนราษฎรในครั้งสำคัญ เช่นเรื่องคำร้องขอต่างๆ ของ
ข้าพเจ้า สมาชิกก็มีไม่วินิจฉัยพิจารณาเรื่องใดละเลยและละเลยอีกครั้น
เล็กน้อย เพราะถูกแรงรักใหญ่หมกบังอยู่ด้วยภายในวาระประชุมก็แล้ว นอก
จากนี้รัฐบาลก็ออกกฎหมายใช้วิธีปราบปรามบุคคล ซึ่งถูกทว่าทำความผิด
ทางการเมืองในทางที่ยุติธรรมของโลก... เป็นวิธีการที่ข้าพเจ้าไม่เคยใช้
ในเมื่ออำนาจอันสิทธิขาดอยู่ในมือของข้าพเจ้าเอง และข้าพเจ้าขออ
ภัยให้เลิกรัฐบาลที่ไม่ชอบ"

เมื่อเราทำทั้งหลายได้ฟังกระแสพระราชปรารภในตอนนี้แล้ว
ก็ทำให้เห็นได้ในพระมหากษัตริย์ ที่มีพระราชประสงค์เปลี่ยนแปลงรัฐ
ธรรมนูญอันที่พระราชทานไปแต่บัดนี้ ที่ทรงฉันท่อนอนไปหาความประ
สงค์ของคณะราษฎรในขณะนั้น ก็เพราะกำลังเป็นหนี้สืบทอดมา ซึ่ง
วิญญูชนในกระเป๋ายามนี้สักเท่าใดก็ตามก็ ย่อมรู้อำนาจอาวุธไม่ได้ ก็คงจำ
พระราชหัตถ์ที่ยอม โดยผู้แทนพระเปลี่ยนแปลงภายในปกครองได้กราบบังคม

ทูลขอให้เป็นไปเช่นนั้นก่อน หากกระไรพระราชประสงค์เปลี่ยนแปลงในเวลาหลัง
คณะราษฎรที่พร้อมกันจะปฏิบัติตามพระราชประสงค์ไว้ แต่กระนั้นพระราชประ
สงค์ขอเปลี่ยนแปลงจึงเข้าอีกก็เหมือนไม่ จึงมีพระราชกระแสตอบที่กล่าวไว้ว่า.

"แต่ความพยายามของข้าพเจ้าไร้ผล โดยเหตุที่ผู้ก่อการเปลี่ยน
แปลงการปกครองหาได้กระทำให้บังเกิดความสำเร็จในการเมืองอย่างบริบูรณ์
จึ่มไม่ และ ไม่ได้ฟังความเห็นราษฎรโดยแท้จริง ..."

ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ มิได้ทรงเห็นดี
เห็นชอบด้วยในรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๔๘๕ เลย ถ้าจะพูดกันให้ตรง
กับความจริงแล้ว เป็นรัฐธรรมนูญระบอบประชาธิปไตยที่มีสมาชิกประเภท ๒
รัฐบาลที่จะทำอะไรได้หรือไม่หรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เผด็จการโดยรัฐสภา
ที่มีข้าราชการประจำเป็นสมาชิกประเภท ๒ ซึ่งประชาธิปไตยในลักษณะไม่มี
ใครเขาทำกันนอกจากเผด็จการ ที่มีพระราชดำริทรงขอให้รัฐบาลแก้ไข รัฐ
ธรรมนูญฉบับนี้แล้วสละอำนาจของรัฐบาลนั้น ก็เพราะทรงเห็นตามพระราช
กระแสตอบที่ทรงกล่าวไว้.

"ข้าพเจ้าเห็นว่า คณะรัฐบาลและพวกพ้องใช้วิธีการปกครองซึ่งไม่ถูก
ค้องตามหลักการของเสรีภาพในบุคคลและความเป็นธรรม ความความเข้าใจ
และถือถือของข้าพเจ้า คณะใด โดยเหตุเพื่อใช้อำนาจอันโดยสิทธิขาด
ของข้าพเจ้าแก่ผู้ใด คณะใด โดยเหตุเพื่อใช้อำนาจอันโดยสิทธิขาด
และโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาราษฎร ----"

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ใครมีอำนาจภายใต้รัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ก็จริง ขออย่าเอาระ
บอบมาแก้ปัญหานี้เพราะหากมีวิธีที่ผิดของข้าพเจ้าก็ขอเพียงแต่แก้ไขปรับปรุง
ซึ่งกฎหมายให้ให้เสร็จของเสีย.

ในลำดับต่อมา เมื่อก่อนเลือกตั้ง ๒๔ ก.พ.เอง ท่านจอมพลมา
ยกรัฐมนตรี กล่าววาทะคำวิเลตสมาชิกประเภท ๒ ซึ่งท่านเคยกล่าวอัน
นั้นสลับท่อนว่า เลขาได้เป็นอนาชาต เพราะรัฐธรรมนูญโดยที่คิดค้นได้
"ยุติ"ไว้ ทำทุกที่เหมือนว่าแต่รัฐธรรมนูญ เมื่อใดก็ตามเป็นรัฐบาล
ภายหลังการเลือกตั้ง เพราะของปากผู้วิฤติตามมติมหาชนส่วนมากก็ต้องการ
ให้เลิกสมาชิกประเภท ๒ แต่ครั้นมาใน ๒-๓ วัน ไม่มีการเลือกตั้งครั้ง
เป็นสมาชิกประเภท ๒ อีก ก็หมายความว่ายังไม่ได้แก้ไขไว้ ด้วยเหตุที่นั้นอัน
ใหญ่สุดของผลสำเร็จของรัฐบาลว่ากล่าวโดยสิ่ง ซึ่งก็ยังคงอยู่ไปอีก แสดงประ
ชาธิปไตยในโลกใหม่ของ ท่านจอมพลที่เป็นผู้แทนราษฎรโดยแท้จริง จึง
กลัวยิ่งจึงไม่เลือกแต่เสียแล้ว.

ดูความในรัฐธรรมนูญเฉพาะบทมาตรา ๓๑๒ ตอนสองซึ่งมีความว่า "พระ
มหากษัตริย์มีอำนาจแต่งตั้งบุคคลที่มีคุณสมบัติ และ ไม่เป็นกีดกันแห่งการส่า
หรับผู้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นสมาชิกประเภท
๒ เท่าจำนวนตำแหน่งที่ว่างลงนั้น" นักกฎหมายหลายท่าน (อ่านต่อหน้า ๓๑)

เลือดสีแดง

-๑๗-

“เกียงคำ...!” เขาระบิบ้างในหูของเธอ “รู้ตัวบ้างหรือเปล่าว่าเธอเน่สลายไม่ลง” พุดพลา

เขาก็นึกเข้าไปจนกระทั่งพุ่มแก้มของเธอหงาย เธอเหลือบตามองหน้าเขา ด้วยความแปลกใจ เพราะว่าอยู่ด้วยกันมาตั้งแต่ ๕-๖ ปี

เขานี้แล้ว เขาเพิ่งจะแสดงกิริยาพิศพาเธอวันนี้แหละ “แต่อย่างไรก็ดี มันก็ทำให้เลือดของเธอขานไปตลอดทั่วสรรพางค์กาย ด้วยความปิติยินดี และทันทีนั้นเธอก็รู้ว่า มันถึงบางอ้อได้เปลี่ยนแปลงไป เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตกรรมะ? ใบหน้าแดงเพราะสายเลือดแห่งความปิตินี้กันแน่ จึงมรยพรของความสงสัยไม่แนใจเจือปนอยู่ด้วย มารุดไล่สังเกตเห็นจึงกล่าวกับเธอว่า.

“มีอะไรผิดปกติหรือ ที่รัก!”

เกียงคำสับสนในคำของเขาแล้วตอบว่า.

“มีมากทีเดียวแหละที่รัก! มากจนฉันตอบไม่ถูก ประการแรกที่สุดก็คือ...ฉันรู้สึกว่ามีบุญคุณคือชีวิตของฉัน” กล่าวแล้วเธอก็ชมศีรษะลงกับหน้าอกของเขา ขอบหน้ายิ้มมุมมิชอบไปไล่สัมผัสของเขามา ด้วยความรักความพิศพา และด้วยความรู้สึกเป็นครั้งแรกว่า เป็นสมบัติชิ้นเดียวที่เขาหาพบแน่นอน ชรรษชาติของ

มนุษย์เรานี้ก็แปลกแปลก มักจะเข้าใจผิดเสมอว่า ความหาสุกแห่งชีวิตนั้น คือสิ่งอันหนึ่งซึ่งอยู่ห่างไกลออกไป แต่แล้วเขาก็พบว่า ความหาสุกอันแท้จริงนั้น หากอยู่ใกล้เพียงแค่อ้อมแขนเข้ามา แล้วหีบคั้นครอกออกไปเท่านั้นเอง และบัดนี้มารุดก็ได้รู้สึกแล้วว่า เขาได้หลงเข้าใจผิดไปเสียแล้ว กว่าที่รู้ว่าชีวิตในวงเหล็กนี้ ในวงไฟที่ หออบในโต๊ะใบเล็กคดคด เป็นชีวิตจอมปลอม มันให้ความหาสุกเพียงชั่วครู่ยาม ชั่วขณะ ที่ถูกขมแอลกอฮอล์ ยังเข้ข้อยู่เท่านั้นเอง ผู้ที่จะร่วมเป็นร่วมตายกับเขา อย่างแท้จริงก็คือลูกและเมียของเขาทั้งหาก.

“ฉันรู้ ฉันเห็นด้วยกับเธอเหมือนกัน”

แม้ทั้งสองจะไม่ได้อภิเษกกันไว้แต่ การเลิกละยังใหญ่หลวงจนนี้ แม้เธอก็เชื่อว่าชีวิตของเธออยู่เพื่อต่อสู้กับมนุษย์ชน อย่างไรก็ดีต่อไป

ภาพประกอบโดยนิมิต เทน

เก๋ยงคำ ทวีภัก! ต่อไปฉันจะไม่ทอดทิ้งเธออีก"

เขาพูดกับเธอด้วยความสำนึกผิด ยามเย็นวันนั้นอากาศแจ่มใส ลมพัดมาเอื่อย ๆ และมีกลิ่นไอของคืนมหัศจรรย์ลอยอยู่รอบๆ คนทั้งสองนั่งอยู่บนเฉลียงบ้าน ออก ๆ วังเล่นกันอยู่ในสนามหญ้า ทุก ๆ สิ่งก็แวดล้อมอยู่ขณะนั้น ทำให้ความรู้สึกอันดีแก่เขาเหลือเกิน มารุทกับจูบเล่นผสมของภรรยา แล้วพูดต่อไปว่า...

"ทวีภัก! เธอตอบฉันได้ไหมว่า"

ความรักเกิดจากอะไร..."

"เธอพูดให้ฉันคิดก่อนเถอะมารุท มันเป็นคำถามที่ตอบยากอยู่เหมือนกัน" "ง่ายนิดเดียว เกิดจากดวงใจ..."

เขาล้วงมือพองพลิกใบหน้าที่ของภรรยาให้ตรงขึ้น แล้วจูบไปตลอดทั่วใบหน้าที่สมานงามนั้น "ไม่ใช่ตรงกกหู ไม่ใช่ตรงหน้าผาก ไม่ใช่ตรงกระพุ้งแก้ม ไม่ใช่ตรงนัยน์ตา และก็ไม่ใช่ตรงกระดูกของกระดูก เก๋ยงคำ ฉันจะบอกให้ความรัก มันเกิดขึ้นที่ตรงริมฝีปากของเธอหนึ่งเธอ ทวีภัก! มันตรงกับที่เธอรู้สึกไหม?"

แทนที่ตอบ เก๋ยงคำโอบคอของสามีไว้ด้วยแขนทั้งสอง และเผยริมฝีปากขมิ้นเขา เป็นการทำด้วยความรู้สึกที่ปลื้มปติอย่าง ความรู้สึกนั้นบอกเก๋ยงคำว่า เธอได้ทดลองความรักของเธอมาเมื่อเวลาผ่านไปนาน ในที่สุดเธอก็รู้แน่ชัดแล้วว่า ผู้ชายคนที่เธอต้องการและมีชีวิตอยู่โดยปราศจากเธอไม่ได้ก็คือ เขาผู้นี้เองสามีของเธอคนนั้นแหละ เขาผู้นี้แหละเป็นความหวังอันยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก. ครั้นแล้วเธอก็กระซิบบอกเขาวว่า เธอรู้ผู้ชายคนใดของเธอที่กำลังจะได้รักเธอคนหนึ่งแล้ว...

เรื่องสุดท้าย

ไขชีวิตการประณีตของ

วรวิญญู วีระเดรยญ

ร่างของเธอถูกเขาวัดไว้นั่น. กับความทนุถนอมและหวงแหนยิ่ง!

พระวิเทศน์ไปแล้ว นกนางนวล ๗-๘ ตัวบินโฉบหาเหยื่อไปไหนมาไหนต่าง ท้องหนูแม่หนู ซึ่งมันอยู่อยู่ในสนามหญ้า ถูกไล่ไล่นำตัวไปนอนไปนอนข้างรั้วอยู่ใกล้บ้าน ใกล้กองปุ๋ยคอก ตลอดทั้งคืนก็เห็นแสงไฟส่องสว่างที่นั่นอยู่.

"เก๋ยงคำเจ้า!..." เสียงของเขากลับมาอยู่ในความเงียบ. "รู้สึกบ้างหรือเปล่าว่าฉันมีความสำคัญต่อชีวิตของเรามากทีเดียว"

"นั่นก็ความจำเป็นของภรรยาฉันมารุท..." เธอตอบ "เพราะถ้าฉันไม่หนึ่งจากความรักฉันไป ชีวิตของเรามีแต่ไปกับการทุกข์ทรมาน"

"จริงของเธอ เธอ!" เขากลยอกตามเธอ "แต่ฉันพยายามที่จะฉันออกมารวมอยู่ด้วยกันเอง มากหน่อยเท่านั้นเอง หรือว่าเธอเบื่อเสียแล้ว"

"ไม่เคยเบื่อเลย มารุท! พยายามนี้เสียใจลงคอพี่..." เสียงของหญิงสาวนั้นแว่ว เงียบอยู่คู่หูหนึ่งแล้วเสียงของเขาก็ดังขึ้นต่อไป.

"ฉันจะไม่เปลี่ยนอาชีพ!"

"ทำไม! ใจเปลี่ยนอาชีพกำลังจะยากใหญ่แล้ว เมื่อสัปดาห์ก่อนนายแพทย์ของฉันจะเข้มนัดมาไปคนหนึ่งแล้วครั้ง วันนั้นสามีของฉันก็บอกหนึ่งต่อไปกับเรื่องที่จะยังจะกระทำ..." เธอพูดแล้วหัวเราะเบา ๆ "แต่คงไม่มีความหมายว่า เธอจะไปเรียนวิชาชีพใหม่"

"เธอน่ะไม่รู้หรือว่า ฉันเรียนมานานแล้ว อาชีพนักเขียนมันดีลอร์ดวิทย์หาไม่เห็นว่าเธอกำลังคิดมันมากน้อยอย่างก็ศึกษาถึงการวิวัฒน์ซึ่งชีวิตกับตน นักธรรมชาติวิทยาศึกษาถึงกำเนิดของสัตว์โลก นักเขียนก็ศึกษาความวิวัฒน์ของชีวิตมนุษย์และสัตว์"

"เธอนะเป็นนักเขียน?"

"ยังไม่ใช่ ทวีภัก! ฉันได้มีความคิดมานานแล้ว อย่าเข้าใจว่าฉันจะระเิกขึ้นกับมัน มันเป็นความปรารถนาของคนที่ทำงานเกี่ยวกับชีวิตโดยครึ่งหนึ่ง... เธอคือ... พี่เขยว่เพื่อนมนุษย์ด้วยกันหรือรศพนักจากความรู้สึกนึกและช่วยปรับปรุงชีวิตคนให้ดีขึ้น. หากผู้ใดจะหาช่วยสังคมนี้ให้ดีขึ้น"

"ทวีภัก! หากเป็นเช่นนั้นฉันจะ"

ไม่มีความคิดเห็นเลย แต่เพราะว่าเป็นเธอผู้ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับฉันโดยตรง ในฐานะที่เป็นสามีและเป็นอีกลูกของครอบครัว เธอจึงอดใจไม่ไหว"

"เห็นไหมว่าฉันเขียนของดีแล้วมันขึ้นแล้วกับฉันเอง. พยายามเถอะทัก! ฉันกำลังคอยพิจารณาความคิดเห็นของเธอ"

เธอ "เขาพูดกับเธอว่าฉันดีที่สุดในที่สุด"

"ทั้งนี้ให้เธอมีความว่าการเขียนหนังสือเป็นสิ่งยาก และฉันเห็นว่ามัน"

อาจเป็นไปได้เวลานั้น. ยิ่งกว่านั้นเธอก็รู้ว่าการเขียนหนังสือโดยเขียนคนเดียวเป็นเรื่องที่หนัก. ซึ่งเธอได้เห็นด้วยแล้วฉันก็คิดที่จะไปช่วยประการต่าง ๆ. โดยส่วนทั่วไป ไม่ใช่ขอพระพรอะไรในทางทางเมืองอื่น ๆ ถูกใจใช่ตรงหมก."

"นั่นมันก็ใกล้เกินไปแล้ว" เสียงของเขานั่นมันมีนัย

"ฐานะของเธอในกรมโศภนิก ถ้าถึงขั้นนั้นแล้วฉันมีใช้หรือ? และเธอก็ได้ศึกษาเล่าเรียนมาโดยเฉพาะทางนี้ เป็นที่น่าเสียใจเหลือเกิน หากเธอมาบอกถึงสิ่งเหล่านี้"

"นั่นหัวของเจ้า! ฉันได้คิดเรื่องโดยตลอดแล้ว" เขากล่าวพร้อมกับบอกร่างของเธอไว้ "พี่น้องเธอไปฐานะความเป็นอยู่ของเรา เท่าที่ฉันอยู่ปัจจุบันนี้ ก็เพียงพอแล้วที่จะอยู่กันอย่างสบาย"

สถานที่ใหม่ก็เกิดขึ้นมาท่ามกลางวิกฤตชีวิตของบ้านเมือง

ไทยเป็นสภากิจขึ้นแบบแผนระหว่างสภากิจญาณของชายฝั่ง

อาสานแห่งความรักซึ่งคลี่คลายไปสู่มนุษยธรรม... ในไตรจิตมิตรภาพของอุณในบั้นปลาย.

การเปลี่ยนเรื่องชีวิต

นับแต่หลังการเลือกตั้งเมื่อ ๒๑ กุมภาพันธ์

เป็นต้นมา กระแสการเมืองดูจะเหือดจางลงเงินเต็มๆ จนถึงต้องมีการประกาศภาวะฉุกเฉินกันมาจนกระทั่งเขียนกันยังไม่เลิก ฉะนั้นคอนันหนึ่งข้อได้ตลอดออกมาจากการเมืองชั่ววูวก่อน ว่ากันแต่เรื่องชีวิตไปทางๆ คงจะดีเป็นแน่ มิฉะนั้นจะเกิดฉุกเฉินขึ้นในคอนันนี้แล้วจะลำบาก

ว่ากันว่า เรื่องชีวิตเป็นเรื่องยุ่งเหยิงอลวนไม่ย่อยเหมือนนั้น ชีวิตเราก่อนคลอดโหวไปมากระแสวกเวลาเสมอ ว่าจะอยู่ๆ ไหว่ ถึงแม้บางครั้งนึกเสีย (อย่างก่อนเข้าวัดเวลาอยู่ในที่นอน) ก็ยังจำใจทรงรับเข้าวัดอีกอย่างหนึ่งไป (เข้าวัดก็เขียนกันเป็นกวีก็ประหลาดพิศดารอยู่เหมือนกัน ทัพพากันสั้นๆ คงจะมีระยดกมทั้งใจไปไม่รู้จักหมดสิ้น ถ้าเลอะละเป็นโลกกลบเข้ามากระอักกัก ขยงความมันปนปนจนระยดกอยู่ข้างหน้าแล้ว) พอแข็งใจไว้กับชีวิตไปหนึ่งทีไปสำเร็จแล้ว ก็ถึงเอาละ สูดลมหายใจวิบวับๆ ทำโน่นทำนี่ ให้มันเสร็จ ไปแล้วละได้ว่า ๆ ออกไปรอบคอบยาพาหนะที่เข็นบริการสำหรับเรา (เพราะเราเป็นประชาชน) เพื่อที่จะไต่ขึ้นไม้ชีวิตอยู่ยัยเพื่อร่วมโลกทั้งหลาย (มีทั้งนอกทั้งใน) ในที่สุดจากเพียงชั่วครู่ชั่วยามแค่ชั่วครู่ชั่วยามนั้น มันช่างเป็นชั่วครู่ชั่วยามที่สุกสมานระทมทวนเสียจริง ๆ เพราะบางครั้งก็โดนศอก โดนเหยียบ โดนกระแทก โดนไม่รู้จักไปใครเขาถอยไรว่ กูชง เป็นซ้ำ ทัพพิจำวเลียบ หือเถิน

เมื่อคิดครองใจให้แล้ว ชีวิตที่ถนัดมันวนอยู่อย่างแต่ยดถอยลงแล้ว เพราะอะไร ก็เพราะคนเราชอบมาปากกักคึกคักค้าย เมื่อมีปากกักเป็นธรรมดาที่จะต้องกิน ปากกักใหญ่ ไหว่ ไหว่ของคนที่คนนั้นแหละสำคัญไม่ใช่เล่น กินเท่าไรๆ ก็ไม่รู้จักพอ มันหนึ่ง ๆ ก็สัสม วลา แล้วยังมีกินลูกกินกิน เล็ดกินน้อย กินให้ถูกกิน (กินจนกระทั่งทราบดี กินก็ กินจนจนเป็นสายๆ นั่นแหละ) ถ้ามองแต่เรื่องของการปากกักใหญ่ ไหว่กิน กินไม่รู้จักยั้งกิน กินถึงจนกว่าจะปากกักเป็นแผลถึงจะเลิก ถ้าคนเราไม่ปากกักเสียอย่างเดียว โลกคงจะเหี่ยวแห้งอดพิทก เพราะคนเรากระไม่ปากกักกินทำให้ชีวิตต้องกระเลือกกระแสแล้ว ยังมีไม้เลียงข่างๆ นานา เช่นกันว่า "เอ๊ยไปไว้ไว้โยน ทำไมไม่ปล่อยก็เขาเจงกันนะ ะได้ไม่ทิ้งให้คนอื่นจับทุกเช้าก็กิน" "นั่นไปไหนไปนะป้า" เมื่อไหนมันจะไหลมาไหลไปใส่ปากก็นะ "ทำไมคนชั่วปากกักมันเล็ดได้จนเป็นบ้าเป็นหลังขี้ขี้" "ต่อหน้าหน้ามันมันสกปรก

เกือบเหมือนคนเลอะ—(โธ่ไปเล่า—ไม่เกี่ยวกับเรื่องเพียงแต่ปากกักเลอะลอยเท่านั้น) มันปากกักออกขี้แล้ว ยังไม่เห็นเขยตาไล่กวัดมาชำระล้างดูบ้างเลย" "เอ๊ยโหว่ถูกคอเคอะชีวิตก็กินะ จะได้กินกินจนกินให้สบายใจ" "เอ๊ยโหว่ก็ถูกพวกมันไล่ลดขี้มันมากมายจริงๆ รู้เท่าทันเสียหมดทุกอย่าง เห็นจะปล่อยไปไม่ได้ คือใช้มันจากตัวกินจน"

- ทิศนะในวงการกวี.
- เพื่อชีวิตกับวิถีการกวี.

ตัวอย่างเหล่านี้มาจากปากกักนั้นปากเล็ก ๆ น้อยและทั้งชอบกินชอบบ่นก็เดียว ดูเหมือนจะปากกักนี้เองที่เป็นส่วนสำคัญ ที่ทำให้ชีวิตเป็นชีวิตอยู่อย่างกักนั้น แล้วยกปากกักนี้ไปใช้แกะช่างอย่างแกะกวี. ช่างช่างวิธระช่างช่างเสียกวี อย่างเช่น "ขอให้เชื้อเถรนะ" ผมมีธรรมจรรย์วิธธรรมเถรธรรม" (ก็อย่างนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไร ๆ ก็ได้ ที่ไม่ใช่การเมือง) "ท่านขอรับ กระผมพยายามร่ำกลุ่ความสามารรถแล้ว ยังไม่รู้จักข้อให้พิจารณากระผมสักคนขอรับ" (ก็อย่างนี้เรื่องข้อข้อกักเพียงเท่านี้ว่า)

เห็นไหมว่าปากกักของเราสำคัญอย่างไร ก็กล่าวถึงก็มีไว้ว่า "ปากเป็นเอก" เป็นความจริง ปากคนเราถูกกิน ชอ เล็ดก็ยังสามารถนึกคิดให้เป็นกระแส เป็นกิน เป็นคนหนึ่งอะไรก็ต่ออะไรก็กระแสเยาะ สามารถนึกคิดได้มีกระแสทั้งนั้น "ซึ่งส่งเยาะเย้ยก็อยู่ ให้กลายขึ้นเป็นแห่งความกลัไปก็ได้อีก ถ้าคนเราไม่มีปากเสียอย่างเดียว โลกคงจะมีสีกาผลิตผลิตกันเหมือนกัน เล็ดเยาะไปทางไหนก็เจอคนกลัไม่มีปาก หนักคากกระแสเยาะก็ผลิตอยู่ นึก ๆ ก็ช้อช้อยากจะให้กินไม่มีปากเสียจริงๆ โลกจะไร้ส่งเยาะเย้ยและมันดีก็สุดจนเสียที.

ว่าจะเขียนอะไรอีก แต่กับโลกถนัดเป็นเรื่องปากไปไม่ได้กับนี้. ▲

พิมพ์ใจ.

ไปจนตาย. เช่นนั้นมิใช่หรือ. เราไม่มีบุญหาระโดย การที่อื่นทำงานก็เพื่อมันให้คนที่กล่าวหาว่า ฉะนั้นกินนอนกินสมบัติของพ่อแม่. ถูกแล้ว...ชีวิตของนักเขียนเป็นอนันตราช. มันก็ที่จะถูกจับใส่ตะราง. แต่ข้อให้เขมองดูให้คิดดูให้จริง. มีบุคคลจากไหนบ้างที่ทำงานเพื่อประโยชน์สุขของมนุษยชาติ ได้อย่างไร ตรงกว่า พวกนักเขียน. และในระยะทางกันเป็นข้าราชการกันการเป็นนักเขียน อันเขาเลือกเอาทางเป็นนักเขียนมากกว่า มีอะไรอะไรได้ ใจความคิดมากกว่าเอง ความดีเพื่อความก้าวหน้าของสังคม. เราอยู่ก็ให้มีความผาสุกอย่างไร เมื่อสังคมดีได้ไป้วยพวกข้าขอคำคาขาว พวกข้อยโอกาส พวกประจวบพอด พวกดีสองหน้า และพวกทรยศหักหลัง."

"เอ๊ยไปก็ประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยอ่านดูก็. เอาละเห็นว่ามีทุก ๆ หนึ่งเขียนไว้ก็เกี่ยวกับพระนางสาวทรงเกียรติแม่กักมา ถูกเขียนไว้ด้วยหนังสือเพียงสองสามเท่าเท่านั้น ก็สมมุติขึ้นคน ...

...ที่รักเจออย่าเข้าใจว่าความเข็นนักเขียนชดเชน เกิดขึ้นจากความเขยอกเพื่ออื่น เกิดขึ้นจากความเห็นผิดเป็นชอบ เมืองไทยเต็มไปด้วยความเลื่อมใส ศรัทธา คนมีฝีมือเก่งกาจมากเห็นได้ชัดอย่างข้าราชการคนไหนคนไหนจะไป คนเหล่านี้ถูกกักทั้ง ไม่มีใครช่วยเหลือ ฉะนั้นต้องการอยู่อย่างเขาและช่วยเหลือเขา. ช่างเถร หากผมเห็นว่ามันจะต้องหายไป เพราะการเป็นศัตรูของกันมีมี. ชั่วชีวิตผมมีวิถีทางขอฉันนั้นคือ คัดการกินไปบ้างพวักอย่างไม่มีบุญๆ และไม่มีสิ่งระชวชาวะมันไว้"

"นั่นเข้าใจแล้ว มารู้" พึงใจว่ากล่าวด้วยน้ำเสียงเขา ๆ แต่ทว่าแจ่มใสชัดเจน และด้วยความรู้สึกอันจริงจัง "เพื่อที่กระผมแทนพญาคูณที่เลื่อมใสชีวิตชดเชน (อ่านต่อหน้า๑๔)

ภาพชุดประวัติประเทศไทย สมัยรศ. ๑๑๔ ๑๑ ทีวี เนชั่นทีวี ภาพ • ประมวล สังคายนะ • ๒๕๖๕

พระยาศรีเมืองขวาง

๕๙. พระยาศรีเมืองขวาง กับข้าหลวงไทยทั้งสาม ได้ไปพบกับ ม. ไกรสกุณฺเฑาะว์ เพื่อขุดค้นเตาที่เก่าแก่ที่สุด พร้อมทหารฝรั่งเศสไม่กี่คน ม. ไกรสกุณฺเฑาะว์ ได้ลงมากอนรับเป็นอันดี.

๖๐. ในขณะที่สนทนากัน เป็นเวลาพลบค่ำ ม. ไกรสกุณฺเฑาะว์กำลังมีอาการไข้ แต่ก็ยังพูดจาทำนองตามแบบฉบับของเขาที่จะเอาอาณาเขตรเป็นของฝรั่งเศสให้ได้.

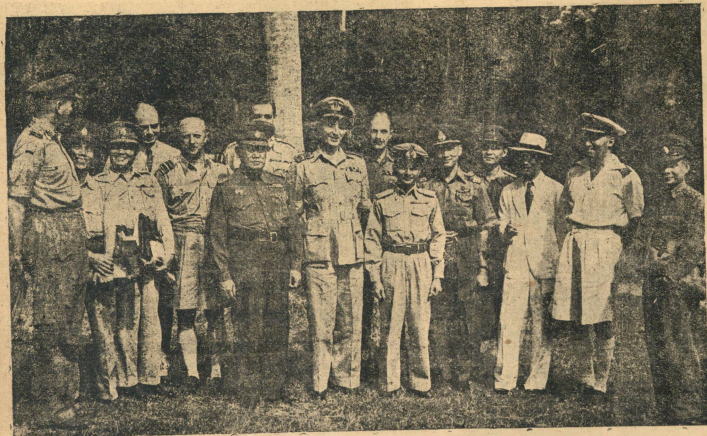

๖๑. ขณะนั้นราชมารอบบ้านพักของ ม. ไกรสกุณฺเฑาะว์ได้มีทหารไทยรายล้อมและเพิ่มจำนวนทหารเข้ามาจากจนทหารฮกไกโดไม่ไว้ใจ.

เขตร เขมรเขตร

บางปีโตโตของ

บิชอปเอก

▲ คณะผู้แทนฝ่ายไทยและฝ่ายสัมพันธมิตร
ในการเจรจาตกลงทางทหาร ณ กรุงปารีส เมืองแคนดี
(๓ กันยายน ๑๙๔๔)

-๓๕-

สัญญา ๒๑ ข้อของอังกฤษ.

สงครามได้ยุติลงแล้ว โดยฝ่ายญี่ปุ่นยอมจำนนโดยปราศจากเงื่อนไข เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๑๙๔๕ รัฐบาลไทยโดยผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๖ สิงหาคม ๑๙๔๕ แสดงออกอย่างเปิดเผยแทนประชาชนชาวไทยว่า การประกาศสงครามต่อสหรัฐอเมริกาและบริเตนใหญ่เป็นโมฆะ ไม่ผูกพันประชาชนชาวไทยในส่วนที่เกี่ยวกับสหประชาชาติ.

ครั้นวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๖ เดือนเดียวกัน รัฐบาลไทยซึ่งมีนายกรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี ก็กราบถวายบังคมลาออกจากตำแหน่ง โดยมรรยาทางราชการ เนื่องจากด้วยเหตุทางนิติบัญญัติรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ อยู่ในฐานะที่ร่วมมือกับฝ่ายญี่ปุ่น ย่อมไม่เหมาะสมที่บริหารราชการแผ่นดินต่อไปและเป็นการเปิดทางให้มีการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ ซึ่งเหมาะสมกับสถานการณ์ด้านนิเวศทางทหารในระหว่างประเทศต่อไป.

กองกำลังตำรวจไทยนายควง อภัยวงศ์ สมัยแรกได้ถูกตั้งขึ้นหลังจากที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๖ สิงหาคม ๑๙๔๕ เพื่อเป็น "กษัตริย์" ระหว่างที่ผู้ขึ้นซึ่งเข้ามาปกครองประเทศไทย ภายหลังการเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นการชั่วคราวในขณะนั้นอยู่ต่างประเทศ ความปรารถนาของนายควง อภัยวงศ์ ในการรับหน้าที่นี้ ผู้ขึ้น ให้นำส่วนช่วยเหลือเมืองไทยในยามที่จีนหรือสหประชาชาติ รวบรวมกำลัง

มาโค่นล้มระบอบกษัตริย์ อย่างน่ามหัศจรรย์ ซึ่งควรบันทึกคุณงามความดีอันใหญ่ในประวัติศาสตร์ ของหนึ่งของชาติไทย ถ้าจะมีใครเรียกนายควง อภัยวงศ์ ว่า "คตกล" หรืออะไรก็ตามแต่ แต่เขาก็ต้องมีความจริงว่า ในตอนท้ายของสงครามนี้ นายควง อภัยวงศ์ ได้ทำหน้าที่ "คตกล" ได้อย่างดี.

เมื่อนายควง อภัยวงศ์ ได้ลาออกจากราชการแล้ว นายควง อภัยวงศ์ ซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในระบอบประชาธิปไตย อำนวยการในทางการเมืองอย่างแท้จริง อันมีผลการกระทำที่ ม.ร.ว. เสรี ปราโมช ทพพิทักษ์มนตรีไทยในสหราชอาณาจักร ซึ่งเคยศึกษาอยู่ที่สหราชอาณาจักรและในเวลาต่อมาในสงครามโลกครั้งที่สอง นายควง อภัยวงศ์ ได้ไปศึกษาที่ประเทศอังกฤษ และเมื่อกลับมาเมืองไทย เพราะฉะนั้น นายควง อภัยวงศ์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์จึงได้ นายควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรีไปพลางก่อน จนกว่า ม.ร.ว. เสรี ปราโมช จะเกษียณอายุราชการ นายควง อภัยวงศ์ ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเสด็จขึ้นครองราชย์ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๖

ในขณะนั้น คุณผู้แทน
นักคิด โท, ที่ได้อ่านข้อตกลง

ประเทศชาติ ซึ่งก็พร้อมรมาของ
การแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อ
วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๘๔.

มีพาสถิติว่ารัฐบาลไทยจะต้อง
แก้ไขให้ถูกต้องในอันที่หนึ่งคือ การ
ฟื้นฟูสัมพันธไมตรี กับต่างประเทศมา
อำนาจ ซึ่งเราได้ดำเนินการผิดพลาด
มาแล้ว ในระยะเริ่มแรกของสงคราม
ให้นานไปคล้ายกับเซเมกัน งานนี้เช่น
ภาระที่หนักของรัฐบาลสมัยนั้น
สำหรับทางกับสหรัฐอเมริกา หลังจาก
ทางนายเบร์ด เมอร์ รัฐมนตรีว่าการ
ต่างประเทศสหรัฐ ๆ ไปได้เท่าที่ของ
ประเทศนั้นซึ่งได้มาแล้วในก่อนก่อน
ที่ถ้าเป็นประชาชนชาวไทยหมกมุ่นไป
เป็นอันมากแต่ในขณะเดียวกัน คำตอบ
ของนายเอเธนส์ก็เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการ
ต่างประเทศของอังกฤษ ได้ก่อให้เกิด
ความโกรธในอเมริกันและประชาชน
ชาวไทยอยู่มาแต่ก็เคยเพราะรัฐบาล
อังกฤษยังง่วนทักในปัญหาต่าง ๆ อีก
หลายประการ.

ในระหว่างเรื่องคงมีผู้ชาร
กองทัพอังกฤษและขีปนาวุธอเมริกัน
ให้ของสัมพันธมิตรภายใต้บังคับบัญชา
ของ พล. ร.บ. ลอร์ดลอร์ด ๆ ก็เริ่มมา
ว่าให้รัฐบาลไทยซึ่งผู้แทนไปขอยก
มีผู้ชาร ที่เมืองแคนทรีไอร์แลนด์
รัฐบาลไทยควรจะดูแล หลัง
จากสงครามยุติลง ฝ่ายสัมพันธมิตร

จะต้องส่งกองทหารเข้ามาจัดการปกครอง
ชาวอังกฤษใน ประเทศไทย
เป็นขั้นแรก คงไม่พ้นหน้าที่ของ
รัฐบาลไทยที่จะต้องให้ความร่วมมือกับ
ฝ่ายสัมพันธมิตรอย่างเต็มที่ เพื่อให้
สอดคล้องกัน นโยบายของอังกฤษที่ว่า
"จะคอยดูต่อไปก่อนว่า การกระทำ
ของบรรดาประชาชนชาวไทย จะให้
ความสวาทแก่กองทหารของเรา (อังก
ฤษ) ในขณะที่จะเข้าไปปฏิบัติเพื่อ
เหตุการณ์บางอย่างในประเทศไทย เรา
(อังกฤษ) จะพิจารณาว่าในความจริง
หรือไม่ ที่รัฐบาลไทยจะพยายามแก้
ไขความผิดที่ชั่วร้าย และขอความช่วยเหลือ
จากคอมมิวนิสต์ของรัสเซีย" ของเราและสม
พันธมิตรอื่น ๆ....."

แต่เนื่องจากของนาย ขันขันธ์
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างประเทศชาติ
สัมพันธมิตรด้วยกันคือ อังกฤษ สหรัฐ
อเมริกา และจีน มีมากมายนัก ซึ่ง
ข้าพเจ้าได้เล่าในโอกาสก่อนไป.

รัฐบาลไทยซึ่งเพิ่งได้รับเลือกตั้ง นายปรี
ดิษฐ์ อธิบดีของฝ่ายบริหารของรัฐบาล ได้
ตกลงในข้อตกลงกับสหประชาชาติในนามของ
ชาติ เพื่อให้ให้อังกฤษและอเมริกาของ
ทั้งฝ่ายสัมพันธมิตร มีวิสัยทัศน์ต่อไป:

๑. พล. ท. ศก. ธีระพันธุ์ ผู้ช่วย
บัญชาการทหารบก เป็นพรหมพิริยะ
๒. ร.บ. เจริญศักดิ์ จูฑะพงศ์ นายทหาร
คนสนิท
๓. นายทวี ตระกูลกิจ อธิบดีกระทรวง
พาณิชย์
๔. พล. ร.บ. แชน จันจุณรัตน์ รองเสนา
ธิการทหารเรือ
๕. พล. ร.บ. สุจริต จารุธรรมี รองเสนา
ธิการทหารบก
๖. จ้างเจ้า ในฐานะนายทหารติดต่
หน่วย ๑๒๖
๗. น.ท. ทวี จุลละทรัพย์ ฝ่ายเสนา
ธิการกองอากาศ
๘. พล. ร.บ. (ดร. ป๋วย จีระการณ)

ที่ทราบว่าบุคคลเหล่านี้ล้วน
แต่เป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจให้คิด
ถือเอาฝ่ายสัมพันธมิตร ระหว่างสงคราม

ชีวิต

อังกเร อังกเรเววิช โกรมิโกร.

ท่านกล่าวความเจ็บป่วยอย่างคาดไม่ถึงของบรรดาประเทศทั่วโลก
คือข่าวการปลดรูมณศที่ต่างประเทศเป็นลอฟออกจากหนนี้ บุคคล
คณูอีกผู้หนึ่ง ของสหภาพโซเวียตซึ่งสืบ ก็เข้ามาบริหารตำแหน่งนี้
แทนคือไป ด้วยจังหวะและโอกาสอันเหมาะสม.

เขาผู้นั้นมีประวัติการทำงาน โดยเน้นในด้านการเมืองต่างประเทศเป็น
ที่นำเดิมใส ตลอดจนระยะเวลาอันยาวนานร่วมสมัย วิถีชีวิตของเขาได้ถูก
กลืนอยู่ "วงการทูต" แต่ท่านก็เคย กันนั้น, ความเข้าใจของในการ สื่อสม
พันธ์ ๆ ชาติ แล่งนั้น เริ่มขึ้นหลังจากทศวรรษอันยาวนานโดยปริยาย.

เขาผู้นั้นคือ อังกเร อังกเรเววิช โกรมิโกร.

โกรมิโกร เกิดเมื่อปี ๑๘๙๙ ที่โกลเมต วิโชนอฟ บิลาโรเซีย เขาได้รับปริญญาเอกกับ
มันดรี แดต วิโชนอฟ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๓ และต่อมาได้รับปริญญาเศรษฐศาสตรบัณฑิตจาก
จาก สถาบันเลนินในมอสโก.

โกรมิโกรได้เข้ารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๓ ซึ่งเป็นขณะที่
เขามุ่งสู่อาชีพการงาน โกรมิโกรได้รับการแต่งตั้งจากโกลเมตให้เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ
ของเลนินเมื่อปี ได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกบริติชประจำกระทรวง และดำรงตำแหน่งนี้ไปจนถึง
ปีแรกที่สงคราม ๓๙-๔๐.

รอบชีวิตงานของโกรมิโกรพ่วงพันเรื่อย ๆ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๓

โกรมิโกรได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นอธิบดีราชทูตรัสเซีย ประจำกรุงจอร์เจีย
พร้อมนั้นเขาก็ได้เป็นคนหนึ่งในจำนวนผู้แทนของสหภาพ ที่เข้าร่วมกับ
องค์การสหประชาชาติ กับบรรดาหัวหน้าอำนาจทั้งหลาย และในอีกต่อมา โกร
มิโกรก็ได้เข้าประเทศ "สามพันธมิตร" ที่คณะผู้แทนรัสเซีย ที่เคอราวัน, ยัดดา
และเบอร์ลินตามลำดับด้วย.

ค.ศ. ๑๙๔๖ โกรมิโกรได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลรัสเซีย ให้เป็น

ผู้แทนการประจำสหภาพโซเวียตกับสหประชาชาติ ยังสภ
สมาคมโซเวียตด้วย โกรมิโกรได้เริ่มบทบาทอันสำคัญของเขาในหน้าที่
นอกการจะเป็นผู้บัญญัติศักดิ์ศักดิ์ว่า "โม-เล" ซึ่งในนั้น เขาขึ้นนาย "สิทธิ
อันยิ่งใหญ่" มาใช้ในสภามากกว่าผู้แทนของประเทศต่างๆ ในโลกทั้งหมดยกเว้น
และเพราะความ "กล้าแข็ง" ซึ่งไม่รู้จักถอยหลังนั้นจึงไม่ประสบผลอะไร
ที่โกรมิโกรได้ให้การเพ่งเล็งทางทหาร "เบอร์ลิน" ของสหภาพ ของ
เขาอย่างเอาใจใส่.

และแล้วในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๔๖ ก็ได้เกิดสิ่งที่น่า
โกรมิโกรเป็นผู้แทนที่ผู้ช่วยของโกลเมตที่เคอราวัน วิชนอฟก็เคย

ในระหว่างฤดูใบไม้ผลิ และฤดูร้อนของปี
๑๙๕๐ โกรมิโกรได้เดินทางไปยุโรป ในฐานะ
ผู้แทนของโซเวียตที่เคอราวัน เพื่อเข้าร่วมประ
ชุม "รัฐมนตรีต่างประเทศสหประชาชาติ" ณ กรุง
ปารีส หลังจากนั้น, พอลรูซิน โกรมิโกรได้
พลา โกลเมตอีก ครั้งหนึ่งเพื่อเข้าร่วมการประชุม
ผู้แทนสันนิบาตประเทศในกรุงปารีส ซึ่งเขา
จัดได้ ในการประชุมคราวนี้ โกรมิโกรได้แสดง
"บทกวีตอน" ของเขาซึ่งมีเนื้อหานี้คือ คือ
การประกาศก่อตั้งที่ประชุมว่า "ไม่มีวิธีใด
วิธีการหนึ่งใดที่โลก สหภาพโซเวียตไม่แพ้
และจะไม่ยอมลงนามใน (ฮัททอว์ ๔๑)

ไทยก็ได้รับรางวัลเกียรติระหว่างรัฐบาลไทยก็ยัง
ตลอดจนผู้แทนไทยก็ตกถึง คล้ายถูกสายฟ้าฟาด!

คอตันของหมัน ผมงั่วไปอย่าง
 “หัวหกกันชีวิต” ของผมไปตาม
 เรืองตามราว เหมือนคนขมาเยาะเย
 ไปตามความมืดดำ ภูมิใจจนมืดหัว

ที่ว่า นัยใจนึกมักวิ่งหนีเธอซะนะ ขอให้เขาเห็นอกเห็นใจเธอมาละนะโว้ย
เป็นเช่นนี้ต่อไปอีกผมไม่ได้ ไม่มีความหวังจริงๆเลยนะ เหลือแต่ทาน้ำใหญ่บวมจน
ที่เข้าประพุดกันอยู่ทุกวันนี้ ผมก็เลยเอาชื่อเขามาลงใช้ด้วยนะ และพอได้
ก็เริ่มเรียกมันว่า “แพ้น้ำขึ้นควมวนหลุดกวาง” ก็ถือว่ามันเจ๋งก็ประไรหรอ
ก็เริ่มผกผันจากนั้นเข้าพ่ายไปอยู่ถนัดกลามวันๆ มันอะไร ก็ตกหมดที่ต่อไป
ไม่มีต้นตอเลย มันเหมือนได้วันจกคนทราบดี โทษะเขาพูดจนเล่าต่อไป

ก่อนที่พระพิศอกจะบิน นกสองตัวมาช่วยกันมาไว้ที่เรือนหลัง ๑๒
มันเห็นนกจิ้งจอกเข้าโฉบเหยื่อของมันจึงขอไล่ให้ทันทัน ฟังแล้วอีกตัวก็
ให้ปากนก ไม่ให้พระโขนงที่ถือค้อนไล่ไล่ไล่พวกพวก แต่เป็นท่านเองก็ฟัง
ไขว้ไขว้ฟังก็ทำนองเอง คือเรือนนั้นเป็นรัง

ในภาคแรกหนึ่ง ซึ่งมีจังหวัดควีนส์บอร์โธเซี่ยไพเราะหับใจ เจ้าจังหวัด
ควีนเป็นคิ้วซีโม่ไพเราะรมณ์ และเป็นหัวหน้ปกครองใหญ่มีลูกหลานคลา
คล่าไปหมด วันหนึ่งมันเกิดอาวรณ์ร่มข้ามมาจึงขับบร้งคองเซ้งไพเราะที่
ยังนัก บรรดาลูกหลานหลานทั้งหลานจึงควางจิงเคยโดยนึ่งเซ้งไพเราะที่
น้มาแล้วแต่อยากเงเข้าไปออกออระะ จึงพากันถามว่า

“คุณปู่เจ้าข้า คุณปู่มีเสียงไพเราะที่เหลือเกิน คุณปู่กินอะไรหรือเจ้าคะ เสียงจึงได้ไพเราะเช่นนั้น”

“กีนคางซึหลานเอ๋ย” เจ้าจอมจึงหัดตอบ

รุ่นเช่นนี้มันมีอีก เจ้าพวกนี้ก็พากันถามอีกเพราะชอบเรา เจ้าจอมจึงหัวก้มตอบว่ามันก็ดังตามเคย เจ้าพวกจึงหัวก้มน้อยก็พากันไปกินน้ำล้างอย่างเคย แต่ก็มีเสียงโหยหาเหมือนเจ้าจอมจึงหัวก้ม มีนเสียงภาวนาอยู่ทวนทวน จนเจ้าจอมจึงหัวก้มกว่าเคยในใจ นกเขาในวันหนึ่ง

“คุณปู่เจ้าขา ถามจริงจริงเถอะเจ้าคะ
คุณปู่กินอะไรเจ้าคะ เขียงจิ้งได้ไหมเราที่เข้านี้”
พวกนั้นถามอีก

“สั้นคั้นแน่ะ!” จอมจิ้งหรีดไม่โต้ตอบ

ไฟล่งออกไป

โดยไม่ฟังอัครคำอิฐ เจ้าพวกนั้นจึงพ
ออกจากกร แยกเขี้ยวเข้าใส่กันเป็นจระเข้นิน
หมายเช่นเขี้ยวเคี้ยวมาทางกันและกัน เป็นปลิว
ผลที่สุด... นกนททยักษ์บนเขามหาเขาไกรลาส

ไปหมดเพราะอารมณ์โกรธของ "คุณปู้" นั่นเอง.
นิทานเรื่องนี้ ไม่ได้สอนให้รู้ว่าอะไร

เป็นอะไรเลย นอกจากคำพรสวาทตอนขาน
คานจากอารมณ์ไม่พอใจของเจ้าจอมอันธพาล..
เฮ้ย! ไมโคร! เจ้าจอมจึงหัดเสียงไพเราะห
คือนั้นละครับ คำพรสวาทนั้นเคยเป็นท
นิยมสืบเนื่องมาจนบัดนี้ ไม่นับที่ศุภฮารด
อันใดหรอก...พี่ผู่! ▲

(ต่อจากคอลัมน์นี้ซ้าย)

ของทวงถาม ทวีวรโกศลท่านนี้ท่านคง
ทำได้ว่าเขาไม่เคยเล่ามาก่อนว่า เป็น
บริวารที่พิถีพิถัน นาย แม็กเค็คซี่ และ
นาง ทวารชนนีใหญ่ประจำหน่วย ๑๓๖
คงอยู่ประจำอยู่ทางภาคคิวเมือง แคน
ทิฟโฟนีกัน ค่ามันน่าจะแพงเกิน
ที่ ทวีวรโกศล ๑๓๖ ก็ทวงถามขอ
ทวงถาม.

ครั้งนี้รู้เงินเดือนของเราก่อน
ขึ้นภาษีไปแถมทางอังกฤษ ก็
เทียวไป เราขึ้นที่ตึกพาณิชย์
ที่หน่วย ๑๒๖ หน้าตึกของเราไปเยี่ยม
กองบัญชาการ กองทัพที่มีพัน
ตรีมากระโดดเชือกบนธงอันนี้ ได้เสนา
ธิการกองทัพอังกฤษ เป็นผู้ต้อนรับ
เสร็จแล้วพันตรีนั้นก็นำ ก็ไป
เยี่ยมค่าย พอลเซวรี วิลเลียมสตัน
แม่ทัพใน โกลเดนป้าพันตรีจะ
ผู้มาเยือนผู้แทนผู้เสียพบ ต่าง
กัน ทางราชการอังกฤษก็ให้เวลารอ
คณะให้ไปเยี่ยมเราทันทีที่พลกษัตริย์
ของกองบัญชาการ เพื่อแสดงออก
ความเคารพว่า ที่เขาคองการรบ
ในกองกำลังหน่วย อ.ร.ร.อเมริกันก็
แสดงอาการที่
เป็นใจไว้ด้วย บรรดาคนที่ไป
ไปเยี่ยมไม่ว่าที่ปรึกษาทางผลประโยชน์

ศิริวันห์ & กันยชน ในตอน
 เจ้าพระยาราม ถูกนำไปพบพระ
 เจ้าหน้ำชื้อนขุนนางของกรุงเพทแก้ว
 นั้ ม.ท.ก็ ทุละทวีชัยเพทเจ้า
 ฟ้าอันพระทองเพทเจ้า ก.ล.ร.
 และ เจ้าพระนา โดมเพทเจ้าทอง
 พทวิธ ในตอนเจ้าวันห์และเจ้าหน้ำชื้อ
 พนัย ๑๒ ก็นำว่าร้อยถองระหวาง
 รัฐนาโทยะอินธุย ซึ่งระมีการ
 นาคันโทยะวันขึ้นนำโหวทระ
 ภา พทพระเจ้าวันซ์กตกลลงมัยน
 ทกลกบ่ ทกลนั้ระกกลันระก
 ทกลกบ่ระกตพัทพัท

ข้อความ ๒๑ ขี้ ทั่วประเทศไทยจะคง
รวมปฏิทินกัน (อ่านต่อหน้า๔)

ลือเลื่องสีหน้าเบ๊

การคุกคามชีวิตวิถีไกลของการเงินขงนักเลงใหญ่ขบวนการกำเริบเลื่อน...

ทำให้ล่าวสยต้องค้นรนาทางออกกับเทพบุตรประจำใจ.

ตอน ๓๕.

ก้นยาเกือบไม่รู้ตัวว่าได้เดินไปจนถึงประตูโรงรถ

แล้ว. เมื่อมือถึงประตูเปิดออกเพราะเปรมไม่เคยใส่กุญแจใน เสียง
ครุฑของประตูกับพื้นสั่นดังจึงปลุกให้ตื่นขึ้นจากความซึ่มเซา. ก้นยาเฝืน
แรงทันทีและถามตัวเองว่า "นี่อะไรกัน? เรามาทำไม?"

แต่แล้วความรู้สึกที่คลุมเครือจิตใจอยู่อย่างหนาแน่น กับออกเสียงว่า
มีเรื่องสำคัญที่จะต้องพูดกับหนุ่มลกรรจว่าสาวสวนพวนผู้. คือเรื่องไปบั้ง
หรืออย่างง. เปรมอาจไม่เห็นด้วย. แต่ถ้าไม่พูด, ออกก็จะแตก! ความ
รู้สึกของหญิงสาวดูเหมือนว่าจะแน่นจนจะถึงที่สุดแล้ว. นายปลอดกล่าวถึง
ลูกคาบชีวิตมาทุกวันนี้. ปากสิดส่งถอนเงินเพื่อจะรีบครั้งนทำให้ก้นยา
มองเห็น ไม้ได้ถูกเอะเปรียบอย่างที่จะทนกันคือ โอลิโกไม่ได้. ชีวิตลึง
มีคลง แต่ข้างหน้า—ถ้าคืนวัน—ก็คงจะพบแสงสว่างบ้าง.

และการไปพบเปรมในกลางดึกก็คือการเริ่มต้น. ไม่มีปัญหา, ชีวิต
คือการต่อสู้. ผู้ใดไม่สู้, ผู้หนึ่งก็เท่ากับคนตายแล้ว.

ก้นยาหันมามีปากนรู้สึกรู้สึ เพื่อบอกตัวเธอว่าได้ทำถูกต้องแล้วที่ลามาหา
เปรมในเวลาที่ถูกคนกำลังนอนหลับ. มันเป็นเรื่องที่จะต้องพูดกันให้รู้แจ้งใจไปว่า
เปรมจะร่วมหรือด้วยหรือไม่.

หญิงสาวก็เข้าไปห้อมกอด ซึ่งมันคิดเหมือนคลุ้มคลั่งชั่วชีวิต. ด้วย
ความซึ่มซ่านบุญจึงสามารถคล้ำไปจนถึงบันได แล้วก็ลือๆ ขึ้นไปข้างบน. เปรม
กำลังนอนหลับอย่างลอบอยู่บนพื้นห้องนอนเสื้อสีแก่ ที่ก้นยาชักจูงให้เมื่อวันแรกก็
เขาเข้ามาอยู่.

พอคานกับมีความมืด หญิงสาวก็นั่งลงกับมันห้องแล้วเอื้อมมือไปจับแขนหนุ่ม
ฉากรับเข้าเบาๆ

"เปรม!" เสียงของก้นยาซึ่มดึกปรกติ "ลูกขึ้นมาพูดกับหน่อย"
เปรม ขื่นทอง ลูกขึ้นน้อยอย่างเร็ว แล้วด้วยสัญชาตญาณแห่งการบ่งก้น
ตัว เขาคำนวณสนมมาถือไว้ทันที.

"ใคร?" เขาถามเสียงกราว
"ก้นยา"
หนุ่มลกรรจว่าเข็ลลงอย่างลืออก
"เกิดเรื่องอะไรหรือ?"

"ผมเรื่องอะไร?" ก้นยาตอบ
"มันร้อนหน่อย. จำต้องมาในเวลาเช่นนี้
นี่สองวันแล้ว. พี่จอดเขายังไม่กลับ.
พี่จะต้องดลใจจนสว่าง."

"ผมเรื่องอะไร?" เปรมถาม
อย่างรุนแรง. "เรามาที่นี่ทำไม?"

"อย่าได้ไป พี่ไม่ต้องการให้ใคร
สังเกต" ก้นยาตอบโดยเร็ว และยึด
ข้อมือเปรมไว้ "คุณรีบๆ ไปเถอะ. พี่
ยังไม่รู้ว่าจะจะเห็นกับข้อยหรือไม่
แต่พี่จะไม่ไหวแล้ว."

"พี่รีบๆ มาเถอะ"

"พี่คงพูดให้พี่เรื่องเงิน. พี่
อยู่ตามสวน. มันมาพอสำหรับ
เขาไปทำทุกๆ มาหาเลี้ยงก้น. แต่
เขายังคงทั้งหมดนี้ พี่ปลอดเขาเขา
ไปให้หมด."

เปรมมองก้นยาซึ่งเขาจะไม่เข้าใจ
"อะไร? ทำไมล่ะ? ผมยังไม่เข้าใจ"
"เงินที่แสนนั้น เป็นเงินที่พอเพียง
สนมโรมานามาแล้ว. พี่พามาได้อย่าง
รวดเร็ว. แต่พี่ปลอดเขาว่าเขาเขา.
พู่กันได้ไปเอ็กมาที่เขาทั้งหมด"

"อย่าปลอดทำให้ถึงเขาเขา เขา
จะขี้โม้หรืออะไร?"

"ไม่ใช่ขี้ม. เขาเขาเขาทั้งหมด.
พู่กันเขา เขาเขาเขา. พี่ได้
ไม่. มันเป็นเงินที่พำนักแห่งของพี่
พี่สามารถทำทุกอย่าง. อยู่ที่นี่เขา
ไปให้เขาหมดทุกสิ่ง. เงินที่แสน
นั้นพี่เขาให้เอ็กไปออกออก. หัวแสน
กว่าก็ออกก็เพียงข้อยละสิบ มันก็เกิน
อะไรที่มัน. เกือบเขาเอาข้อยละ
ยี่สิบ. เราดีกว่าข้อยละสิบก็พอแล้ว."

◆ หลั่งเหงื่อเพราะเป็นวัน
ออกเดินไปฝึกต่าง
ที่ปรากฏว่ามีมือถล่มมือหนึ่ง
โดยจับตามเบื้องหลัง
ครึ่งกระเป๋ายี่สิบเรอไว้

“ทน!”
“ถ้าไม่ทนจะทำอะไร?”
“ถึ้ออย่าปล่อยไปไหน?”
“เขาจะตามไม่พบ, ขึ้นพันให้เขาคามพบ ก็
เสร็จกันเท่านั้นเอง, พ้นทางนั้น, เรายังคงห่วง,”
“พี่จะหนีไปไหน?”
“นั่น,”
“อ้อ, ที่เคยพูดๆ กันนั้นนะหรือ? พี่จะหนีเมื่อ
ไหร่?”
“พี่รู้งั้น,”
“แต่พี่จะให้มันทำอะไรบ้าง, ขอดมกัถลักกัน,
ผมช่วยเสริมที,”

“คืออยากให้อะไรไปยืมพี่?”
“แยมิ่งอย่างคนครึ่งลิง, คำขอจริงของกันยามี่เรื่อง
ที่เขาจะคิดอะไรอย่างมากมาย, เขาไม่ใช่เด็กแล้ว
การหนีไปก็ใช้เหตุถึงสามวันมีหลายมากกว่าเขา แต่
ก็ยังขึ้นการไม่พอมารุ่นนี้เอง, นอกจากนั้นเขายัง
รู้ตัวว่า เรื่องที่กันเขาเข้ามาเป็นเรื่องของการแตกแยก
ระหว่างนายปล่อยกักขังหญิงสาว เขาไม่ควรระสอยมือ
เข้าไป, มันไม่ควรถือเป็นเรื่องของเขาเลยสักนิด, แยมิ่ง
ยังมีองไม่เต็มเหตุผลที่เขาจะคงหนีไปกัถกันยาแล้ว
ก็-เขายังมีเหตุผลสำคัญอีกของหนึ่ง เหตุผลอัน
ถึ้อคือ เขาถึงการจะอยู่กันนายปล่อยกักขังเขาจึงให้
ให้เรียนแสดงอย่างกักขังไว้, เขาจะหาได้กักขัง
ก็เนื่องเพราะมันอย่างกักขังกักขังกัน, แต่เขาจะไม่
ไว้ใจจนเต็มอยู่เรื่อยไปนั่น, เขาถึงไว้ใจจะคง
มองหาช่องทางที่ไปเพื่อเป็นฐานซ่อนตัวจากเขาเช่น
เป็นคนที่เขาไม่ให้อภัย, เขาจะคงคิดด้วยข้อและ
วิธีชาย, เขาจะเก็บเงินไว้ เมื่อเงินมากพอเขาก็
จะซ่อนมาเขาเสียเองซึ่งระมัดระวังมากไว้ว่า ะ
คอยระวังจน, นั่นคือแผนของแยมิ่งที่เขาทำกันไว้
เอาไว้, ถ้าเขาหนีไปกัถกันยา, แผนการอันนี้ก็จะ
ล้มเหลวหมด, แล้วเขาจะมีเงินแสนเงินล้านไม่อย่าง
เราจะมีอีก”

ไร, เงินคือชีวิตของเขา, เงินต้องสำคัญ
กว่าอะไรทั้งหมก, กัถกันยาจะสำคัญกว่า
เงินย่อมเป็นไปไม่ได้, แคมี่ตัวเรา,
กัถกันยาไม่มีความสำคัญอะไรมากนัก,
ยังมีไม่มี...แต่คงจะไม่มี!

เมื่อเห็นแยมิ่งจึง กัถกันยาก็คือใจ
ก็ จึงถามว่า

“เธอไม่เห็นด้วยอะไรไหม?”
“อะไรกัน?” แยมิ่งตอบ “ผม
ถึ้ออย่าปล่อย,”

“ทำไมจะคงถึ้อ?”
“ถ้าอย่าปล่อยกักขัง, ผมก็ถึ้อ
แน่, ผมยังไม่อยากตาย ผมยังจะคง
หาเงินทำให้เสียเงินตามกันมกัถกัน
ไว้,”

คำว่าเงินเสียแต่เพียงเข้าใจไปใจ
ของกัถกันยา, แยมิ่งคงคงเงินอยู่ตาม
เดิม ไม่มีความรู้ที่ถึ้อเสียอะไรเสีย
แต่ แคมี่เขาไม่เข้าใจแล้วว่าจะคงถึ้อ
แยมิ่งไว้ ที่ที่ เพราะเขาไม่เข้าใจเขา
วิธีคิดกว่าผู้สูงๆ ถึ้อถึ้อถึ้อ, ถึ้อถึ้อถึ้อ,
ความ รุกน, ซึ่งไม่สมมติของถึ้อถึ้อ
ก็ยังถึ้อยู่อย่างเพียงพอ ที่ที่ถึ้อถึ้อ
อย่างถึ้อจะความถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ
กัถกัน, กัถกันยาขายมาส่งไปถึ้อถึ้อ
จนแล้ว,

“เธอคงห่วงเงินมากกว่าถึ้อ, ถึ้อ
เขาไม่คิดหรอก, แต่ถึ้อนั้นแยมิ่ง
ถึ้อจะแยมิ่งเขาเสีย, ไม่ให้ช่วยไป
ถึ้อ, ถึ้อนั้นเธอคงถึ้อถึ้อ, และถึ้อ
ไว้ถึ้อถึ้อ, เธอไม่ถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ”

“ผมไม่ห่วง,” แยมิ่งพูดเสียงอ่อน

“แยมิ่งถึ้อถึ้อถึ้อ, ทำอะไรไปไม่
รอด?” กัถกันยาถึ้อถึ้อ “เราจะมี-
ไว้ถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ

ถ้าให้เขาไปหมดกัถกันยาถึ้อถึ้อถึ้อ, แล้วพี่จะเอาอะไรกัน”

“ทำไมอย่าปล่อยถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ, ผมไม่เข้าใจเลย” แยมิ่งพูด
อย่างนั้น “มันยังไม่ถึ้อ, เงินของเขาจะเอาของเขาไปเลย, เขาถึ้อ
คงจะถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ”

“นั่นเป็นใหญ่, ที่ปล่อยเขาใช้มันมาอย่างนั้นเสมอ, ที่นัก
ไว้นานแล้วว่ามันถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ, เขาก็จะคงถึ้อเขาไปหมดอย่าง
ที่เขาคิดถึ้อถึ้อ, ไม่ให้ถึ้อถึ้อ, คำสั่งของเขาไม่มีใครขัดได้, ขึ้นถึ้อ
ถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ”

“แล้วพี่จะทำอะไร?” แยมิ่งถามถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ
ถึ้อถึ้อถึ้อ

“ถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ” กัถกันยาถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ
“ถึ้อถึ้อถึ้อ”

ฝันหวานของหนุ่มสาวทั้งคู่อีกถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อถึ้อ

ชีวนิยายการเป็องเรื่องเอก ดิบน...สิด ทูรเวโรซิด

ตำราภาพ ของ จอมพล

แผนภูมิตายไทยของจอมพล ป. ในขณะนั้นก็คือ ..

ที่กองทหารหญิงไทยรับก่าน เพื่อเป็นเครื่องรุจิเข้าย
ให้หลังเลือดเนื้อสู้รบกับศัตรูของประเทศ จนสิ้นลมปราณ.

เมื่อ เขาแฟรง พ.ร.บ.นครบาลเพชรบูรณ์ และ พ.ร.บ. สร้างพุทธบุริมพล พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยนายเลียง
“เคมลา” ไซกาล ส.ส. อุบลราชธานีเป็นเจ้าของร่าง,เขาคือ “ลาจก” เก้าท้ายกรู้นครี ไปอย่างสุดเสียดยเขา
ปวารณาตัวว่าจะไม่เล่นการบ้านการเมื่ออีกเป็นอนชาติ

เขาจึงเขียนคำสารภาพพระบาศความในใจขึ้นไว้ เป็นทำนอง “นวนิน
ยายชานาเดเลม” เรื่องราวที่ทานจะได้อ่านต่อไปนั เป็นตอนหนึ่ง
ใน “นวนินยายชานาเดเลม” ซึ่งมีทั้งขัณฑ์เด่นโดดเด่น และ
ความน้อยอกน้อยใจเขาผู้นี้คือ จอมพล แปลก พิบูลสงคราม ผู้
ซึ่งในปัจจุบัน เขาก็เล่นการเมืองเสียจนจมจมไปเลย.

“... ผมต้องลาออกเพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของประ
ชาธิปไตยไว้ และ เพื่อให้รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของ
ชาติตลอดไป” ดังว่าจะข่งจางอย่างอื่นอันเป็นผลร้าย..เมื่อผมได้
ออกมาแล้วก็ได้ทำการฉกรรรมและเลี้ยงสัตว์มาจนทุกวันนี้...”
นี่คือตอนหนึ่งในคำสารภาพของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม เพื่อ
รักษาความศักดิ์สิทธิ์ของประชาธิปไตย. ท่านผู้นั้นอย่าได้สงสัย
เลยว่ “เคียนเข” “เลี้ยงสัตว์” ไว้หรือเปล่า? ขอเชิญอ่าน
คำสารภาพของเขาต่อไปเถิด.

พระวามอินทรา ถึงการปฏิบัติกร
รมของตำรวจ ดังแต่สวดยคอนแก้ว
จนถึงมาสมทบกับกำลังทหาร ที่ศรี
โสภณ. ผมได้รู้สึคว่าเราได้ทำกัน
อย่างเป็นการเป็นงานเต็มภาค คอจาก

นั้นเราได้เดินทางกลับและได้เจริญ
ประเทศในเวลาค่า พอลังกี้ได้รับ
โทรเลขให้รีบกลับกรุงเทพ ฯ ค่วน
ผมนึกไม่ออกว่ ได้เกิดอะไรขึ้นใน

กรุงเทพ ฯ. ในภายหลังจึงทราบว่า
ทูตของญวนบอกว่าเรือชนทหารญวน
มาพลุกพ่วนมากทางอินโดจีน ทำ
ให้ผมคิดว่า สงครามคงจะได้เกิด

ขึ้นแล้ว ผมจึงได้เดินทางกลับกรุง
เทพ ฯ ประมาณ ๑ นาฬิกา ของวัน
ที่ ๘ เมื่อจวนสงได้พบกับ พล.อ.

พระเวษยันต์ครั้งสฤฎี ซึ่งตั้งใจจะ
ขึ้นไปรบผมก็ศรีโสภณ แต่ได้พบ
กันกลางทางที่บริเวณหินกองสระบุรี
ได้ขึ้นรถมาด้วยกัน และผมได้รับ

ทราบเหตุการณ์ทางกรุงเทพ ฯ ซึ่ง
พล.อ. พระเวษยันต์ ฯ ได้เล่าให้
ฟังโดยตลอด ได้ทราบว่าญวนกำลัง

การเจรจากับเรา ผมก็ตกใจเห็น
สมควรจะเข้าไปดูทั้งที่ ส่วนการ
รบก็กำลังให้รบกันต่อไปตามแผนและ
ความคำสั่ง ที่ได้ตระเตรียมล่วงหน้า
ไว้.

รุ่งขึ้นในวันที่ ๑ ธันวาคม (พ.ศ. ๒๔๘๔)

ได้ไปถึงเขาสรีโสภณได้ตรวจดูภูมิประเทศ และขอมาวิ
ปฏิบัติกรรรมหากฎึ้นจะรุกเข้ามา เสร็จแล้วก็คิดจะกลับ
แล้วผู้ไปไปด้วยบอกว่า ผมยังไม่เคยไปเยี่ยมจังหวัดพระ
ตะบอง เมื่อมาถึงทันแล้วก็ควรเลยไปเยี่ยมเสียด้วย ผม
จึงได้ขับรถเอง ไปยังพระตะบองนั้นก็ได้ผลคืออยู่ ไปพบ
กับข้าหลวงประจำจังหวัด และพบกับ พล.ต.ต. พระวาม
อินทราผู้บังคับการตำรวจนั้น ผมได้ขอความเข้าใจกับ

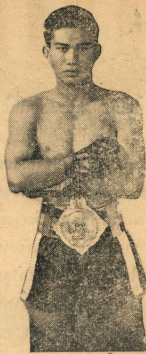
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
อดีต ผู้ว่า ของชาติ

๑. ให้ออกทัพขึ้นไปผ่าน
 ไป ๒. ให้ออกไปรบกับ
 กับฝ่ายอื่น ๓. ให้ออกไปรบ
 ๔. ให้ออกไปรบกับ
 ๕. ให้ออกไปรบกับ
 ๖. ให้ออกไปรบกับ
 ๗. ให้ออกไปรบกับ
 ๘. ให้ออกไปรบกับ
 ๙. ให้ออกไปรบกับ
 ๑๐. ให้ออกไปรบกับ

ระยะเวลาไปหาซื้อในปั๊พระชุมชุมรัฐ
 มณฑลก่อน การเสียเงินนั้นไม่ใช่เพื่อให้
 ผลออกมาของเงินไป เขาจะให้หมก
 ลงไว้กับวิธีของหมกเงินกับวิธี ผม
 ได้เคยไปดูแล้ว คนกับหมกหมก
 ไปให้ได้อันนี้จริงจริงไปก็ ออให้
 ได้ดี โลกนี้ โลกนี้ การจะหาเงิน
 ที่อื่น ในเวลานั้น นายดิษ ป่าระ
 นนท์ อยู่กับผมในเวลานั้นด้วย รวม
 มาคืนในไทยในเวลานั้น ๒ คน ต้อง
 เสียเงินค่าซื้อเงินค่าจ้าง มาจากเสีย
 เงิน ซึ่งก็เกิดเหตุทุกเดือน ทุก
 ทหาร และนายทหารชั้นนายพล นาย
 ปลัดทนายและนาย ข้าราชการและ
 มาดาม ๒๐ คน นายดิษ ป่าระนนท์
 ก็ซื้อเงินให้มาเงินนี้ จึงได้กับกับ
 มาคืนในไทย ให้ไปออกการ
 ที่อื่นไปหาซื้อเงินที่อื่นด้วย ได้
 ทุกวันอยู่นาน เงินนี้ไปใช้หมด
 ด้วย ให้เอาไปซื้อที่ประชุมชุมชุม
 มณฑลให้ เลื่อนจากชั้นหนึ่ง ให้
 เลื่อนจากการขายเงินด้วยเงินนี้ ให้
 ชุมชุมกับกับวิธี ไปไปทุกกับ
 และผมได้ให้ประชุม เลื่อนการก
 ลงแล้ว เราอยู่กันนี้ไปไม่พอ
 รัฐมนตรีมาขึ้นนอกนั้น ไม่ใช่
 เงิน ไทยเลือกเอาเงินมาขึ้น
 ประเทศไทยไปก็ แต่ก็ไม่เห็น
 ว่า ให้มาขึ้นการพ่อและการ
 อยู่ไปของเงินนั้น ไม่รู้ และ
 รัฐมนตรีของเงินให้ไว้ พระองค์
 ราชโอรสของ วรรณ พาน นาย
 ยี่กี พนมมณี พล.ท. ข้าราชการ
 สวัสดิ์ และนายดิษ ป่าระนนท์ ขึ้น
 ไปไปราชการว่าเงินค่าจ้างเงิน
 เมื่อก่อนไทย และเงินค่าจ้าง
 กับให้แล้ว ทำได้กับชุมชุม
 ที่เดิมหมดให้หมด สักการการ
 นี้จึงได้สำเร็จ

หนึ่งเป็นที่สังเกตว่า ในเวลานั้นไม่ มีการประ
 ชุมสภาผู้แทนราษฎร หากจะรอชออนุมัติจาก

יְהוָה יִשְׁמַר

● โผน กิ่งเพชร
พาดกับจอมมืเออร์ฮาร์เป็นสนุๆ แน่ ๆ

แฟนโหลิมปักเมืองไทย.

ก่อน ผมจะขอขอบคุณท่านผู้
สนใจในเรื่องโอลิมปิกที่ประเทศไทย
มีหลายท่านติดตาม เช่น ท่านมนตรี
ของสำนักงานเลือกตั้ง คณะกรรมการ
โอลิมปิกแห่งประเทศไทย โสภณ
ซึ่งผมได้คุยกับโมกุล ว่าท่านคงจะ
คณะกรรมการโอลิมปิก ของเมืองไทย
ประจำสมัยที่ ๓ ของเลือกตั้งกัน
ใน ปีนี้ เขาได้ปรึกษารับซื้อ เพราะ
เท่าที่รู้จากการเลือกตั้งคณะกรรมการโอล
ิมปิกของนานาอารยประเทศในโอลิมปิก
ยุคสุดท้ายในนครเอเธนส์ ได้เปิด
ขึ้นใหม่เพราะเขาไม่คง หรือเลือก
กันใหม่ด้วย.

ขงฟ่านก็ถามว่า การเลือกตั้ง
 คณะกรรมการโอบิมีกี่คน ที่ไหน
 คณะโอบิมีหลักการเหมือนเลือกตั้ง
 ราษฎรไม่ว่า ๒๐ คนกว่านี้หรือไม่
 นน ผูกข้อไม่ถูกต้องและคว่ำหัว
 เขายังกล่าว คุณฯ คณะโอบิมี
 กรรมการชุดใหม่ตัวมาใครบ้าง
 แต่ละคนจะมีเรื่องเข้า เล่าสู่กัน
 อีกมากมาย.

โผนอย่าเสี่ยงพวงมาลัยนักเลย

เมื่อเร็ว ๆ นี้หมทรวงข้าวมาว่า
ทางการต้องพิจารณาแนวทางการใช้ โฉน
ที่ดินเพื่อส่งเสริมเกษตรยุคใหม่ เกษตรกร
ควรนำเทคโนโลยี และวงเงินสินเชื่อโลก
มาใช้พัฒนาอาชีพ ๓ เรื่องสำคัญ คือ
๑) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อ
เพื่อขายสินค้า ๒) การใช้เงินกู้ยืมโลก
เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรายย่อย ๓
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาวิ
ถีการผลิต การแปรรูป และการตลาด
หรือใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต การไม่
เพิ่มหนี้ ๆ สองเรื่องสำคัญนั้นคือไม่
ใช้เงินกู้ยืมระหว่างการพัฒนาสิ่งใดใด
เว้นแต่หรือจะยืมเงินมาลงทุน ต้องใช้ราย
เงินของตนเองมาลงทุน ซึ่งแต่ละรายจะ
กู้เงินเพื่อ ๆ มาลงทุนแล้วแต่กันด้วย
ถึงแม้ว่า คงมีบางรายที่คิดจะยืมทั้ง
สองมาโดยใช้เงินของตนเองออกทาง
การขายสินค้า หรือคิดผลิตสินค้าที่
พอจะขายได้บ้าง สันนิษฐานว่าทั้งสอง
เหล่านี้ก็เกิดขึ้นเพราะมีเงิน เพราะ
ขณะทำทางใดเรื่องใด ก็คิดถึงวิธีการ
กำหนดแหล่งเงินกู้ยืมโลก ก็ขาดดูแล
เว้นแต่เพียงยืมเงินกู้ยืมระหว่างโลก
วันที่ ๓๐ มีนาคมนี้ คณะมนตรีโฆ
จะชกกับไอโคเวร่งงัยนี้ไม่ทำ

สมชายกับอึ้งวุ่น ทำอะไรกันด้วยไม่คิด
ที่จะปล่อยมืออึ้งวุ่นลงแต่ก็ไม่มีอะไร
เป็นประโยชน์อะไรเลยสักอย่าง ในตอนแรก
ในตอนที่อึ้งวุ่นหนีไป เวรชาติเขาจะลงมือ
ฆ่าอึ้งวุ่นอยู่แล้วแหละ หากเขาจะลงมือ
เสียก่อนได้ มันก็จะไร้ประโยชน์เสียไปเสีย
แล้วนี่จึงต้องงัดเอาความ อึ้งวุ่นนั้นเอง
การตายของอึ้งวุ่นครั้งนี้เขา จะต้องเสีย
มือเสียเท้าเสียไปโดยจะหาตัวอึ้งวุ่นนี้ เวร
ชาติเขาจะลงมือฆ่าอึ้งวุ่นเสียแล้ว แต่เขา
มีเหตุจำเป็นที่จะต้องฆ่าอึ้งวุ่นเสียก็เพราะ
อึ้งวุ่นหรืออึ้งวุ่นจะพาหนะพาเขาไปไม่ได้
ก็ต้องเอาตัวเขาจากมือของอึ้งวุ่นจนให้
ความหมายของอึ้งวุ่นไปเสีย จนถึงเสีย
ความจำเป็นที่จะต้องไปเสีย หากเขาจะ
เป็นพาหนะที่ดีนี้ อย่างน้อยว่าหนะแทน

มวยคม่ามาฟาดกบไทย.

ในวันที่ ๓ และวันที่ ๕ เมษายน
ที่มณฑลยโสธรของพม่า ๕
คน ระโกชนชกกับมณฑลยโสธร
เล่นของเมือง (อ่านต่อหน้า ๓๕)

[illegible]

ໂກນກລາບເພື່ອນ

๑. การเลือกตั้งที่
“ทุจริต, ลามก และโสมม”

วันที่หนึ่งเดือนกันยายนปีหนึ่ง อัครราชทูตผู้หนึ่งซึ่งชาวเยอรมันมา
 รัฐบาลไทย เพื่ออวดว่าไปประชุมชื้อโลกที่กรุงแคนเบอร์ราว่า การสนทนา
 ของบุคคลทั้งสองเป็นบรรดาว่า “อ้อ” หรือ “เนอหิว” เป็นประการใด
 ก็ตาม ในเวลาต่อมาวันเดียวกันชาวสยามประเทศก็แสดงกิริยาแทนพ้อง
 สอดคล้องว่า

“เรื่องเลือกตั้งนี้ เหนื่อยก็โง่งมทั้งนั้นละคุณ วันนัเลือกคราซาท
บิชอบเข้ามลาหมแล้วบอกว่า โง่งมโง่งม โง่งมถึงกับยกหีบบัตรเลือกตั้งขึ้น
ก้นที่เดียว”

ข้าพเจ้าเพิ่งจะแถลงของรณพลนายนัฐมนตรีกลาโหมแล้ว รู้สึกว่า
ไม่ว่าใครก็ตามที่ “ตบ” หรือเข้าไปเลือกกันข้างหนึ่งข้างใดกันเป็นแน่ เพราะ
เรื่องยอกย้อมก็เล็ดลอดหนีกันไม่ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อ “บ๊ะเร่ว” ไม่ใช่ว่า
เกิดในวาระเลือกตั้งหรือเพื่อพหุтияานเลย อีกทั้งการลงคะแนนเสียงในชาติใด
นั้นแล้ว ถ้าไม่ใช่ว่าคนแก่กับตัวบ้องของเรา แต่หากเป็น Ballot Machine
ซึ่งข้างของมันเป็น ไม่ใช่คนก็ยกยอหนี
โดยอ้างสายนาฬิกาของอเมริกาได้เมื่อใด
ขนาดของ Ballot Machine ใหญ่โต
มีทหารคุ้มกันเป็นอัน ซึ่งข้าพเจ้า
คน & คนอื่น ก็จะไม่ไปใดกระมัง
เพราะฉะนั้นจึงสงสัยว่านายณัฐมนตรี
โกบิรชอป คงจะแนะนำกับรณพลพิบูลย์
โบว์คำที่ปรึกษาพิเศษ

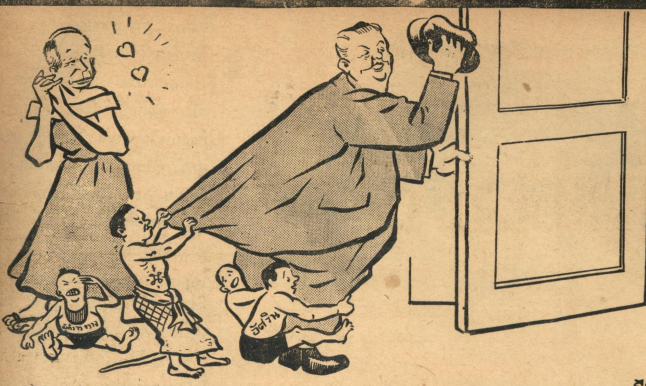
สงคราม คับคั่งย่ำแย่ลงๆ วน มีภาระ
 โกงกันเหมือนกันชีวิตโค แท!
 วิจารณ์เหตุการณ์ว่า เกิดขึ้นในไท่โชนเท่า
 นั้น ที่นักเขียนวิจัยชองสันถการทุก
 ข้อมือ: ไม่พูดนั้น ให้อธิบายเหตุผล,
 พุทธวิจ, และพูดเอาใจใส่หาทางแก้
 นั้นเอง. อันถ้าหากมีการโกงกัน
 ขกกับเลือกกันเช่นนี้แล้วไซ้ ไม่คง
 สงบเย็นกันอีกพิมพ์ของเขา จะไม่ระ

โครงการโดยชายช้อยนี้ เลยกี่เที่ยว
ก็จนเรา "โกถากาเมืองข้างออก
หนีออก" เจนนั่น เสร็จอีตึกมี
หนึ่งโถยไปไว้รกรักประราญ กิด
โธ่นได้ประคนจนซึ่งทั่วโลกคว่าเป็น
"เจ้าเห็บประเทศปโตประเทศ
หนึ่ง" หนีลัดหนีจนเจนนั่นช้อย
ซึ่งก็รู้ตัวว่าเป็นการพัวพันเสียจริงๆ
ในเรือนช้อย ไม่ให้อุจจกโกลนช้อย
แต่เขาหนีไปอยู่กักรักประราญจน
ทาสีเจนนั่นชีคาโอนั่นเอง ปากวูว
ทั้งนั้น ผู้ทาสีจนทาสีเขาไปสัคอ
ทาสีเข้ไปก็บอกเจนนั่นว่าปากวูว
ใหญ่ "เป็นเคียวกักรักประราญใน
ประยาณนี้ เพราะเจนนั่นเป็น
ทาสีพิน และเขาจกกรักประราญ
วังฯ ไม่ให้อังการประยาณสพอย่าง
เราเห็นอยู่กักรักประราญ คามสกลน
ราชกา กัน เขาจกทาสีภาไม
ให้ยักปัสคัธ และเป็นปัสคัธ
ของ "จิวาณ" ก็คาม เป็นคั
ไว้" มิใช่กักรักประราญ

ตอนกลางคืน พอดกวันเช้าประชา
ชน ก็ตื่นไปสวดเทววัน บัณฑิตราชบุ
ณีนานองถึงคนนั้น พึงสอพน
ได้ถวายเฮวรูป มาลงอย่าง เกรียวกราว
เมื่อตำรวจทอง (อ่านต่อหน้า ๔๘)

ข้อคิดจากความเป็นจริงมาสู่ข้อเขียน
เพื่อแจกแจงความใส่ม
ยศอนันตพาลมข

ใบว่าคำที่ประวัติศาสตร์ระทองหารกไวความขมข

สองด

ป้าที่สมัยใหม่.

สถา-สียปดาบท

ป้าเจ้าองค์สมัยใหม่

นายราชการการเลื่อนไหวตามระเบียบสถาอิกการเคม.ค.ที่ได้ออกบัญญัติมาแล้ว เพราะรัฐบาลได้ออกพระราชกฤษฎีกา กำหนดวันเปิดประชุมวันที่ ๑๔ เดือนนี้ หน้าที่ของข้าพเจ้า ก็ต้องรับเป็นผู้ชี้แจงเหตุการณ์การเลื่อนไหว ทางราชการเมืองหน้า - หรือไม่ก็ตามแข่งขันโตสถา.วณเคย. ความจริงว่ากันด้วยสายของนักถึงเหตุการณ์ทางด้านสถา.แล้ว. การประชุมสถาในสมัยนี้ยังชดชนกไม่ใช้เงิน เพราะถ้าหากเราไม่ว่านนักบณกิจทวนคตที่ไว้รับตอกทั้งเข้ามาคราวนี้แล้ว มีล.ส.นั้น "ดาว" ที่เคยทักความกรันเครงตักแต่ไหน ให้เกิดประชุมสถามาแล้วหลายทวน แต่ก็ยังขาดซึ่งเงินเขาไปว่าดหลายในสถาและประชาชนนักเคยได้เห็น ยี่สิบมาแล้ว.

นักนี้แต่ "ดาวมอด" ฉ่า ขำดีแล้ว ซึ่งไว้เจ้าเป็นข้าพเจ้าเพราะต้องบรรณสรรพคุณท่านก็ทรงร้อง "อ้อ" ทบทีก่อมา "ดาวขาว" แห่งเมืองเหนือของดี อิศราชีวิต ซึ่งเป็นผู้แก้ไขในสถามาแล้ว.

การวางใหม่ ที่เพิ่งจะใคร่จะเข้าผู้พระที่นั่งขึ้นอ่อน ดีใหม่ที่ "ดาวโศกปาริ" พัว ษุนาค แห่งเมืองเลื้อยซ้ายซึ่งเคยวาลกหลาย ให้เห็นเด่นสาสามทวงงมาแล้ว. อีกกองหนึ่งก็คิดสมคักก็ชมกันทั้ง. แห่งเมืองม่วนน้อยอยู่ยาวคงจะไม่ไปเล่น จนมากที่ออกขุมคุมซึ่งอยู่ในคุก ก็ยังได้รวมเลือกเข้ามาเป็นผู้แทนให้เหมือนกัน นับว่าไม่เลวทีเดียว. ที่นักผู้่านลงคิดกันดูว่าถ้าหากถามแก่คนวงซึ่งมีได้หลายมือในท่วงท่าน้องต่าง ๆ กัน ให้ใครจะเข้ามารวมกันเป็นกลุ่มเป็นอันอย่างนี้สถาจะไม่ว่างกว่านักถึงนักนี้ไว้ร่ อย่างว่าแต่ทว่า เพราะมีคนที่ประชุมเท่านั้นก็เริ่มลงหลายกันเข้าแล้วหรือไม่.

ความจริงที่เมื่อสมัยประชุมเจ้าวัน (ที่๑๔) ที่สมัยก่อนนั้นเองใหม่เป็นเอง เพราะ ส.ส.หน้าใหม่ ๆ ได้ไปเลือกตั้งเข้ามาใหม่. เจ้าวันีสมาธการจากเมืองม่วนและคักก็ไม่ได้ไปเล่นประกอบกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จกระที่รัฐพิธีเปิดประชุมด้วย. วันที่ ส.ส.จึงได้ยกขึ้นอย่างสง่างามในมอ. ในชุดเต็มยศประดับสายสะพายอกกับเชวามาวร. ที่มีพระธาตุเสด็จออกมามีพระบิดาประจำเป็นเบื้องบนคือเสด็จพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งอ.ทรงไว้ เหมื่อนเสียงโหรกราชามาใน.

ในขณะนั้น ส.ส. แต่ละคนกำลังวิสาสะกันถึงสารทุกข์สุกดิบ ในการรณรงค์เลือกตั้งครั้งนั้นอยู่เป็นกลุ่ม ๆ ตามโค.อา.หาวนั้น "ดาวมอด" ฉ่าทำรสนทร์ ถัดโอกาสนี้มีการแสดงรอยการพิริบมัย หรืออย่างนี้เรียกกันตามภาษาไทยว่า "ปฐมนิเทศน์" ก็เที่ยวโดยเริ่มทำพิธีไหว้ครู ไหว้พระอาทิตย์แล้วทำพิธี ถิ่นพระอาทิตย์กับมาระเบียบทำให้ยรรยา "น้องใหม่" คงหัวเราะกันอย่างครื้นเครง แล้วก็เข้ามาร้องมนโหรที่ในสโมสร ส่งเสียงก้องดังไปหมด จนกระทั่งพลอดึกถึงพักเที่ยงคนในคณะ เป็นที่สนุกสนานกันเหมือนกัน อย่างที่พ.ส.ส.คนใดกระทำไปนัก

พอเวลาล่วงเลย ในสโมสรสภาเสร็จ ราชันย์ก็ประชุม "ดาวมอด" ก็ประกาศถึงกันแล้ว ขอให้ออมพอ. พิณส่งความ งามออกแล้วก็มีมอบอำนาจให้พระองค์ให้ระ ไปทำการแทนซึ่งทำให้คนงัดใจไม่หมด ส.ส. ฉ่ามีความหมายอย่างไร. พอเหลือเห็น ส.ส. ชุนคงถูกอภัยการ แห่งโคราชอัครองประธานสภา แต่ภายในชุดอัครองประกับสายสะพายและเหรียญครว.เต็มอก. กำลังจะเดินขึ้นบันไดสภา "ดาวมอด" ก็กระโดดขึ้นว่าชุนคงจะมีสายสะพายหลายอันควมเบ่งให้หายควมยังไว้ ชุนคงฯ ขักรเคือง ไม่ว่าอะไรกันคนสภาไป.

ข้างฝ่าย "ดาวขาว" ทอก็ อิศราชีวิต แห่งเมืองใหม่ ก็ไปคอยพายเป็นเป็นเด็กเป็นแค่นักนักกันถึงสี่พันก็ได้ไปลงข่าวว่า สังคักอยู่ในพรรคเสรีมนังคศิลา. โยอย่างนี้ไม่มีความหวัง คนมีโศกถึงพรรคโคโดย มีอ.ชุนถึงคัก อยู่ในพรรคเสรีมนังคศิลาไม่ไหว จนมากที่ข้าพเจ้าผู้บัญชาคนและคนนำเข้ามออกมากของข้าพเจ้าครอชุนกรเขียงใหม่มาแล้ว ว่าจะไม่รยคก่อนประธานหรือคักโองเพื่อประโยชน์คนของเลย แต่คนมีโศกถึงคักก็เลือกเข้ามาเป็นผู้แทนของเขา โคนะจะไปเข้าพรรคเสรีมนังคศิลาเสียแล้ว คำว่าดาวของ "ดาวขาว" คงจะเป็นพรรคชุนแต่ "ขุนพลชาตินัน" โอง สรรพคัก ถึงกักพรรคประชาธิปไตย ซึ่งยังอยู่ข้าง "ขุนพลชาตินัน" จึงไปชวนว่าเรึงอักพรรคไทย เสรีมนังคศิลาหรือไม่ว่างก็ให้รู้กันคราวนี้ละ มีพื้นระชากรเย็นอะไรเลย. เราก็คูณชนนี้ คุณอยกมีว่า ส.ส. ทอ.ก็ว่า เขยก็โคไร ยกให้ฝ่ายค้านหรือให้รัฐบาล ถ้ายกให้รัฐบาลก็ไม่เป็นธุระ. ก็พรรคของข้าพ้านั้นแหละ พอโคน "ขุนพลชาตินัน" กอเอาเข้าให้แยกนั้น "ดาวขาว" ไม่ยอมโคชและ แคนนั้นมาขอว่าหมมาประชุมคราวนี้พรรคก็ถูกขวามันสถาถึง๑๔ กรกฎาคม.

(อ่านต่อหน้า ๒๔)

ผมอยากจะถูกดูว่าไม่มีใครบิ่บรายบิ่ชพาลต่อจากผมได้.

“เชิญ! ใครต้องการยิงกับผม—มา—คนละนัด คนเราเกิดมาตายหนเดียว
ผมเป็นถึงจอมพล กลัวคนยิงมันก็แย่ ไม่ใช่ไม่ เมื่อไหร่เมื่อไหร่!”

แปดแปด ตอนแปดแปดแปด

วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

จอมพล ป. พิบูลสงคราม ประ
กาศยุบลเลิกตำแหน่ง ผู้บัญชาการ
ทหาร ซึ่งประกาศตามการถูกเงิน
วันที่ ๒ เดือนนี้ เป็นอันว่างคังประ
กาศการถูกเงินอยู่ แต่ให้จอมพล
สฤษดิ์ ธนะรัชต์ พ้นจากผู้บัญชา
การทหาร ๔ เหล่าไป คงให้ผู้บัญชา
การทหาร และอธิบดีกรมตำรวจ
มาดำรงในตำแหน่งเดิมต่อไป.

ในเวลานี้เกี่ยวกับจอมพลสฤษดิ์
ธนะรัชต์ ผู้บัญชาการทหาร ประ
กาศยุบลเลิก กองบัญชาการทหารใน
ภาวะถูกเงินด้วย ฉะนั้นก่อนจะ
จากกัน จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์
ได้เปิดการให้สัมภาษณ์แก่ หนังสือ

พิมพ์ ๓. หอประชุมทหารบก. ใน
การนี้ได้อธิบาย คุ้งของพลตำรวจ
เอกเหล่า ๔ ครั้นนั้นที่ คือชีวิตวันภา
ณ และพันธุศักดิ์ เวศนภักดี ไปยัง
เหตุการณ์อยู่ด้วย.

เวลา ๑๐.๒๐ น. จอมพลสฤษดิ์
ธนะรัชต์ ได้เข้าบ้านในหอประชุม
และได้ปฏิสันถาร แก่หนังสือพิมพ์
ความว่า

ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย.

การที่เชิญท่านทั้งหลายมาประชุม
ร่วมกับใจฉัน ก็เพื่อแจ้งให้ทราบว่า
รัฐบาลได้มีประกาศลงวันที่ ๒๒ มีนาคม
นี้ ให้ยกเลิกประกาศการแต่งตั้งผู้บัญชา
การฝ่ายทหารแล้ว ฉะนั้นจึงเป็นอันว่า

ภาระกิจของข้าพเจ้า เกี่ยวกับสถานะ
การนี้ถูกเงินสิ้นสุดลงด้วย.

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า ตลอด
เวลาปฏิวัติหน้าที่ ข้าพเจ้าได้รับความ
ร่วมมือจากท่านทั้งหลาย เป็นอย่างดี
เข้มแข็งให้ราษฎร ได้เข้าใจในสถานการณ์
การนี้ของบ้านเมือง ตรงกับข้อเท็จจริง
และวางตนอยู่ในความสงบ สมเป็นพล
เมืองดีของชาติ ข้าพเจ้าเองก็สามารถ
ปฏิบัติงานไปด้วยความสะดวกใจ และ
มีกำลังใจ พ้นจากความยุ่งยากมาได้โดย
เร็วเรียบร้อย ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณ
แก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วกัน และข้าพเจ้า
เห็นว่าการปฏิบัติงานของท่านทั้งหลาย คือ
แต่คนมางานบัดฉิฉัน ท่านได้สร้างเกียรติ
อย่างนี้เรียกว่าฐานันดรที่ ๔ ไว้โดย

จงตาม ข้าพเจ้าขอสรรเสริญด้วยน้ำใจ
จริง และหากข้าพเจ้าได้ล่วงเกินหรือ
ผิดพลาดไปบ้าง ก็ขอได้โปรดยก
ให้ด้วย.

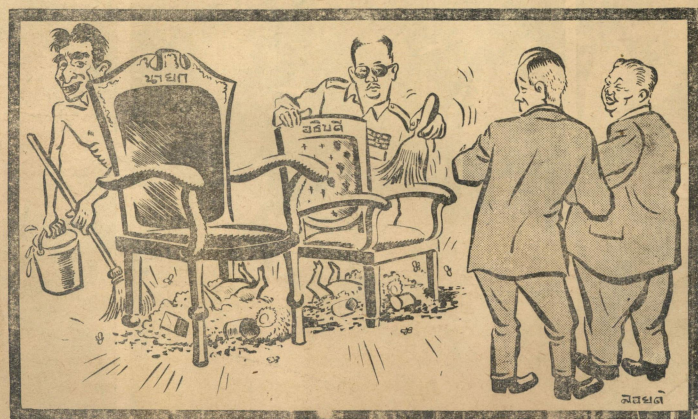
ในที่สุทัศน์ ขอเรียนให้ทราบอย่าง
เป็นกันเองว่า ข้าพเจ้าเป็นคนเบ็ดเตล
ยจากล่าวาทูท่าสี่โลงไปก็ถือว่า เป็น
ไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ลบล้างคน
ใน ไม่ผิดเพี้ยนร้ายชู้ใดทั้งสิ้น และ
กับท่านทั้งหลาย ซึ่งเป็นชาวหนังสือพิมพ์
ข้าพเจ้ารู้สึกอยู่เหมือนกัน เหมือนอยู่กัน
ท่านในท่ามกลางญาติมิตรอันสนิท ฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับข้อแนะนำ อันหวังดี
ของท่านเสมอ และหากจะให้ข้าพเจ้า
ช่วยเหลือในเรื่องใดๆ ก็ยินดีปฏิบัติงาน
สุดความสามารถ.

สุดท้าย ท่านจะขอมิข้อความอันใด
ใดตามข้าพเจ้าในเรื่องนี้ก็ตามก็ประการ
เช่นและประการใดก็ได้ก็เชิญถามได้ ขอ
แต่อย่าถามให้เป็นที่ยกพระทรมะเทือน ถึง
บุคคลใดบุคคลหนึ่ง.

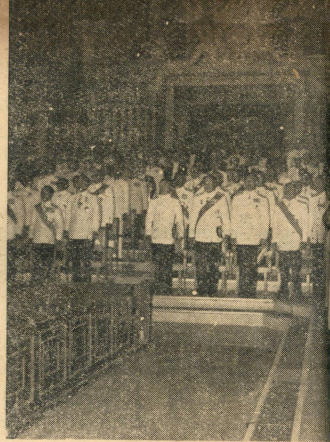
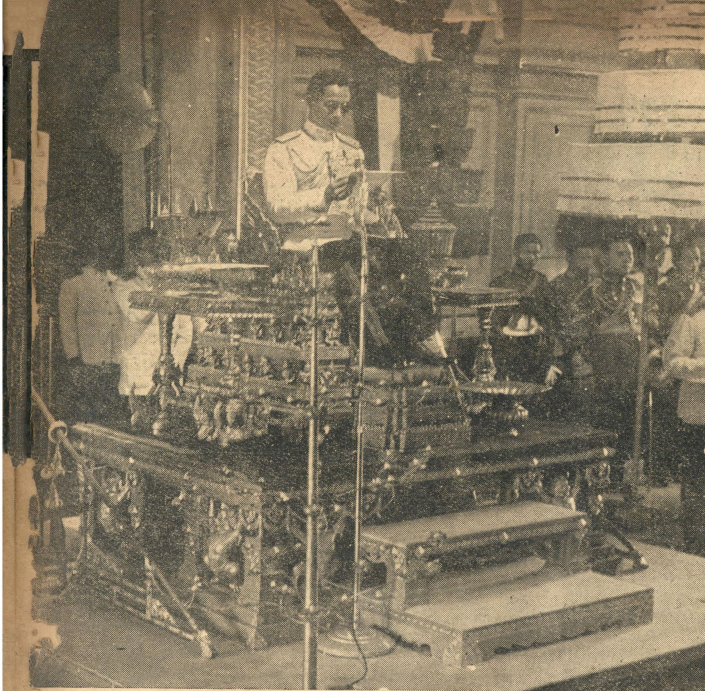
หนังสือพิมพ์ “การที่รัฐบาลไม่ประ
กาศเลิกการถูกเงิน แต่เปลี่ยนจากถูกเงิน
แต่เป็นผู้บัญชาการทหารบก. เช่นนี้ได้ไม่ต่าง
รัฐบาลได้ให้เจ้าว่ากับผู้บัญชาการไม่ประจวบ
สถานการณ์ถูกเงินไว้ได้ (เจ้ากรมเงินแบบ
เป็นต้น.”

จอมพลสฤษดิ์ “ไม่เอียงการ
แสดงว่า วิทยาลัยสถานการนี้ไม่
เพราะสถานการณ์ มันก็ไม่มีอะไรแล้ว
เลิกเรียนที่ นายชกไปแล้วว่า รัฐบาล
ประกาศยุบตำแหน่งผู้บัญชาการทหาร
ก็แล้ว เพราะการที่จะใช้กำลังทหาร
อยู่เรื่อยไปเช่นนี้ ไม่ถูกต้องตามกฎ
หมายชก เขาอาจจะเข้าใจว่า เป็นการ
แต่การไปก็ใด คือท่านเป็นคนที่
ของมหากโทษเขาแล้ว ฉะนั้นชก
ไปถูกชกกันตลอดเวลา ก็ตามหน้า
ชกแสดงให้ทราบ.”

นสพ. “มันต่างคนของกันมันกัน
ที่ถึงประชาชนแล้ว ข้าพเจ้าขอโทษะรับทราบ
พาลให้คิดว่าไม่ผิดใจกันให้ และอีกคน
หนึ่งว่า เราคงพบกันใหม่เมื่อชาติต้องการ ผม
คิดว่า ท่านบิ่บมีทั้งความอดกลั้นอดกลั้น
อย่างนั้น.” (อ่านต่อหน้า ๑๑๓)

ล้างกันใหญ่.

“ขอให้ผู้แทนราษฎร

นั่นคือคนหนึ่ง ในพระราชดำรัสขอ
เดือนนี้ ในท่ามกลางสมาชิกสภาที่ได้รับเลือก
นักดนตรีคนแรกไปพร้อมสรรพ, นายควง อภัยวงศ์
ด้วยกับจอมพลคงเป็น “นักดนตรี” แต่ในทางราชก
กรรวก) ฤๅชระ ซึ่งออกข่าวโจมตีโครมๆ ในวัน
การประจบประแจงกับนักข่าวบางคนอยู่ก็ตามเค
ว่า ถ้า จักรสันดร แห่งนครศรีธรรมราช เข้าไป

กคนปฏิบัติหน้าที่เพื่อราษฎร...

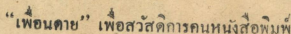
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการเปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔
 มีนาคมและสมาชิกเก่าอันคับคั่งพร้อม จอมพล ป. พิบลสงคราม
 บอกว่า คราวนี้ไม่ได้เข้าไปเลยสักคนแต่เขาคออีกก็ได้จะละ ในทางส่วน
 เมืองขอนแก่นให้แปลก และไม่ได้สาหาความกับ พลโท ขาบ (เจ้ากรม
 งบประมาณการเงิน, พลโทประยูร (เด็กชายเล็ก) ภมรมนตรี ก็ยังได้รับ
 แด่บรรชาภาสทั่ว ๆ ไปคืนเคร่งดี เพราะมีความราชัสแห่งความวุ่นวาย
 ฉุกเฉินทุกพอไร.

ภาพโดย “ดากรัง โท-สปีดท์”

“หนังสือราชการท่องเที่ยว”

แต่ละจังหวัดในเมืองไทยเรามี "จุดเด่น" อยู่โดยเฉพาะในตัวของมันเอง สดงออกมาเป็นทิวเขาเป็นแนวถนนเป็นท่าเรือเป็นเขื่อนยาวไปทั่วทิศจน ลมพัดทั่วเวลาใกล้สี่ห้าทุ่ม กาญจนบุรีมีน้ำตกโตรกเขตกดิลกเขตรวกรวกร นครสวรรค์มีความงามจากเขื่อนของ "ขุนนางงาม" เป็นสัญลักษณ์ หรือคนทวณภูมิประเทศอาจเรียกอีกชื่อจากตลิ่งกาฬเป็นสมมุติชื่อซึ่งสูงชันจนคนทวณภูมิเรียกเพี้ยนจนเรียกสั้นเป็นชื่อเรียก สดงต่าง ๆ เหล่านี้เป็นภาพที่น่าดู น่าศึกษา และชวนให้

เมื่อเรารู้จักตามถ้อยบทและโครงนิทานว่ามีความน่าสนใจ
ชัดเจน “ปานนี่” ในบทประพันธ์นั้นเป็นการกล่าวถึงตัว
ปณิธิหรือจิตที่อาจมองตามแง่ใดก็ตามที่ตนเองสนใจไว้แล้ว ถ้า
ทับศัพท์ อาจอาจเรียกโดยทับศัพท์ว่าเพี้ยนไปเสียได้หรือไม่
กับตามความที่สื่อถึงหัวใจ โดยจะมอบหมายให้ชาวอเมริกัน
มาอ่านจะเข้าใจ “เดือนดาว” (The Brave One)
สรุปคือการตั้งชื่อเรื่องนี้ “เดือนดาว” อาจจะมีความหมายได้
สองอย่างเป็น “นพเคราะห์” ที่ตั้งอยู่สูงขึ้นไป เป็นไปเพื่อการ
สื่อถึงนพเคราะห์ หรือระหว่างเดือนคือท้องฟ้า และหนึ่งดาว
คือ “เดือนดาว” ไปว่าเรื่องนั้นจะอิงจากเรื่องใดก็ตาม.

วังของประชาชนที่ก่อการให้รัฐบาลดำเนินนโยบายเป็นกลางนั้น นับว่าระสือถึงกับระทกกันเลยทีเดียว
 ลำกับ เพราะประชาชนได้กระทำเช่นนี้เป็นอย่างดีแล้ว กับอันวายแรงแจ้งชาวไทยนหาใจอีกากคนไทยกับ
 กันไว้ หากอยู่ที่การรุกรานของจักรพรรดินั้น ก็กำลังถูกการกีดกันภายในของเรากำลังการการเมือง, เศรษฐกิจ
 และที่ภายในตัวคนละมือนักการเมืองชาวไทย เคนวายของลุ่มจักรพรรดินั้น เราได้เห็นชัดแจ้งแล้ว
 เมื่อความนี้ก็มาและนิสัยคนชอบ ประทังการเลือกตั้งอันสกปรกเมื่อเร็ว ๆ นี้ จักรพรรดินิยให้พยายาม
 เข้าสอภทรวกผู้ล่อกลเวลา เพื่อก่อการระสือสำสำนาการณ่งเลือกให้เกิดขึ้น ได้คนไทยคอกคนไทยกัน
 เอง มีนังการที่แ่งแ่งเลือกคนไทยที่มนัดินไทย เพราะคนวิญคังของ เทไทยนั้น ก็ความมีนังของ
 จักรพรรดินั้น.

ประการที่สองคือให้ค้เอาบุคคลที่ประชาชนไม่กัการออกไปเสียจาวการเมือง แะค้แทนอื่น
 ตามที่ประชาชนคองการโดยค้ชาก ซึ่งในเรือนจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ทำการชาวเสียจาวประชาชน
 แล้ว ปากฏลลอกมว่า นายพลคาวเรอเภา คียานนท์ กับพลเอก มังกร พรหมโยธี เป็นบุคคลที่ประชาชน
 ชนกัคามากที่สุด ธรรมันะเป็นนังนังตัวดำทการรัฐบาลชุดใหม่ ยังประกอด้วยบุคคลกึ่งสองล่งกล่าว
 แล้วยัง ความสำเร็จร่ายภายในบ้านเมืองย่อมเกิดขึ้นมากอีกอย่างไม่มีปัญหา และการจะรุนแรงขึ้นเป็นลาค
 คัย เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เป็นของกัการให้มอักสามสอชามาเป็นนัยแก่ชาวไทยง่ายกัย ในชั้นแรกเรา
 ำงเขาจากวันวิภาคัยของบุคคลกึ่งสองเป็นสำคัญ เพื่อกความสงัยสุขของชาวไทยชากั นันค้กัการเสียละ
 ของบุคคลกึ่งสอง.

ปัญหาสุดท้ายที่ประชาชนวิตกคืออยู่ในขณะนี้ ใหรัฐบาลับจัดการความลัษณ์พลาเสื่อ เพื่อสวัสดิการของประชาชน เพราะป
 ภาการส่วนาค่าทุกอันนั้น เหลืออันพลาได้สร้างกาวารไว้ได้แก่ประชาชนอันม่นอบบอง ซึ่งก็เรือนที่สุดก็การกัการที่เลาของประชาชนป
 เรืองจากกันบะ คัวคือมีนังลัษณ์ของประชาชนอย่างไม่วางกัการอุปนัยเมือง จึงไม่ค้อมเป็นประวัคการกัการอันเลอ สัทเพราะเรคคั
 วนว่าถ้าไปเป็นเช่นนี้ขึ้น ข้อค้อมได้ไปออกนั เพราะเหล่านังพลาอันคัการกัการอันเป็นนัยอันลัษณ์อันเลอ จึงมีนังให้เห็นเลอ
 เลอในกรมของกรมตำรวจอันนี้ คัวเหตุอันประชาชนได้กัการเรอคือใน นาสพลคัการเอา เภา คียานนท์ ถอลจากคัการแห่ง
 อดคัการตำรวจคัการแห่งนั้นคัว เพราะไม่วางการคัการสวัสดิการคัการเลอของประชาชนน.

นอกจากเรอคือของประชาชนที่กล่าวถึงอยู่ ซึ่งรัฐบาลชุดใหม่จะต้องรับกัการนัดินคัการ ไทย
 พลคัการไม่ไค มีนังนังแลแล้วเลอวาทของจักรพรรดิไว้คัการปรกน รัฐบาลคัการไม่ไคแล้วเหตุการณ์คนชอบ
 ประทังเลือกตั้งนั้น อำนาทางราชการไม่ไคแล้วความทวนวิวกัการให้มอักสามสอชากัการไทย การจะ
 ำจึประชาชนนังนังก็อยู่กัการอำนาจและอาว ำคัการการกัการที่นำสอกลคัการคัการนังนัง จึงเรอเขาชากัการ
 ของประชาชนไค ▲

โดยปรอนคัการหนึ่งเมื่อเวลา ๑๐น.
 แลแล้วเสด็จพระราชดำเนินไปประทับ
 ณเสด็จที่แห่ง พุดคัการนังนัง
 หาสัน บณพระราชบัลลังก์ภายใต้
 นพปฎลมหาเศวตฉัตรในพระวิสูตร
 มหาดเล็กทรงกับ พนังนังในพระวิ
 สุธราชบพิธโคมทรงคัการนังนัง
 ทักแควทรง เเลงเพลงสรรเสริญพระ
 บรม เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อยู่หัว เสด็จประพาสนังนัง
 แล้ว ทรงมีพระราชคัการเสด็จประ
 ษุมว่า.

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้ประ
 กอบด้วยกิจการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ชุดที่ ๒ เป็นครั้งแรก ซึ่งสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร ที่ได้รับเลือกตั้งทั่ว
 อาณาจักร มาประชุมกันเพื่อปฏิบัติ
 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

ดาเพกแลแล้ว กัการที่ทาม่วมกัน
 ปฏิบัติการกิจตามรัฐธรรมนูญแห่ง
 อาณาจักรนี้ เป็นการปฏิบัติงานที่สำคัย
 ยิ่งของประเทศไทย ขาคัการนังนังจะ
 เจริญก้าวหน้า อาณาประชาราษฎรจะ
 ได้รับความสุขทุกแห่งหนไค ย่อม
 อาศัยการที่ทาม่วมกัน จะสมัครสมาน
 สามัคคีกันปฏิบัติงานที่คัการสุจริต ทวั
 ประโยชน์ส่วนรวเป็นคัการ โดยคัการนัง

ดล ราชโช.

□ สภา-ลัปคัการ

ต่อจากหน้า ๒๕

ใคร่เลือกตั้ง เข้ามาเป็นนังนังของ
 ราชวาทกัการ กัการนังนัง
 อดคัการนังนัง กลคัการนังนังทางนังนัง
 พอลอยผู้แทนพณคัการคัการเข้า กัการ
 สภาทามวาคัการนังนัง สอภทว่า
 ำมาไม่คัการประชุม ส.ส. ญว ๑ กค
 ยอว่านังนังของคัการนังนังนัง เพราะ
 ยังไม่มีคัการคัการ คัการนังนังนังนัง
 เครื่องแ่งคัการนังนังคัการคัการ กัการ
 แ่นแล้ว คัการคัการ ไปคัการเพราะคัการ
 คัการนังนังนังนังนังนังนังนังนัง
 นังนังนังนังนังนังนังนังนังนัง
 กัการ.

ในที่ประชุมครั้งนี้ รัฐสภาคัการ

รรวณาคัการนังนังนังนังนังนังนังนัง
 แ่นและหิวยอวาคัการ ซึ่งประคัการนังนัง
 อย่างแรวพราว ไทยเภา:ในนัง
 ของคัการรัฐบาล มอ:นังนังนัง
 สวพคัการนังนังนังนังนังนังนัง
 มนคัการนังนังนังนังนังนังนังนัง
 พล.ค. ประมาด อติเรกวร และพล.ค.
 ศิวี ศรีโยธิน จอมพล.ป. พยุสสงคราม
 นังนังนังนังนังนังนังนังนังนัง
 วรรการ ญัษฐา พลคัการคัการนังนัง
 นังนัง นังนังนัง, พล.ท. มังกร พรหม
 โยธี แ่นกัการไปมี พล.ท. ญัษฐ
 เทพคัการนังนัง จอมพลคัการนังนัง
 คัการคัการ, พล.ท. ประยูร ภม
 มนคัการ, พล.ท.ผดุง สุนทรพณ แ่นกัการ
 ไปมีคัการนังนังนังนังนังนังนังนัง
 ท.ท.ทวงสวัสดิคัการนังนัง พล.ค.ประมาด

อติเรกวร พล.ค. ศิวี ศรีโยธิน และ
 พล.ค.ท.ละม้าย ฤทธยานนท์ จอ พล
 สฤษดิ์ ธนะรัชต์ จอมพลกัการ วนมา
 กาศและ พล.ค.เภา คียานนท์ ไม่
 ได้มาร่วมประชุมคัการ
 กัการนังนังนังนังนังนังนังนัง
 หนึ่ง เป็นคัการนังนังนังนังนังนังนัง
 สภาเถพคัการ คัการนังนังนังนังนัง
 พยุสสงคราม ส.ส. นังนังนังนัง
 สวพคัการนังนังนังนังนังนังนัง
 เทน "คัการนังนัง" นัง นังนังนัง
 กัการนังนังนังนังนังนังนังนัง
 กัการนังนังนังนังนังนังนังนัง
 นังนังนังนังนังนังนังนังนังนัง
 กัการนังนังนังนังนังนังนังนัง
 พระยาชญาพ.โครพ.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 เสด็จมาบัง พระที่นั่งอนันตสมาคม

ในการสร้างเสริมความพัฒนาสภาแต่
 ประเทศคัการนังนังนังนังนังนังนัง
 เสริมประโยชน์สุข แก่อาณาประช
 ราษฎรทั้งปวงเป็นหลักปฏิบัติ.
 บัค ได้เรอว่านังนังนังนังนังนัง
 ข้าพเจ้า ขอได้คัการประชุมสภาผู้แทน
 ราษฎร ขออาสาทามคัการนังนังนัง
 คัการ ได้คัการนังนังนังนังนังนัง
 สภาผู้แทนราษฎรดำเนินไปโดยปราศจาก
 อุปสรรค บรรคัการนังนังนังนังนัง
 สด.พณแก่ประเทศไทย บังเกิดคัการ
 สุขความเจริญ แก่อาณาประชาราษฎร
 และนังนังนังนังนังนังนังนังนัง
 ทักนั

เมื่อทรงพระราชดำริสบบแล้ว
 ก็ได้เสด็จพระราชดำเนินกลับ สภา
 เลิกประชุม. ▲

แก้ว นังนัง.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

၈၈

เป็นไปก็ เพราะพวกเรารวบรวมหาให้
มันถูกรวบรวมเสียถึงไป แล้วร่วรวมพวก
ผู้โหดโหดกันขึ้นมา หนุ่ยแก้วพวกก็
แตกแถวไป รวมกันแล้วไม่จำพวก
เองก็ตาย ผมไม่เห็นประโยชน์อะไร

นสพ. "สมการหมายพรอชี่ขึ้นหัว
สิ่งของที่ห้ามพรอชี่ขึ้นหัวเป็นของอัน
จึงต้องไป"

จอมพล ส. "ทั้งนี้คุณควรตาม
ข่าวว่านั้น มีความจริงอยู่บ้าง แต่ผม
ไม่สามารถที่จะไปก็ ด้วยเหตุผลที่สมควร
พอสมควรอย่างว่าไว้ ผมเคยบอกแล้ว
ถ้าผมจะเดินทางนั้น ผมอยากเป็น
พวกด้วยกัน คำๆนั้น คำนั้นมาก
ในบ้าง มีคนมาชวนผมเหมือนกัน
ผมตอบว่าทำไม่ได้ ผมเคารพจอมพล
มากที่สุด เราอาจจะมีพรรคการเมือง
แต่เราจะเป็นศัตรูกับมิตร เป็นศัตรูกับ
ใครไม่ได้ ผมไม่ยอมให้ใครพาเรา
หนีไปไหนละสิ่งนี้ ผมยังไม่ทำไว้ ผม
ไม่ปล่อยมือ"

นสพ. "ถ้าออกจากบ้านนี้ ผู้บัญชา
การทหารบกแล้ว ขอร้องว่าจะไปละหรือ"

จอมพล ส. "ผมก็ทำจนอยู่
การทหารบกแล้ว ไปไหนก็ขึ้น—ข้อทำ
ไว้เป็นอะไร ผมอยู่ก็ถูกออกให้ผม
พูดว่านั้นผมก็พูดมัน ถูกออกให้อยู่แล้ว
ผมถูกขึ้นแต่ ๔ ลูกขลุ่ยถูกยิงปลุก
กันไว้พวกนั้นนี้ ให้เขาพูดกันว่าผม
เป็นขี้ขลาด อยู่ถูกออกให้กำลังเขารบกัน
เขาจะได้อะไรบ้าง ขึ้นไปนั้นถ้ามึง
แกล้งคิดขมขื่นอะไรให้ข้าศึกนั้นคิดงั้น น
ผมรีบไปตีพวกพวกข้าศึกที่นั่นไม่สร
เพราะเรากลุ่มกันก็พูดว่าตาย เกือบ
หมด"

นสพ. "ถามว่า... พะทะที่ขึ้นประจำ
จากเขาขาว มีลูกปืนหนึ่งว่า การไปขึ้นประ
โยชน์อะไรก็ขึ้นก็ขึ้นบ้าง ขอร้องว่าถ้าประ
จามก็ขึ้นก็ขึ้นบ้างเป็นอัน"

จอมพล ส. "อะไรเป็นมิตรหาชน
การเกิดขึ้นของเขามิตรหาชน อะไรก็
ประชาชนต้องการ ผมเสนอยังคนทุก
อย่าง"

นสพ. "ถ้าสมมุติว่าประชาชนจะหมด
สิ่งของทั้งหมด ขอร้องท่านเป็นอันขอให้
ไว้ละหรือ"

จอมพล ส. "อย่า—อย่าทำตัว
เป็นอะไรขึ้นก็ ให้มันทำไว้ให้มัน
ให้แล้วไหม แล้วแล้วเรารวมกัน
ตายทำก็ผ่านมามือ ผู้ถือไม้ค้ำ"

นสพ. "ขอทราบเรื่องกับพระราชา
นั้นไม่ได้ จะทำอะไรต่อไป"

จอมพล ส. "แล้วเรารวมกัน
ว่ากันว่านั้นมันทำไว้ แล้วเรารวม
แต่ให้พวกทุกคน แล้วมันอาจจะ
กันแต่ผมก็ไป เพราะเราพวกอันฮาด
ก็ไปไหนมา หอบ เรายังเรื่อง
ไปไหนมา แล้วแล้วผมจะมากไป
ให้มาไว้ก็ทำ พ.อ.อำนาจก็ไทยใหม่
เราขึ้นสู่สมันนั้นแหละ เขาเป็นคน
รวม แล้วมันก็ขึ้นเขาด้วยรวมอยู่ น
กันไปตอนหนึ่งมา เพราะการว่า
ถูกเดิน อ้าว. ยังไม่ประกาศเลิก ก็ยัง
ไปว่าไว้ ใหม่ ทหารที่มันแยกไปแยก
มามันคงคิดว่า เรา ขาดถูกมันมาแล้ว
แถมมาแล้วเราลงมือไปก็. ผมเคยบอก
ว่า แยกให้มัน ระวังอย่าทำก็ถูก แต่
อย่าให้ประเภที่มันทำก็ถูกก็"

นสพ. "เราไว้เรื่องพวกอันฮาด
เงิน บางคนส่งเรื่องเข้าก็ไม่มีทำก็ มี
ขี้นะแข็งก็มากด้วย พวกพวกคิดงั้น
เข้าออกก็ไปอย่างนั้น แล้วเขามาว่า ก
ฉันถูกบังคับไม่เต็มใจรวม เสียภาษี
เสียให้แล้ว ยังมีมากกลางคืนเสียอีก
แถม แล้วมันจะไปไหนเข้า ระวังเข้า
อย่างนี้ พวกมันเสียด้วย"

นสพ. "ท่านจอมพลได้บอกไว้ให้
รับของทหารคนอื่นด้วยนั้น ท่านมีศักดิ์
ไว้คือดี บ้างก็ขึ้นก็ขึ้นอยู่ข้างนอกก็
ไม่กลัว ถ้าหากกลัวก็ ๕ เป็นคนกลัว ถ้า
เกิดคนเดินมาขึ้นหัว ก็ขึ้นเขาด้วยขึ้นมา
ท่านจอมพล บ. จะคิดที่จะขึ้นมาเป็นผู้
การทหารอีก ท่านจะรับหรือไม่"

จอมพล ส. "แต่พวกนี้ที่เร
ขึ้น จากกาณนี้ไม่ได้ ถ้าเกิดขึ้นจริง
ก็เห็นพวกที่มากไทย ถ้ารัฐบาล
ให้ผมทำอะไรผมก็ต้องทำ ถ้าไม่ทำก็
อยู่ในเมืองไทยไม่ได้ โดยรวมกันแล้ว
ก็อยู่ในเป็นข้าศึกของมหาไทย ไม่ใช่
ฝ่ายทหาร มหาไทยใจเขาไม่รักก็
ควม มหาไทยนี้แหละ เขาจะขึ้น
เอาพวกพวกนี้"

นสพ. "ท่านผู้บัญชาการทหาร
พลเอก เมื่อท่านอยู่ที่นั่นก็ไม่ได้
พิมพ์หรือประชาชนก็ขึ้นอยู่แล้ว แต่พอที่
พูดขึ้นบ้าง ประจักษ์กันมาว่าขึ้นอยู่ เพราะ
การไม่มีการพูดขึ้น เป็นการอ้างความ
เรื่องนั้นก็เพราะเขาบอกแล้วขึ้นก็ขึ้น
ท่านไปก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาลอะไรก็ได้ใหม่
จะรับหรือถ้าไม่ขึ้นก็ขึ้นประชาชน บ. จะคิด
แต่คิดไปก็เหมือนขึ้นกับพวกคนฮาดกัน
อยู่ได้หรือไม"

จอมพล ส. "รับหรือไม่ ก็ผม
เห็นว่า ๑. รัฐบาลที่ขึ้นก็ขึ้นที่ขึ้น
นั้น และรับรัฐบาลจอมพล บ. ผมเห็น
ท่านเห็นอกเห็นใจในสิ่งพิมพ์ ด้วย
เสมอมาแล้ว คงไม่กระทำเช่นนั้น
แล้ว"

๒. เมื่อผู้รับอยู่แล้ว ก็ต้องรับ
ไว้ด้วย"

นสพ. "ถ้ารัฐบาลเลือกผู้รับแล้ว
ไปประชาชน ประชาชนก็ขึ้นกับคนฮาด
คิดไว้เพราะก็ขึ้นอยู่"

จอมพล ส. "เรื่องเลือกผู้รับ
เป็นสิ่งที่สำคัญไปเสียซึ่งผลประโยชน์
เพราะเลือกผู้แทนเข้าไปในสภาแล้ว
แทนเสนอความนึกคิดไป ก็อย่าง
ผมก็ไม่สำคัญนัก ผมคิดว่าผมไม่อยู่
เขาก็ว่า อยู่กับพวกท่านนี้แหละ เวลา
เดินขบวนจะไปไหนเดินขบวนด้วย"

นสพ. "การเลือกตั้ง. ประเทศ ๒
สิ่งคุณถามก็ไป"

จอมพล ส. "อะไร เราเลือกผู้
เทศ ๒ กันแล้วด้วย พอดีกันเข้า
เลือกจากพวกที่เป็นพวกเดียว เคยเห็น
ออกเพื่อเห็นใจกันมาเช่น ๑. คนเคย
ร่วมเป็นร่วมตายกันมา ๒. เป็นคนไม่
อะไรเสียเท่าไหนก็ ๓. เขาเป็น
เกรด คือเกรดที่ไม่ได้ไปอะไร
สอง แล้วก็ให้พวกนั้น บางคนที่เลือก
จากคนที่เห็นใจเห็นชอบมา"
"แต่ก็ขึ้นก็ขึ้นก็ขึ้นขึ้นขึ้น
เป็นรัฐมนตรีไทย มาแล้วหาเสียง
กันไม่สนใจกัน บ้างก็ให้พวกนั้น
มันอยากเป็นคนมากกว่า รัฐมนตรี
ก็อยากช่วยมหาไทย บางคนขึ้น

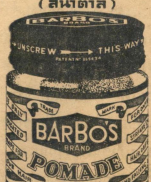
เพื่อขอเงินเข้ามา อัยพวกเพื่อน
เขาไว้ เราว่าใครพูดอะไรก็ขึ้น
หลายคนที่ขึ้นก็ขึ้น กลัวก็ขึ้นก็ขึ้น
ขึ้นแล้วไปเสียเลย อยากเป็นก็ขึ้น
กันมหาไทยเท่านั้น ผมถามว่า
การกลาไม่เอาอะไรละ ผมบอก
ยาก ยากก็กลาขึ้นก็กลาหาเสีย
กัน คนเขาขึ้นเป็นขึ้นขึ้นขึ้น
ขึ้นขึ้นขึ้น ขึ้นคนเขาแล้วมันเลือก
ไม่ขึ้นเสียก็"

นสพ. "สมการประกอบอันฮาด ประ
จักษ์กันก็ขึ้นก็ขึ้นก็ขึ้นก็ขึ้น
ขึ้นขึ้นขึ้น"

จอมพล ส. "การที่เอา ส.ส.
ประเภทหนึ่งกันแล้ว มาขึ้นกับ ส.ส.
ประเภทสองนั้นเป็นการกันคนมหา
ชนจากจอมพลท่านขึ้นมา ส.ส. ข
แต่ข้างหนึ่ง พวกนี้เอาเข้าด้วย
เสียในสภา ผมรู้ว่า ส.มาขึ้นพรรค
แล้วมันคิด ถ้าไม่ไปก็เลือก ๓๐
คนกลางก็ขึ้นเป็นเป็นเป็นคนคน
ความก็ ที่ช่วยเลือกเอาเสียไว้รัฐบาล
พูดก็ถูกก็ถูกพวกคนก็ รัฐบาล
ไปให้เขาเสีย เช่นเช่นกัน สายส่ง
เป็นคนที่จริง มีประมาณ ๑๐ คน
ประเภทสองคนก็เลือกสองคน
รัฐบาล รัฐประหาร ผมคิดว่าผมขึ้นเป็น
ไม่ขึ้นก็เลือกสองคน ไม่ขึ้น
ก็เลือกสองคนก็เข้าพวกกัน ผมรับรอง
รัฐบาลไม่ขึ้นอยู่"

(อ่านต่อหน้า ๔๔)

ดรีมยี่ลีเฟม

สำหรับแกว่งโลก
(ประสิทธิ์ภาพ ๑๐๐%)

น. พันตจก. ๗. ▲

T. W. ๓

ชาวชาติด้วย ดังนั้นรัฐบาลอเมริกันจึงโหวตทำาเลยเฉยเสียหาไไม่ ภัยว่า
เสียงที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลนั้น เป็นเสียงของกษัตริษานส่วนหนึ่งไม่ใช้ทั้ง
ประเทศ และ เป็นกษัตริษานที่เกิดด้วยสติปัญญาเช่นนี้สัดไทยเดิน
ขบวนในการเลือกตั้งหุจิวิ ไม่ใช้เสียงกษัตริษานที่เกดขำมาขอแรงกันมา
ภัยเขาอาศัยเขาต่อเนือเหมือนกษัตริษที่กลาชาวมา และกรรมกรมาเกิน
ชวามสำแกมกษัตริษาน.

คัดเลขบังกษัตริษค่อไปว่า การที่ชาวหนงสือพิมพ์ไปทัศนมางในจีน
แกง รัฐบาลพอทนทานได้ แต่อาภฤกลาเป็นอันควายค่อส่วนอื่นๆ เช่นอนุ
ญาทให้คนหนงสือพิมพ์โยโคแล้ว คนอื่นก็กระตือรือรญาเช่นเคยกัน อย่าง
ไรก็ตาม มีญหาเรื่องทำมคนอเมริกันไปจำแนกนั้น คงมีอยู่แต่ระเบียบในการ
ค้าขายที่กระทรวงค้าขายระเทศอเมริกัน แต่ความวิจกคนอเมริกันคงคิดทางไปไ
ทุกคน เพราะเป็นสิทธิของมนุษยชนที่สัพประชาชาติไ้รับรองแล้วว่า มนุษย์
มีสิริภาพในการ เขียน การพูด และการดู เว้นแต่ประเทศเล็กที่การกสิกรรม
กฏหมายต่างๆ ที่จำกัดสิริภาพของราษฎรไ้ตามความพอใจ.

ปอรัศูเกณกับจีนเคียะ: ข้อพิพาทแคว้น กัว ในประเทศจีนเคียะ
หว่างปอรัศูเกณกับจีนเคียะ อันเป็นเหตุไ้
หนงสือพิมพ์อนเคียะ เขียนว่านักกระทรวงกระเทียะพระนางเจ้าอิลิเชเบ็ท ซึ่ง
หนงสือพิมพ์อังกฤษไ้ว่าเป็นการหมั้นพระเกษานุภาพของควิน และในที่รนา
ยกรัฐมนตรีอนเคียะไ้ขอพระราชทานอภัยโทษไปแล้ว ตามที่ปรากฏอยู่
ใน ไท-สปีดาค์ ฌมยัคตนั้น ไ้เกิดกัสมาศักิศาสาณเมืองอังกฤษพระนาง
งานซื่อ นางบาร์บรามาแคชเชล เขียนขออิวาณณังในหนงสือพิมพ์อนเคียะไ้

ไท-สปีดาค์

เรียลว่า ปี่ปฤฎาของพระราชินอิลิเชเบ็ทกระชอโทษค่ออนเคียะในเร่องที่ควิน
เสกัประพาสปอรัศูเกณ.

นางแคชเชลไ้เหตุผลว่า การเสกัชของควินอังกฤษไปยังประเทศปอรั
ศูเกณ เป็นเหตุไ้หนงสือพิมพ์อนเคียะโจมตีพระองคันั้น เป็นความพลาตลิต
ในทางการเมืองของอังกฤษ ก็เช่นว่าหนงสือไ้ขอพระราชทานโทษในความ
พลาตลิตของหนงสือพิมพ์อนเคียะนี้ดี แต่ว่าอังกฤษก็ควายโทษอนเคียะเช่น
เคยกันด้วย แคชเชลกล่าวค่อไปว่า กระทรวงการค้าขายระเทศอังกฤษขอ
ไ้ที่กล่าวเรื่อข่าว่า ปอรัศูเกณเป็นมิตรแก่กัศคชของอังกฤษแต่รัฐบาลอง
กฤษคัมเลเยแล้วอย่างสนทว่า ทำที่ของปอรัศูเกณเมื่อสงครามโลกที่แล้วมาแสดง
ไ้ให้เห็นว่า ดีสองหน้า ที่ไ้มาไว้ใจเลย แม้ในปัจุบันนี้ ดร. ซาลาซาร์ นายค
รัฐมนตรีปอรัศูเกณ ก็ไ้ให้สิทธิเสรีภาพแก่ลเมืองของเขาตามระบอบประชาธิปไตย
ไ้โดยที่ชาวอังกฤษขออภัย.

หนงสือพิมพ์อังกฤษชื่อ ออบเชอเวอรั ก็ไ้ท้าหนงสือพิมพ์อังกฤษ
บางฉบับที่ลงข่าว อนเคียะที่มีพระมาทากวินอย่างกวัไ้กรณเกินความจริงไป.

อนที่จริงนางบาร์บรามาแคชเชล ควายทราบนโยบายรัฐบาลอง
กฤษคั่ว ไม่ผูกพยาชาทอยู่ไ้ในพระคัมณพณแล้วไ้ให้ถักนั้นไป กุแต่
ไทยปรีชาญกษัตริษอังกฤษ เมื่อสมัยสงครามโลกครั้งกัสงครามแระอังกว้าหนง
สือพิมพ์อนเคียะเสกัควินอิลิเชเบ็ทเป็นโตนง อังกฤษก็ไ้ไ้ถือสาสัะไร แต่
ข้อคัว่าอังกฤษไ้ควายคัมคัสมากับพวกนักการณั้นเห็นด้วย เพราะลิตกั
อุคมคักของอังกฤษที่ควายระบอบประชาธิปไตยนั้นลระ ข้อคัถักคัการ

ยุควิชัยชัย

เมื่อสามสัปดาห์ที่แล้ว นางแคชเชิล มิเกลลาลังพระราชินีอัลซิริเยกโคตรง แต่ได้กล่าวถึงปัญหา และ รัฐบาล เท่านั้น เพราะเขาถือว่าการศึกษาค้นคว้าวิจัยเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่เป็นเพียงหน้าที่ของรัฐบาลเท่านั้น

การประชุมวิชาการที่แคนเบอร์รา: คอลัมน์นักเขียนไทยคนแล้ว

ว่า การประชุมวิชาการที่กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลียเมื่อ ๑๑ วันมานี้ ฝ่ายจัดงานคงบอกข้อพิพาทเรื่องแคนแคชเชิล มาพูดกับพี่เลี้ยงที่ประชุมว่า ถ้าเกิดเรื่องยุ่งขึ้นอีก สมาชิกวิชาการจะมาช่วยเหลือนะการไปไกลๆ ขึ้นมาที่ใดก็ไปที่ประชุมอีกเข้าไป ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่า วิชาการไม่สนใจเรื่องข้อพิพาทกันแคชเชิล ความสำคัญที่ไทยมีเป็นเอกลักษณ์ก็คือ วิชาการไม่สนใจความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเขียนนักคิดในทวีปตะวันตกเลยก็ว่าได้ ซึ่งที่ประชุมมีความเห็นว่าการทราบโลกภายนอกของนักเขียน เพราะคอลัมน์นักเขียนไทยวิชาการไทย ใฝ่ใจการรู้เรื่อง นักเขียนที่ประชุมก็ทราบว่า นักเขียนไทยคนหนึ่งกำลังป่วยรณรงค์งานภาพพิมพ์ ซึ่งเรียกว่านักเขียนมาก.

อังกฤษกับอเมริกาได้รับรองจะส่งกำลังทหารช่วยเหลือกันที่ประเทศมาลาวีโดยทันที และให้สมาชิกวิชาการที่ประเทศต่างทวีปมาลงเช่น เวเนซุเอลา ฟิลิปปินส์ ปวยร์โตรีโก และเจ้าชายสมิธสัน วัฒนธรรมไทยได้ไม่มีปัญหา อาจเข้าเป็นสมาชิกด้วย ซึ่ง ใฝ่ใจในนักเขียนที่ไทยมีคือคนมาลาวี การร่วมมือกับไทยนั้น เป็นการดีซึ่งคนในทวีปตะวันตกก็ควรจะสนใจด้วย.

สมาชิกแต่ละประเทศ จะต้องคอยสังเกตการณ์การเคลื่อนไหวของนักเขียนในประเทศของตน เช่นในสหรัฐอเมริกา นักเขียนและองค์กรนักเขียนก็เริ่มเคลื่อนไหว และหาหนทางที่จะไปมีที่อาศัยหรือที่ประชุมในทวีปเอเชีย.

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้ตกลงให้มีการซ้อมรบทางเรือกันเอง ๆ ครั้งแรกในฝั่งทะเลจีนใต้ของประเทศไทยประมาณกลางปี ในความอำนวยความสะดวกของราชนาวีอังกฤษ และกระทรวงกลาโหมไทยประมาณปีเศษ เพราะกองทัพอากาศไทยไม่ได้ส่งงบประมาณแล้วไว้สำหรับทำการ.

ปัญหาของนักเขียนอาจเป็นโศกนาฏกรรม: รัฐบาลไทยได้คิดสิ่ง

ที่นักเขียนพลเรือน เข้าไปปกครองของนักวิชาการกันวันที่ ๑๑ มี.ค. แต่ด้วยความรู้ความเห็นของสหประชาชาติ แต่กองทหารสหประชาชาติยังคงระงับความสงบในทวีปเอเชีย ตามสัญญาซึ่งเกิดขึ้น ค.ศ. ๑๙๔๕ คือปัญหาที่กระทรวงกลาโหม กรมการนิเทศศาสตร์ แต่ก่อนนั้นสหประชาชาติเข้าไปช่วยไม่ยอมที่จะส่งนักเขียนอยู่ อย่างไรก็ดี รัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติว่า ผนวกวิชาการก็อยู่ในความรับผิดชอบของสหประชาชาติ และว่าถ้าไร้อะไรของออกไปจากผนวกวิชาการตามคำบังคับของสหประชาชาติคราวนี้ ก็เพราะเขาไว้ใจอธิปไตยจะไม่เข้ามาปกครอง.

ข้าพเจ้านายกรัฐมนตรีอังกฤษไวล์ เดวิด เบนทอน โกลด์แมนกล่าวถึงไว้ว่า อิสระของนักเขียนที่การศึกษาค้นคว้า และในที่สุดของหน้าที่การงาน ซึ่งหนังสือพิมพ์นักเขียนจะต้องทำการอาชีพที่จำเป็นไป หากคำว่า "อิสระ" หมายความว่า "เสรี"

ดังนี้ ถ้าอุปนิสัยที่คล้ายคลึงกันที่สหประชาชาติ ส่งกองทหารเข้ามาในขณะนั้นแล้ว นักเขียนก็จะเกิดความไม่พอใจที่สหประชาชาติ และสุดท้ายจะกลายเป็นสงครามโลกครั้งที่ ๓ ขึ้นได้.

ระหว่างที่ปัญหาของนักเขียนที่รวมกันอยู่เช่นนี้ อังกฤษ อเมริกา และฝรั่งเศสก็ไม่ได้เห็นด้วยกับข้อเสนอของรัสเซียที่ขอให้ชาติทั้ง ๓ นั้นรวมกำลังเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ตามก็เกี่ยวข้องกับเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจ อเมริกาเห็นว่า "ลัทธิโซเวียต" อยู่คู่กับภัย ซึ่งรัสเซียจะยอมอย่างไร ก็ไม่สนใจแต่แสดงให้เห็นว่า พวกอาหรับยังประเทศที่ไม่พอใจใน "ลัทธิโซเวียต" ก็ไม่สนใจกับเรื่องนี้ ทั้งนี้ชาวอาหรับได้โจมตีในแง่ซึ่งขัดกับกฎ "ลัทธิโซเวียต" เช่นการจับกุม "กษัตริย์อาหรับ" ที่ผนวกเข้ากับเรา ๆ น.

เมื่อประมวลเหตุการณ์ในตะวันออกกลางขณะนี้ รวมทั้งปัญหาของสหประชาชาติที่รวมกัน ผู้สังเกตการณ์ซึ่งคัดค้านว่า ถ้าพูดถึงสงครามโลกครั้งที่ ๓ จะเกิดขึ้นแล้ว ดูเหมือนเหตุการณ์ในตะวันออกกลางในขณะนี้ จะเป็นชนวนสงครามโลกครั้งที่ ๓ ป็นทวีป เอเชีย ออสเตรเลียเพื่อที่เห็นได้ชัดว่า เราจะไม่เห็นสงครามโลกครั้งที่ ๑ และปัญหา ผนวกแคนซัส ไป แต่เห็นได้กลายเป็นสงครามโลกครั้งที่ ๓ นั้นเสียอีก. ▲

งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๑๘

๑. ขบวนการทหาร, องค์การกองทหาร, องค์การการเมืองซึ่งระดมกำลัง

โดยชนวนเป็นปฏิปักษ์ต่อสหประชาชาติ

๒. ส่งมอบทรัพยากรให้สหประชาชาติ

ไทยให้แก่เจ้าหน้าที่สหประชาชาติ.

๓. ระดมกำลังทางทหาร เพื่อปลดปล่อยบรรดาถูกขัง

ถูกกักขังในสหประชาชาติ และระดมกำลัง

เข้าเป็นกองกำลังทางทหาร

หิม อาชญากรรม และกองกำลังที่มิได้

ผนวกเพียงพอ ไทยกับนักเขียนที่

ทหารฝ่ายสหประชาชาติ.

๔. ระดมกำลังกองกำลังทางทหาร

ผ่านและซ่อมแซมระบบที่ใช้ ซึ่งทวีปอินเดีย

ของสหประชาชาติ.

๕. ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ทางทหาร

ทหารฝ่ายสหประชาชาติในเอเชีย.

๖. ปลดปล่อยผู้เป็นประเทศอิสระ และ

ส่งมอบให้แก่สหประชาชาติ.

๗. จัดและระดมกำลังกองกำลังทางทหาร

ฝ่ายสหประชาชาติซึ่งได้จัดตั้ง

เรือนจำทหารและเรือนจำ อาวุธ กระสุน

ขีปนาวุธ และอาวุธอื่น ๆ สหประชาชาติ รวม

กันเพื่อใช้ในการทหาร และนำขึ้น ๆ กับ

เครื่องใช้ทางทหารและอาวุธยุทโธปกรณ์

๘. ร่วมมือในการค้าขายกับ

สหประชาชาติ.

๙. ร่วมมือในการพิจารณา

สหประชาชาติ (อ่านต่อหน้า ๑๙)

นาคอสโมติก (โรสอโรน)

ROSAMON (โรสอโรน)

วิตามิน-อีโอโรน สัมฤทธิ์สูงในดอก

ORCHITONE (ออคิโทน)

วิตามิน-อีโอโรน สัมฤทธิ์สูงใน

พืชสวนสำหรับ

เพิ่มผลผลิตและ

เพิ่มปริมาณ

ได้ผลดี และใช้

ได้ง่าย

มีจำหน่ายในร้าน

และ

ร้านขายยาทั่วไป

ตามรอยทั่วไป

และ:

สิ่งแปลกประหลาดของโลก

รวมรวมโดย เรข มณีวรรณธรรม

ของโลก มีภาพประกอบพิมพ์ด้วยกระดาษอาร์ตอย่างชัดเจนถึง ๕๖ ภาพ และในหมวดความรู้รอบตัวได้แบ่งออกเป็นชุด ชุดละ ๑๐๐ ชื่อ เมื่อรวมกับหมวดอื่นๆ แล้วไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ชื่อ ทุกหมวดได้เลือกสรรเอาแต่สิ่งที่มีประโยชน์ในด้านให้ความรู้แก่การศึกษาทั่วไปอย่างแท้จริง.

ความรู้ทั่วไป เป็นหนังสือที่รวบรวมขึ้นอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เป็นหนังสือที่ทันสมัย ให้ความรู้มากที่สุด หนังสือหนา ๕๐ ยกหรือ ๕๐๐ หน้า ปกแข็งสวยงามเป็นพิเศษ เหมาะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย, ครู, นักเรียน, ผู้ต้องการสอบเลื่อนวิทยฐานะต่างๆ และผู้อ่านผู้หิวความรู้กว้างทั่วไประหว่างวัน.

ออกจำหน่ายแล้ว ราคาพิเศษเล่มละ ๒๕ บาท ค่าจัดส่งหัด.พิมพ์ค่าเล่มละ ๒ บาท

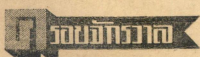
เป็นตำราชุดเรียนภาษาเยอรมันด้วยตนเอง ที่แต่งขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญภาษาเยอรมันโดยเฉพาะ ซึ่งขอรับรองว่าเป็นตำราชุดเดียวที่เรียนง่ายและเข้าใจเร็วเรียนจาก 'ตำราเรียนภาษาเยอรมันด้วยตนเอง' ชุดนี้ ท่านจะได้รับความสะดวกในการศึกษาภาษาเยอรมันอย่างสมบูรณ์ เหมาะสำหรับนักเรียนและผู้สนใจภาษาเยอรมัน

จัดพิมพ์เป็นเล่มครบชุดแล้วเป็นรวมเป็นเล่มเดียวปกแข็งถาวร ราคาเล่มละ ๒๕ บาท ท่านที่ซื้อเป็นเล่มขอครบชุดแล้ว โปรดนำหนังสือไปเยี่ยมเล่มได้ฟรีตั้งแต่บัดนี้

ตอบปัญหา

ภูมิศาสตร์ประวัติศาสตร์

โดย นายสุทธิ กิบาลแทน นายชิต กิบาลแทน นายบุญชัย คำพิทักษ์

โดย ทินกร ลัดศรี

พิมพ์เป็นเล่มแล้วครับ

ประกอบภาพปกด้วยมือขวาของ ประยูร จรรย์วรรณ

ราคาเล่มละ ๑๒ บาท ถึงซื้อได้แค่นี้

รวมรวมขึ้นเป็นรูปเล่มพิเศษ สำหรับการค้นคว้าและนักศึกษาโดย

เฉพาะแบ่งออกเป็นหมวดใหญ่ๆถึง๑๕หมวด คือ โลกมหัศจรรย์, วิทยาศาสตร์, ภูมิศาสตร์ทั่วไป, ประวัติศาสตร์ไทย, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ, ความรู้รอบตัว, ข้อสอบความรู้ทั่วไปเข้าจุฬา และ ป.นอก, ระบบการศึกษาของสำนักต่างๆ และหมวดเบ็ดเตล็ดแทรกอยู่หลายตอน ประกอบด้วยหลักวิชาความรู้ตามแบบปรินซ์ (Objective Test) ซึ่งเป็นหลักการทดสอบความรู้แห่งใหม่ของสำนักศึกษาต่างๆ เวลานี้ ในหมวดมหัศจรรย์

ตำราชุด

เรียนภาษา เยอรมัน

โดย. R.S.

เป็นหนังสือที่เขียนขึ้น ครบถ้วนตามประมวลการสอบของชน ครูและนักเรียนมัธยมปลายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดทำคำอธิบายปัญหาให้สอดคล้องกับข้อสอบไปตั้งแต่ต้นจนจบ มีปัญหาให้คิดและให้ตอบทุกแห่งทุกมุม การเฉลยปัญหาแต่ละข้อก็เขียนขึ้นอย่างกระชับรัดกุม เหมาะกับคำตอบในข้อหนึ่งๆ สำหรับสอบไล่ ไม่มากและไม่น้อยเกินไป สนุกสนานด้วยประวัติบุคคลสำคัญที่เรียนในชั้นมัธยมปลาย และนักเรียน ป. กศ. อย่างครบถ้วน พร้อมทั้งข้อทดสอบแบบปรินซ์แต่ต้นจนจบ เหมาะสำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมปลาย ครูและนักเรียนที่ต้องการสอบเพื่อเลื่อนวิทยฐานะต่างๆ

จัดพิมพ์เป็นเล่ม ปกแข็งถาวร ราคาเล่มละ ๑๒ บาท ค่าจัดส่งหัด.พิมพ์ค่าเล่มละ ๒ บาท.

หมดเขตจองวันที่ ๓๐ มี.ค. ค.ศ.นี้

ห้างหุ้นส่วนจำกัด รวมลาลัน

๕๖๔ ซ้าง.เกรนต์เฮียเตอร์ วังบูรพา พระนคร

ยุคทองชีวิตบาร์

□ เลือคดีแดง

ต่อจากหน้า ๑๒

ยกย่องมาเถิดว่าฉันระกรทำประโยชน์อะไรไว้บ้าง ในการสนับสนุน การกระทำอันยิ่งใหญ่ขององค์กรนี้"

"นั่นแหละเป็นสิ่งแรก ที่ฉันต้องการ เธอจะต้องเป็นคนกล้าหาญ กล้าคิดกล้าทำ กล้าหัวเราะ และกล้าร้องไห้ ที่รัก! อนาคตเป็นสิ่งที่เราไม่รู้อยู่ เราจะต้องก้าวกล้า อย่างขยันหมั่นเพียร ทำให้เรามีชีวิตครอบครัวอยู่อยู่อย่างมีความสุข คอยเวรค้ายกยักมัน ถ้าเธอยังไม่หาย รังเกียจของพวกเราอีก"

"สิ่งใดที่เธอปรารถนาจากฉัน มารุกระ! ฉันมั่นใจว่าเธอจะไม่พลาดเลย"

"นั่นแหละคือหญิงที่ฉันไม่สิ้นใจ" เขากล่าวด้วยเสียงอันแผ่วโลม พร้อมก้มในหมวกหญิงสาวเข้ามาอกและรุมพิชิตริมฝีปากของเธอด้วยความสุกเสน่หา ขณะที่ยกขึ้นและกอดเธอไว้แน่น ซึ่งไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลยว่า ชีวิตของเธอและเธอ รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนเช่นครั้งนั้น และนั่นแหละคือปรากฏการณ์ ของสิ่งมีชีวิตมันจะดำรงอยู่ได้เป็นอันซึก. ทากปากจากซึ่งความอ่อนหวานอุ่น และพัฒนาการ.

ภายหลังจากการสนทนา

ของสามีภรรยา ที่กล่าวนี้ก่อนมิอาจไม่นานเท่าไรนัก. ก็ได้มีหนังสือพิมพ์ที่นักพิมพ์คนหนึ่งออกโดยหนึ่ง ชื่อ "มิตรประชาชนหรือ THE PEOPLE'S FRIEND" โดยที่นามาจาก... เป็นเข้าของ และมีความหมายว่า เป็นบรรณาธิการ กล่าวไว้เป็นอย่างดีถึงความจริงว่า เป็นหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวเท่านั้น ที่ลงกลังถึงผู้ออกความรู้สึกรวมของมหาชน เป็นความเห็นอันแท้จริงของมหาชน คือผู้รู้ร่วมกันกับมหาชน หนังสือพิมพ์ฉบับนี้เรียกได้เห็นความเลวและแปลก และระ ความไม่มั่นคง ความเหลวไหล การ ความขบถกระแจะของสังคมยุคนี้ ซึ่งเรียกได้ซึ่งบางครั้งก็ความสิ้นหวังว่า ยุคกบฏ! เขาได้เคยได้หันมามองย้อนหลังเลย. ศัตรูโดยกระของเขาก็คือ มนุษย์กันคน ซึ่งแสดงแต่เข้ามาในสังคมมนุษย์โดยรูปลักษณะต่างๆ.. นักหนังสือพิมพ์บ้าง, นักเขียนบ้าง, นักการเงินบ้าง, รัฐมนตรีบ้าง, และพวกอื่นที่ไม่สามารถจะถอนตัวออกจากสังคมของประเทศไทย ทั้งสองคนนั้นเอง 'มารุคกับมรณิก' เขาได้กลายเป็นนักเขียน นักคิดและนักปฏิบัติที่มีอยู่ของประเทศไทย ไปภายในเวลาอันรวดเร็ว.

เมื่อพูดถึง "มิตรประชาชนหรือ" ย่อมหมายถึง "มารุคกับมรณิก" ด้วย. ความยิ่งใหญ่ของผลงานชิ้นนี้ เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ทั้งบุคคลที่เป็นมิตรและศัตรู. ในขณะที่ยังอยู่ภายนอกของสังคมไทยเกิดกับที่ เชื้อพหยาพลกถลิ และบ้างก็คิดกรบค ก่อสหายร่วมอุดมคติของตน โดยยอมก้มกราบลงแทบเท้าของ "มนุษย์กันคน" เหล่านี้เพื่อแลกเปลี่ยนกับข้อวิสัยและนิสัยยักยักที่ กระจาม "มิตรประชาชนหรือ" กลับก็เกิดและแข่งตัวบ้างขึ้น แม้ชื่อของเขาจะถูกขุดอยู่ในบัญชี

ขี้มีด ของพวกนักการเมือง ก็ทำให้ทำให้เขาทราบดีว่าทั้งนี้ก็กลั้วมี คนเราลงเมื่อมี ข้อข้อที่ความทาสเสียแล้ว ก็หมกเงื้อมีทั้งผู้คนมาก ภายใต้สถานการณ์ อันน่าสยดสยองนั้น แม้แต่ "มิตรประชาชนหรือ" เปรมา [ชื่อในการโจมตีมนุษย์กันคนเสียยัง] โดยที่หน้าเข้าที่หวั่น "รู้จักกันตัวรอดเป็นยอดดี" อย่างหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ "มิตรประชาชนหรือ" กลับถูกใช้ด้วยหน้า ท่ามาจากการศึกษาที่ปลายข้างของสมุหนพมณัยกนิช. เปรมา "มิตรประชาชนหรือ" กล่าวถึงผู้สนับสนุนของเขาว่า มีวิสัยของโลภมันเห็นได้ชัดเจนแล้วในที่สุด. มีอะไรที่ควรต้องอ่านไม่ไปโดยที่ผู้ให้โทษ. เมื่อเรารู้สึกว่าดีแล้วเรารู้จักมันแล้ว เราควรจะรู้เสียว่าเรารู้จักมันโดย การต่อสู้ของเรายังไม่สิ้นสุด หากแต่ ระบอบการปกครองของมนุษยกันคน ยังไม่ถูกรื้อถอนอย่างถาวร. อย่างไรก็ตาม เราจะต้องหาเข้าออก. แต่ วิสัยของเรายังอยู่ ซึ่งจะไม่มีอะไรที่ถาวรขึ้นได้.

เกลียดก็เกลียดไว้แล้ววจากงานบ้านแล้ว เขาไปชดถอยอยู่ "มิตรประชาชนหรือ" ก็เขาเห็นมัน โดยมากมักจะเขียนเวลาจากงาน และบางครั้ง บางครั้งเขาก็อยู่กับเขาจนขี้ส้างช่วยเขาในเรื่องอาหารการกิน หรือในที่สุดก็ขี้ส้างขี้ส้าง บางทีก็ถึงต้องมือเขียนเรื่องเกี่ยวกับ "มิตรประชาชนหรือ" ของเธอว่ามีแนวคิดแนวเขียนที่คิดหัว ทอดแนมว่าเธอจะให้อาไปให้เสียกันไว้ ให้หนักสักหน่อยและครั้งใด ร้องร้องว่าเขียนนักเขียนตัวที่มีชื่อเสียงก็ทั้งกันหนึ่ง ที่เที่ยว. หญิงสาวผู้รู้ ร่าเริงเป็นชีวิต ที่สุขุมที่มีความแปลกเพี้ยนที่มาก. และยังให้ความรู้สึกใหม่ ๆ แก่เธออีกหลายประการเช่นที่เห็นว่า ความเร็วของงานของสังคมอยู่ก็การคิด ก็อย่างไ้เป็นระเบียบเรียบร้อยและมีเสรี. ครั้งหนึ่งเธอได้กล่าวถึงเขาว่า.

"ฉันเพิ่งจะได้คำตอบก็ขี้มันว่า เพราะเหตุใด คนที่ก้าวเข้ามาในโลกของหนังสือพิมพ์แล้ว ก็โดนคว่ำออกไปขาด. มันมีพวกนักหัวเข็นเขาเสียก็

ใช้ ตัวแสบเงิน เพื่อเดินทาง

สตางค์ . ปลอตภัย

ติดตัวไว้ได้ รัชการธอมสิงห์ ราชดำริแห่งพระนคร

ผดุงศึกษาเปิดขุมคลัง สำหรับท่านนักอ่านหนังสือทั่วไป

เพื่อให้ท่านนักอ่าน และ นักสะสมหนังสือชั้นดีทั่วไปได้ทราบ
สำนักพิมพ์ผดุงศึกษาจึงเสนอรายชื่อหนังสือที่ท่านควรมีไว้ประจำบ้าน
ของท่านดังต่อไปนี้.

ภาคนวนิยายชีวิต.

๑. ปอลอญ โดมอเรีย เล่มละ ๕๔ บาท. ๒. โกรฟัว โดย สตีฟ เทวาร์ดี เล่มละ ๓๐ บาท (๑ ชุด ๒ เล่ม ๖๐ บาท). ๓. เอ็มเมอเลง โดย อีซารา มินิคูล เล่มละ ๕๔ บาท. ๔. นีน เจ็อนเรื่องสั้นเพื่อเธอ โดย อ. โชวราคิล ปิ เล่มละ ๕๔ บาท. ๕. ศีลธรรมอัน โดย ศ. อินทรสุตวิ เล่มละ ๕๔ บาท. ๖. ภรรยาที่-กระเรียน โดย หลวงจิรวาทกร เล่มละ ๕๔ บาท. ๗. สดง ช้างทอง โดย "ธรมานัน" เล่มละ ๕๔ บาท. ๘. ต่อโหว โดย อินทนนท์ เล่มละ ๓๐ บาท (๑ ชุด ๒ เล่ม ๖๐ บาท). ๙. สายน้ำนาง โดย "วรรณคดี" เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๐. วาติกา โดย "วรรณคดี" เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๑. พิณกระมังปิ่นเกล้า โดย "วรรณคดี" เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๒. โกลบบุษย์ โดย "วรรณคดี" วราห์ ๕๔ บาท. ๑๓. ยาวีช โดย สุวีริห์ สถาปนาวัฒน์ เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๔. สุภาพบุรุษไทย โดย สุวีริห์ สถาปนาวัฒน์ เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๕. นกแก้วทอง โดย สุวีริห์ วรวิไล เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๖. นาวีเสียงพิณ โดย สุวีริห์ วรวิไล เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๗. เทววิรุฬห์ โดย สุวีริห์ วรวิไล เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๘. จักรชนบทที่สวนรัก โดย อ. สนิทวงศ์ เล่มละ ๕๔ บาท. ๑๙. เทพธิดาซุซุโหม โดย อ. สนิทวงศ์ เล่มละ ๕๔ บาท. ๒๐. รามวงษ์กรรมดี เรื่องสองเกลอ โดย อ. สนิทวงศ์ เล่มละ ๕๔ บาท. ๒๑. สายน้ำ โดย "สุภาวดี" เล่มละ ๕๔ บาท. ๒๒. อินโซ่ขวัญจำบุญม โดย อ.ร.ค. เล่มละ ๕๔ บาท. ๒๓. ตะโพนทิพย์ โดย มื่อธ จาบุญนครพิง เล่มละ ๕๔ บาท. ๒๔. บรมเทพพราหมณ์ โดย ร. จันทกนิษฐ เล่มละ ๕๔ บาท.

ภาคอาชญานิยาย.

๑. นกขี้หวาน โดย "๔๔๑" เล่มละ ๓๐ บาท (๑ ชุด ๒ เล่ม ๖๐ บาท). ๒. อาชญากรรมลึกลับ โดย ม.ร.ว. กิติยกา กิติยากร เล่มละ ๕๔ บาท. ๓. ผู้ร้ายผู้ใด โดย "มุกดิล" เล่มละ ๓๐ บาท (๑ ชุด ๒ เล่ม ๖๐ บาท).

ภาควิชาการ.

๑. คู่มือปราชญ์การเรือน โดย จ.ร.ร. เล่มละ ๕๔ บาท. ๒. คู่มือแพทย์ประจำครอบครัว โดย หลวงจรัสพันธ์ พิศนาคพันธ์ (กระจ่าย บุณการ) เล่มละ ๕๔ บาท. ๓. นกขี้หวานอาชญากรรม เล่มละ ๕๔ บาท. ๔. เอนิธิพิณ โดย ม.ร.ว. เอนิธิ ปราชญ์ เล่มละ ๕๔ บาท. ๕. ศีลธรรมธรรม ๖๐๐ ปี โดย พระ บุญบาท เล่มละ ๕๔ บาท.

ภาคเรื่องชีวิต.

๑. ชีวิตนวลโดย เสก เชมโบชิน เล่มละ ๕๔ บาท
๒. ชีวิตการต่อสู้ของบุคคลสำคัญ โดย วรญ ภาวนนท์ เล่มละ ๕๔ บาท

ผุชนะดิบทศ โดย "ยายหอม" เย็บเป็นเล่มปกแข็ง
ถาวรรวมทุกชุด กระดาษปอนด์อย่างดี ชุดละ ๕๐๐ บาท,
กระดาษธรรมดาทุกชุด ๓๐๐ บาท.

ท่านผู้สนใจในกองหนังสือของสำนักพิมพ์ผดุงศึกษา โปรดสั่ง
ซื้อได้ทันที. ให้ถึงที่อยู่ที่วราษอาณาจักกับออกตรามายังสำนัก
พิมพ์ข้างโรงพยาบาลศิริวงศ์ พระนคร. คำสั่งฟรี !!

ไทย-สปีดาค์

ประเภทหนึ่ง ส่นหรือไอ้อันขย้งแรง
น้อยชว่เล็ยอ."

"น้พมายความว่ เธอคิกมันเจ้า
ไยแล้วหรือ?"

เธอนี้ก็รักครอญอยู่คู่พ้ง แล้ว
คอญว่

"พอยมันว่ ฉนไยม่การพนทัก
ก้านอญอยู่ คระพนไยพนแน ชวักของ
น้กเขียนความอิสรเป็นส่นทำเป็นมา
กิกเกว เช่นนมีไยหรือ?"

"ถูกทั้ง"
"น้พพนไยเป็นเพียง ภรรยาของ
น้กเขียนก็พอแล้ว"

หญิงสาวกล่าว แล้วก็พากันหัว
เราะขย้งขย้ง.

มันเป็นเวลาทีประเทศไทย กำลัง
เจริญรุ่งเรืองด้วยระบอบประชาธิปไตย
ภายใต้การนำของพล ๑ ทหารจอมพล ป.
พิบูลสงคราม หรือถ้าจะพูดให้อีกดัง
แต่ก็ดังพูดว่า ระบอบมนุษย์กินคน!
ซึ่งเราจะต้องเกิดใหม่ โดยอาศัยความ
สังคนเมืองไทยประจันด้วยคนเพียง ๒
พันเท่านั้น คือมันมีนักยากจน ที่มันมี
มันมีนักขย้ง. ขย้งจากกันคนจนคน
ลึกล่งไปทั่ววัน ไยขณะนั้นเองเหตุการณ์
อันร้ายแรงประเภทหนึ่งก็เกิดขึ้น เป็น
เหตุการณ์ที่วิญญูชน ชดช้อยยอมรับว่า
มันได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตจิตใจของ
คนไทยทั้งชาติให้เลวทรามต่ำช้าลงไปจน
กระทั่งทุกวันนี้. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นก็
คือสงครามมหาเอเชียบูรพา. ซึ่งจุดให้
ระเบิขึ้น โดยความทะเยอทะยานที่
ครอญของกองทัพญี่ปุ่น และพนา
ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้พาชาติ
ไทยเข้ารวมด้วย ความใดทพว่แล้ว
ความวิบัติต่างๆ ที่ติดตามมาอญมากมาย
หลายประการทุกทีจะพรรณา.

ในระบอบนี้ไยมีบุคคลคณะหนึ่ง
ซึ่งส่กัการงานเองดูความวิบัติอัน เด็ด

ขึ้นกับชาติ ไทยก็ จึงร่วมมือรวมไปกับ
ทหารอากั "ภัยจากระบบมนุษย์กิน
คน" ซึ่งกำลังคุกคามประเทศไทยขึ้น
เป็นทวีตของเรายุ. แม้คณะกรชา
กฤณะระประจันขย้ง คนเพียงจำ
พวนเล็ยนัยก็ตาม แต่ก็ไม่เคยมี
ความสามัคคีของคน ในชาติเดียวกัน
ครั้งใด (ยกเว้นความรักชาติของชาว
บ้านบางระจัน การต่อสู้ของนเรศวร
มหาราช และพระไอยการลิมมหา
ราช) ที่มันมีพ่นพ่นกัสมอเทากรณ
มันเป็นการเสียสละ ที่มันอาจเอาโร
มาเปรียบเทียบได้. เขาไม่ต้องการสิ่ง
ใดโดยแทนที่นั้น นอกจากขอให้ชาติ
ไทยขย้งคงอยู่อยู่ พระอากัก็ดัง
แสง แม้พ่นกัใดลงทะเลและอย่าง
ปรวการมกัคนไทย. เพื่อกะไรก็กระ
ทำประโยชน์ให้แกชาติ และแก่เพื่อน
มนุษย์. ภัยความเสียสละอันสูง
และขย้งความเชื่อสยัสสักร. ไยเป็น
กำลังผลักดันขย้งแรง และเร่วร้อนให้
"มิตรประชากรณญู" เข้าร่วมมือขย้ง
การน้กขย้ง.

ก็ครอญเขาคือ มนุษย์กินคน ซึ่ง
ได้กัจกัคกัคม เพื่อกะทำลายเรา
เป็นเวลานานแล้ว จึงถือโอกาสนี้เอง
ทำการยักใจโจมตีพ่นกัและโจมตีเขาไปกั
จริงไย ในฐานะอยู่ภายในพระราช
อาณาจักร และทำให้เสื่อมเจียมสัมพณ

597

รายการหนังสือออกใหม่ของสำนักพิมพ์คลังวิทยา

๑. ความเชื่อในภพขง	สังข์ พิน โนบัย	๓๐.๐๐ บาท
๒. ขอบฟ้าในประวัติศาสตร์	..	๓๐.๐๐ บาท
๓. ชุมชนป่าสูงดงา เล่ม ๑ เล่ม ๒	ภิกขุ ชัยญาณันท์	๔๐.๐๐ บาท
๔. ท้าชีวิต	..	๒๐.๐๐ บาท
๕. ชุมชนเรื่องสั้น	..	๒๐.๐๐ บาท
๖. พุทธวิถีครองเรือน	พ.ศ. ปิ่น มุกขนั้	๒๐.๐๐ บาท
๗. นกขมิ้นเล็กทุกข	..	๒๐.๐๐ บาท
๘. นกขมิ้นธรรม	..	๒๐.๐๐ บาท
๙. นกขมิ้น - คันทิ	..	๒๐.๐๐ บาท
๑๐. พุทธศาสตร์	..	๒๐.๐๐ บาท
๑๑. อานาวัณสสัมพันธ	พ.ศ. ชุม สุกันธวัค	๒๐.๐๐ บาท
๑๒. สันติวัน	สันติวัน	๒๐.๐๐ บาท
๑๓. ชีวิตประจำวันไทย	ประพัฒน์ คีร์วงค์	๓๐.๐๐ บาท
๑๔. ความเห็นมาของพุทธศาสนา ๑	..	๓๐.๐๐ บาท
๑๕. เจ้าฟ้าธรรมมาธิเบศร์	ป. อังศุโศภิน	๓๐.๐๐ บาท
๑๖. ลายแทงขนานน้ำมือ	อรุณ แสงทอง	๒๗.๐๐ บาท
๑๗. พุทธปรัชญา ๒๕ ศกวรรษ	สมศักดิ์ ขาววาศ	๓๕.๐๐ บาท
๑๘. ปิยะธรรมาธิบายแห่งพระเครื่อง ๑ เล่ม ๑ เล่ม ๒	ทวีชัยช่วย	๔๕.๐๐ บาท
๑๙. คำราชสุกเชนของกษัตริย์ไทยยุค ๑๐๐ ปี	เช.เช.เช.	๑๐๐.๐๐ บาท
๒๐. เทียบเมืองไทย ๑๑ จังหวัด	คธอง ศรีสุคนธ์	๔๐.๐๐ บาท
๒๑. วรรณคดีชาตก	พลางวิจิตรวาทการ	๓๐.๐๐ บาท
๒๒. ปัญหาชีวิตคามพิศอกวิภว	พลางวิจิตรวาทการ	๒๕.๐๐ บาท
๒๓. นกขมิ้นจากเอเชีย	ปลัดปลั่ง	๓๐.๐๐ บาท
๒๔. ชีวิตและงานของครูบาศรีวิชัย	ส. สีมานา	๒๐.๐๐ บาท
๒๕. ภูมิถิ่นไพรทาศาสตร์	พลางวรรณภา	๑๒๐.๐๐ บาท
๒๖. สังฆะวณัฏฐ	เกษม สิงห์ชัย	๖๐.๐๐ บาท
๒๗. วิญญาณศาสตร์	ม.ก. นานะชัย สุขสา	๓๐.๐๐ บาท
๒๘. ร่อนไปสายลับนายกอง ๑	ณัฐ ธิพิชัย	๓๕.๐๐ บาท
๒๙. วิจารณ์การเมือง	ศรายิ	๓๐.๐๐ บาท
๓๐. อารัมภะยุค ๑๕๐ ปี	ประสิทธิ์ ทองประไพ	๓๐.๐๐ บาท
๓๑. ธรรมดลัทธิ	ไทยน้อย	๓๐.๐๐ บาท
๓๒. ประวัติศาสตร์การเมือง	อ. ไชยวรรคิต	๓๐.๐๐ บาท
๓๓. เขยอรรณ	กาญจนา นาคันท์	๓๐.๐๐ บาท
๓๔. โสภณกิจ	พระนางเอกลัดมลิลา	๖๐.๐๐ บาท
๓๕. ในกระแส	ณัฐชดา	๓๕.๐๐ บาท
๓๖. เทพบุตรคน	สุวัฒน์ วรดิลก	๓๐.๐๐ บาท
๓๗. นกขมิ้น	ส.ก. ธรรมะโรหิต	๓๐.๐๐ บาท

ทุกเรื่อง ปกแข็งเค้นทอง ถาวร ขนาดมาตรฐาน

สำนักพิมพ์คลังวิทยา ๑๑ ถนนเฟื่องนคร ลีเกิ้ลเลิฟช้ำ โทร ๒๔๕๔๖

สำนักพิมพ์คลังวิทยา สาขา ๕๕,๕๗,๓๖๐ นาคเกษม พระนคร

วิจารณ์การเมือง

โดย “ศรายิ”

นักเขียนบทความอาวุโส ท่านผู้นั้นเป็นที่รู้จักกันทั่วทุกมุมเมือง... ท่านมาแล้ว ท่านได้บอกกับเรา ปากกาของท่านไม่ใช่ปากกาเขียนแต่เป็นปากกาถาวรความหวัง เพราะท่านปรารถนาถาวรความหวังเป็นพลกษัตริย์

วิจารณ์การเมือง ของ “ศรายิ” ทำให้ผู้สนใจในวิกฤติการณ์ความเปลี่ยนแปลงไทยยุคนี้ ได้ประจักษ์แจ้งความเคลื่อนไหว ... ตลอดงานนั้นชวนใจทั่วประเทศทั่วโลก.

นับเป็นสารคดีการเมืองเล่มพิเศษอีกเล่มหนึ่ง ซึ่งทุกท่านไม่ควรพลาด

ออกวางตลาดแล้ว ราคาเล่มละ ๓๐ บาท

นักปฏิวัติ

โดย สด ธรรมะโรหิต

นวนิยายการเมืองเรื่องเอกอภิวินัยของ “ระยิ” เป็นเรื่องเอกอภิวินัยที่คนทั้งรุ่น “๒๕ มิถุนา” เขาเข้าใจว่า การปฏิวัติ คืออะไร แต่เพราะเหตุที่เข้าใจ การปฏิวัติคืออะไรนี้เอง เขาจึงประจักษ์กับอำนาจอย่างแท้จริงแล้วชีวิตไม่รอด.

ชีวิตคือการต่อสู้ นั่นเอง เขาต้องต่อสู้เพื่ออุดมคติของการปฏิวัติ ไม่ยอมถอย ไม่ยอมทอถ้าง เขาไม่ยอมแต่งงาน เพราะเขาต้องการทุ่มชีวิตให้กับการปฏิวัติของชาติไทย แต่แล้วเขาก็ได้พบกับนักปฏิวัติผู้หญิงที่อุดมคติขัดแย้งกับเขาอย่างรุนแรง

ท่านอยากทราบว่ เขาคนนี้ ปฏิวัติสำเร็จหรือไม่ โปรดอ่านคำอธิบายปากกาถาวรแก้วของ สด ธรรมะโรหิต จากเรื่อง นักปฏิวัติ.

ออกวางตลาดแล้ว ราคาเล่มละ ๓๐

๖ สิงหาคม
สังขสิทธิ์

48

56

ยุควิชัยชัย

ในข้อตกลงนี้โดยไม่มีกรณีข้อยกเว้น
แล้ว อาณาเขตของประเทศไทยและประ
ชาชนชาวไทยทั้งชาติ จะต้องกลายเป็น
อันไปไม่ได้ นอกจากกลายเป็นประเทศ
อาณานิคมของอังกฤษ อย่างน้อยก็ชั่ว
ระยะเวลาหนึ่ง.

ถ้าพิจารณาจากบทวน ขอความใน
ข้อตกลง ๒๑ อันนั้นออกก็แล้ว
ซึ่งสัญญาหลักตามแง่ว่า ถ้าเรายอมถก
ลงตามนั้นแล้ว เราควรจะและอธิปไตย
ของชาติไทยจะมีเหลืออยู่สักอย่างไหม
ถาวรเท่าไร ก็ การเศรษฐกิจก็ การ
เงินของประเทศก็ กลไกทางการเมือง
อื่นๆ ซึ่งเป็นหลักสำคัญของประเทศ
ซึ่งคืออะไรเหลืออยู่บ้างก็อยู่ในกำมือของ
เราในฐานะประเทศเอกราชทั้งหลายใน
โลก ถึงกว่านั้น หน่วทศวรรษถัด
ที่จะเข้าไปปกครองอาณานิคมยุโรปใน
ประเทศไทยในข้อตกลงนั้น ก็เรียกว่า
“หน่วยทหารยึดครอง” (Occupation
Troops) หมายความว่าอะไร ข้อ
กลางระหว่างประเทศก็ไม่มี การยึดหรือ
ยึดคืนแก่ที่ชาติซึ่งจะสงคราม ยี่สิบ
ชาติก็แพ้สงครามลงนามกันแน่ นี่
หรือคือรางวัล หรือผลที่เราควรได้รับ

จากการที่ ไทวันมีข้อบัญญัติในการ
ต่อต้านญี่ปุ่น โดยทั่วไปมีชัยชนะการเส
วไทย และการร่วมมือของฝ่ายเอมิระ
โยชนของฝ่ายสัมพันธมิตร การร่วม
มือของประชาชนชาวไทย กอสมพันธมิตร
ในมีความหมายอย่างใดเลย
นอกจาก-ในที่สุด เราทั้งสองก็อยู่ใน
ฐานะผู้แพ้สงครามเช่นเดียวกับ เยอรมัน
อิตาลี และญี่ปุ่น ซึ่งไว้รอยซาก
กรรมมาแล้ว กระนั้นหรือ?

แน่นอนถ้าเสีย เราจะต้องมลง
นามในข้อตกลงนั้นไม่ได้ เราทุกคน
สันนิษฐานว่า เราเป็นผู้ชนะของประชา
ชนทั้งชาติ หน้าที่ของเรา ไม่ใช่ไป
ประหลาดมอบให้ แก่สัมพันธมิตร
เพื่อไปต่อต้านเป้าหมาย แต่ในขณะ
เดียวกัน เราที่ทราบผลของของ
ประเทศของเราเป็นอย่างไร เราไม่ใช่ว่า
ประเทศชนะสงคราม เราไม่ใช่ว่า
ที่จะยึดถือถึงขนาดนั้น แต่เราก็ไม่
ใช่ประเทศที่แพ้สงคราม เพราะจะ
นั้นเราจะต้องเดินต่อไป - คนต่อไป
ไปเพื่อผู้ชนะ เป็นไป เก่งเท่าที่
ได้
ในสถานการณ์เช่นนั้น
คณะของเรา ได้ดำเนินงานต่อไป
อย่างไร ท่านจะทราบในข้อต่อไป

ว่าช่วยชีวิต? เรื่องของเราก็มีเรื่อง
ของเรามีมันคงมีอันขึ้นแน่นอน จึง
ทำให้ข้าพเจ้าว่าถึงถึงการประชุมใหญ่
ทางฝ่ายวิชาการ ของสมาคมหนังสือ
พิมพ์แห่งประเทศไทย ซึ่งจากที่สมัน
ก่อนหน้าวันเลือกตั้งเพียง อาทิตย์เดียว
การประชุมโดยครั้งนี้ ให้หัวข้อเรื่อง
ว่า “ข้อสังเกตจากการเลือกตั้งในสห
รัฐอเมริกา” ไทวันสมาคมหนังสือ
พิมพ์ ได้เชิญนักหนังสือพิมพ์ ๓ นาย
มาแสดงปาฐกถา และโดยนัก
หนังสือพิมพ์คนหนึ่ง ก็กระจะไม่อาจ
มาได้ ข้าพเจ้าจึงต้องเข้ารับช่วง “คำ
แทน” ที่ว่างลงนั้นในการแสดงปาฐก
ถาครั้งนี้ สมาคมหนังสือพิมพ์ได้เชิญ
พรรคการเมืองพรรคแรก ตลอดทั้งท่าน
จอมพลพิบูลสงคราม ในฐานะหัวหน้า
รัฐบาลมาร่วมด้วย แต่เข้านั่งด้านซ้าย
ก็ทางซ้ายเสียเองก็เลย ไม่อาจทำให้
หัวหน้าที่รัฐบาล และหัวหน้าพรรคการเมือง
ทั้งห้าคน มาร่วมกันก็ได้ แต่ถึงกระ
นั้น ก็ให้ประชาชนภายนอกมาฟัง ป่า
ฎีกาอย่างนั้นหลวม ข้าพเจ้าเชื่อว่า
ยังจะมีผู้ถูกกล่าวหาอีกไม่น้อยมาก ที่
อยากทราบเนื้อหาของปาฐกถาเรื่องนี้

และโดยที่การเลือกตั้งขึ้นเป็นระบิการณ์
ของอเมริกัน ซึ่งจะเป็นความหวังของประเทศ
เราอย่างมีอันขึ้นแน่นอน เพราะประชาชนอเมริกัน
รู้สึกดีถึงระบบนี้ไว้ว่า “โกลาตอมิเอ” และ
ประธานาธิบดีคือคำว่า “ทุตติง, คลิวิน และ
โธมัส” ซึ่งก็ปรากฏตัวว่า จะมีมีการทดลอง
การเมืองที่คล้ายคลึงกับที่เมืองอเมริกันคือ
“โธมัส” “คลิวิน” ข้าพเจ้าจึงหาโอกาส
ปาฐกถาเรื่องขึ้นในวาทะนี้ว่า แม้การพูดใน
เวลานั้นไม่ได้ดีเท่าไร แต่ก็เป็นการสมควร
ที่จะเสนอทั้งปวงต่อสังคมไทย เมื่อว่า
ประโยชน์ ให้กันซึ่งไม่มากนักก็ขอ.

อย่างไรก็ตาม การแสดงปาฐกถา
ในวันนั้น ย่อมเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า
ได้เกิดขึ้นก่อนการเลือกตั้ง ต่อความ
หลัง ได้มีสหภาพอเมริกันเกิดขึ้น
ท่านผู้แสดงปาฐกถาบางท่าน อาจไม่มี
ความประสงค์ที่จะให้การพูดในวันนั้นมา
มีส่วนผูกพันกับการเขียนของข้าพเจ้าใน
ครั้งนี้ ประกอบกับทั้งข้าพเจ้าต้อง
การจะนำเหตุการณ์ ในการเลือกตั้งของ

เรา เป็นข้อเปรียบเทียบกับเหตุการณ์
เลือกตั้งในอเมริกานั้นสำคัญ เพราะจะ
นั้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่ว่า
ข้าพเจ้า จะทำให้เกิดการกระทบกระทั่ง
ต่อความของข้าพเจ้าผู้แสดงปาฐกถา
ซึ่งมีผลส่วนนี้ที่น้อยก็เขียนของข้าพเจ้า
แต่อย่างไรโดย โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึง
ขอแสดงความขอความที่ข้าพเจ้าเขียน
ให้มันและที่จะได้มาพบในฉบับต่อไป
ความรับผิดชอบใน ปัญหาทางกฎหมาย
เขียนของข้าพเจ้าโดยอันนี้เอง ขอท่านผู้
สนใจไปรับเข้าใจตามด้วย. ▲
สมัย เรืองไกร.

๑๑ มิ.ย. ๒๕๐๐

□ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

วิกฤต และความกล้าเผชิญ เป็นอา
รมณ์ อธิบายถึงที่ ท่านแสดงออก
พร้อมกันใน ๗ เดือนนั้น แม้จะเกิด
เหตุการณ์อันสามารถทำได้ ซึ่งอาจ
เหนือกว่านี้ของเรามาแล้ว ก็ยังอาจ
วิพากษ์วิจารณ์ว่า “มาตรการเลือก
เป็น” (Gastlight) ในปี ๑๙๕๔ กับข้า

พจนานุกรมในชื่อของข้าพเจ้า “The King
and I” กระนั้น ก็ยังเห็นได้ว่าพอ
“ท้องถิ่น” และ “ท้องถิ่น” แม้เมื่อ
ความมั่นคงทางการเมืองของข้าพเจ้าผู้สสย
ของพรรคประชาชนพลคนหนึ่งของ
เสียแล้ว ก็กลับกลายกลับกลับ
และเปลี่ยนไปอีกครั้งหนึ่งคือคำว่า พหุน
ท้องถิ่นแบบ “กะบาทหนึ่ง” ซึ่ง
ถึงถึงเรื่อง อดกลั้น!

เลอเน เอ็ม จอห์นสัน “สมมติ” นั้น พ
เลอบ “เม” ให้เกิดจาก “สมมติ” “ห
เลอ จอห์นสันและ “สมมติ” ขึ้นมา
และนี่คือ “โธมัส” “คลิวิน” “โธมัส”
ซึ่งก็ทำให้เรารู้สึกถึงความเป็นอันหนึ่ง
แต่เมื่อเรารู้สึกว่า “โธมัส” “คลิวิน” “โธมัส”
กับเรารู้สึกถึงความเป็นอันหนึ่ง
แต่เมื่อเรารู้สึกว่า “โธมัส” “คลิวิน” “โธมัส”
กับเรารู้สึกถึงความเป็นอันหนึ่ง

สรุปว่า “แอนดรูว์” นัก
ไม่ใช่ว่ามีรางวัล ๒,๐๐๐ บาท
โธมัส “โธมัส” “คลิวิน” “โธมัส”
นักผู้ขึ้นและ “โธมัส” “คลิวิน” “โธมัส”

1996 - 1990

TRIUMPH
ไทโรพิมพ์
สิบปีที่อยู่ในตำแหน่ง

สิบปีที่อยู่ในตำแหน่ง
สิบปีที่อยู่ในตำแหน่ง
สิบปีที่อยู่ในตำแหน่ง

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

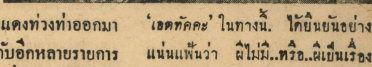
□ โกงกลางเมือง

ต่อจากหน้า ๒๕๐

ถ้าผู้ ทั้งรัฐสภาของเราไปสักครั้ง
นั้นลงมา ถ้าเป็นตำรวจเมืองเรา
ก็จะยอมเป็นไปโดย เรืองเช่นตำรวจ
ของเรานั่นก็ ถูกวิธีๆ ก็กระนั้น
ได้ว่า นายตำรวจคนหนึ่งที่อ้างชื่อ
เห็นข่าวในหนังสือพิมพ์ว่ามีชื่อของ
คนสมมุติคนหนึ่งถูกกล่าวหาว่า
ก็จะถูกกล่าวหาว่ามีความผิดถูกกล่าว
นายตำรวจคนนั้น ก็ถูกกล่าวหาว่า
แล้วว่า “อย่าคิดว่า ข้าพเจ้าจะได้อ

ที่ปรารถ ^๒ แล้วก็เปิดการยิงต่อสู้กัน ^๒
อย่างเผาชน. ^๒ คัทร ^๒ มีทั้งสองไม่แน่ ^๒

10

มันมีเราที่ตกใจ มากกว่าที่เราเสียใจ
 เช่นนี้ มันเป็นรากแก้วที่แผ่ไพศาลเข้า

ไม่ตั้งหน้าเจ้านั้นไปได้ ร คิด ๆ คุณสวักก็แปลก...
เจ้ามี ๆ ที่เหมือนกันทำไมถึงได้ชอบแต่กลางคืน
ท่าเดียว ที่กลางวันไม่ออกไล่ฉันมาให้รู้จักมั่ง
นี่... ราชินีก็หัวเราะไปบ้าง ราชินีหันมามอง เจ้า

๑. ๒

